

Uradni list

Evropske unije

L 328

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 49

24. november 2006

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

- ★ Uredba (ES) št. 1692/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o uvedbi drugega programa „Marco Polo“ za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovarnega prometa („Marco Polo II“) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1382/2003 ⁽¹⁾ 1
- ★ Direktiva Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih 14

II Akti, katerih objava ni obvezna

Svet

2006/782/ES:

- ★ Odločba Sveta z dne 24. oktobra 2006 o spremembi Odločbe 90/424/EGS o odhodkih na področju veterine 57

Akti, sprejeti v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji

- ★ Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi 59

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

Cena: 18 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje. Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA (ES) št. 1692/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 24. oktobra 2006

o uvedbi drugega programa „Marco Polo“ za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa („Marco Polo II“) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1382/2003

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 71(1) in 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Bela knjiga Komisije o skupni prometni politiki iz septembra 2001 poudarja, da je razvoj intermodalnosti praktično in učinkovito sredstvo za doseg uravnoteženega prometnega sistema, ter kot ključni element te strategije predlaga tako razvoj pomorskih avtocest, visokokakovostnih integriranih intermodalnih pomorskih načinov kot tudi bolj intenzivno uporabo železniškega prevoza in prevoza po celinskih plovnihih poteh. Evropski svet je na srečanju v Gothenburgu 15. in 16. junija 2001 naznanil, da je prenos ravnotežja med posameznimi vrstami prevoza bistvo strategije trajnostnega razvoja. Evropski svet je poleg tega na srečanju v Barceloni dne 15. in 16. marca 2002 poudaril potrebo po zmanjšanju prometnih zastojev v ozkih grlih v več regijah, zlasti v Alpah, Pirenejih in na Baltskem morju – kar nakazuje, da so linije pomorskih avtocest sestavni in pomembni del vseevropskega prometnega

omrežja. Tržno usmerjen program financiranja intermodalnosti je osrednji instrument za nadaljnji razvoj intermodalnosti, ki naj bi posebej podpiral vzpostavitev pomorskih avtocest ter med drugim pripomogel k boljši gospodarski, socialni in ozemeljski koheziji ter izboljšanju železniškega prevoza in prevoza po celinskih plovnihih poteh.

(2) Brez odločnih ukrepov se bo skupni cestni tovorni promet v Evropi do leta 2013 povečal za več kot 60 %. Posledica tega bi bila, da bi se v 25 državah članicah Evropske unije mednarodni cestni tovorni promet v obdobju od 2007 do 2013 po ocenah povečal za 20,5 milijarde ton/km letno, kar bi imelo negativne posledice v smislu dodatnih stroškov cestne infrastrukture, nesreč, zastojev, lokalnega in globalnega onesnaževanja, zanesljivosti dobavne verige in logističnih postopkov ter škode za okolje.

(3) Da bi se uspešno spopadli s povečevanjem cestnega tovornega prometa, je treba bolj kot do sedaj uporabljati kratke ladijske prevoze, železnice in celinske plovne poti ter spodbujati nadaljnje pomembne pobude transportnega in logističnega sektorja, na primer razvoj tehničnih inovacij na področju voznihih sredstev, za zmanjšanje cestnih zastojev.

(4) Program, uveden z Uredbo (ES) št. 1382/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2003 o dodeljevanju finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa (program Marco Polo) ⁽³⁾, bi moral biti okrepljen z novimi ukrepi, katerih cilj je dejansko zmanjšanje mednarodnega cestnega prometa. Komisija je zato predlagala okrepljen program, v nadaljnjem besedilu „program Marco Polo II“ ali „program“, ki naj bi krepil intermodalnost, zmanjšal cestne zastoje ter izboljšal okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa znotraj Skupnosti. Za doseg tega cilja mora program podpirati ukrepe v tovornem prometu, logistiki in na drugih ustreznih trgih in pri tem upoštevati potrebe malih

⁽¹⁾ UL C 234, 22.9.2005, str. 19.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. maja 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 12. oktobra 2006.

⁽³⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 788/2004 (UL L 138, 30.4.2004, str. 17).

- in srednje velikih podjetij (MSP). Prispevati bi moral k prenosu vsaj pričakovanega skupnega porasta v mednarodnem cestnem tovornem prometu, vendar po možnosti še več, na kratke ladijske prevoze, prevoze po železnici in kopenskih vodah ali na kombinirane načine prevoza, pri katerem so cestni prevozi čim krajši. Program Marco Polo, uveden z Uredbo (ES) št. 1382/2003, bi bilo torej treba nadomestiti.
- (5) Za program Marco Polo II bodo značilne različne vrste ukrepov, ki bi morale prispevati k izmerljivemu in trajnemu prenosu načina ter boljšemu sodelovanju na intermodalnem trgu. Nadalje bi morali ukrepi v sklopu programa Marco Polo II prispevati tudi k dejanskemu zmanjšanju mednarodnega cestnega tovornega prometa.
- (6) Ukrepi, ki se financirajo iz programa Marco Polo II, bi morali biti mednarodni v geografskem obsegu. Da ukrepi odsevajo evropsko razsežnost, bi morala projekte predložiti podjetja s sedežem v različnih državah, v obliki konzorcija, ki predlaga ukrep. Subjekti javnega prava bi morali biti upravičeni sodelovati v teh konzorcijih, če opravljajo gospodarske dejavnosti, v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo.
- (7) Vlagatelji bi morali predložiti nove ali, kjer je to primerno, obstoječe projekte, ki kar najbolj ustrezajo trenutnim potrebam trga. Ustrezni projektov, zlasti tistih, ki upoštevajo potrebe MSP, ne bi smela ovirati nobena pretrirano toga opredelitev upravičenih ukrepov.
- (8) V nekaterih primerih so koristi pri razvoju obstoječe storitve zaradi dodatnega prenosa načina, kakovosti in prednosti za okolje ter izvedljivost lahko najmanj enakovredne uvedbi nove storitve, ki pomeni precejšen strošek.
- (9) Zaradi transparentnosti, objektivnosti in ločljivosti bi morala na primer pomoč za začetek prenosa načina temeljiti na zmanjševanju stroškov podjetja, do česar bi prišlo z uporabo kratkih ladijskih prevozov, železniških prevozov in prevozov po celinskih plovni potih namesto izključno cestnega prevoza. V ta namen bi morala ta uredba predvideti začetno vsoto finančne pomoči z referenco na ton/km prevoženega cestnega tovora.
- (10) Finančna pomoč Skupnosti, ki je določena na podlagi preusmeritve prevoza, izraženega v tonskih kilometrih, s cest na ladijski prevoz po morju na kratke razdalje, železnico ali na celinske plovne poti ali na podlagi izogibanja tonskim kilometrom ali kilometrom vozil v cestnem tovornem prometu, bi morala biti prilagodljiva, tako da nagradi visoko kakovostne projekte ali projekte, ki prinašajo dejanske koristi za okolje.
- (11) Pri dodeljevanju sredstev bi bilo treba posebno pozornost nameniti občutljivim in mestnim območjem, ki spadajo v geografsko področje uporabe programa.
- (12) Rezultate vseh ukrepov programa bi bilo treba ustrezno razširiti, da bi zagotovili javno odmevnost, transparentnost in izmenjavo najboljših praks.
- (13) Med postopkom izbire in med trajanjem ukrepov je treba zagotoviti, da izbrane dejavnosti resnično prispevajo k skupni prometni politiki in ne povzročajo izkrivljanj konkurence, kar bi bilo v nasprotju s skupnim interesom. Komisija bi morala torej oceniti izvajanje obeh programov. Najkasneje do 30. junija 2007 bi morala podati poročilo o rezultatih programa Marco Polo za obdobje 2003–2006.
- (14) Ukrepi ne bi smeli povzročiti izkrivljanja konkurence, zlasti med načini prevoza, ki zamenjujejo cestni prevoz, ali v okviru vsakega alternativnega načina do mere, ki bi škodovala skupnim interesom. Posebno skrb bi bilo treba nameniti preprečevanju takšnih izkrivljanj, tako da bi ukrepi prispevali k preusmeritvi prevoza tovora iz cestnega prevoza v druge alternativne načine prevoza, ne pa da se preneha s prevozom tovora z uporabo storitev železnic, kratkih ladijskih prevozov ali celinskih plovni poti.
- (15) Ker cilja programa Marco Polo II države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ga zaradi obsega programa laže doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (16) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (17) Ta uredba določa finančna sredstva za celotno obdobje trajanja programa in predstavlja v letnem proračunskem postopku prednostni referenčni okvir za proračunski organ v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

- (18) Da bi zagotovili kontinuiteto in transparentnost programa Marco Polo, bi bilo treba določiti prehodne določbe glede pogodb in postopka izbire –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja finančni instrument, v nadaljevanju „program Marco Polo II“ ali „program“, s ciljem zmanjšati obremenjenost, izboljšati okoljsko učinkovitost prometnega sistema in krepiti intermodalni promet ter tako prispevati k učinkovitemu in trajnostnemu prometnemu sistemu, ki EU zagotavlja dodano vrednost brez negativnega učinka na gospodarsko, socialno in teritorialno kohezijo. Program bo trajal od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013 s ciljem, da se do konca programa doseže prenos prevoza, to pomeni prenos bistvenega deleža pričakovane letnega povečanja mednarodnega cestnega tovornega prevoza, merjenega v tonah/km, na kratke ladijske prevoze, prevoze po železnici in po celinskih plovnihih poteh ali na kombinirane načine prevoza, pri katerem so cestni prevozi čim krajši.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „ukrep“ pomeni kateri koli projekt, ki ga izvedejo podjetja, ki prispeva k zmanjšanju zastojev v sistemu cestnega tovornega prometa in/ali k izboljšanju okoljske učinkovitosti prometnega sistema na ozemlju držav članic ali sodelujočih držav; pospeševalni ukrepi, ukrepi za prenos načina in ukrepi skupnega učenja lahko vključujejo več usklajenih projektov;
- (b) „pospeševalni ukrep“ pomeni kateri koli inovativni ukrep, katerega namen je premagovanje večjih strukturnih ovir na trgu tovornega prometa Skupnosti, ki ovirajo učinkovito delovanje trgov, konkurenčnost kratkih ladijskih prevozov, železniških prevozov, prevozov po celinskih plovnihih poteh in/ali učinkovitost prometnih verig, ki uporabljajo te načine, vključno s spreminjanjem ali vzpostavljanjem pomožne infrastrukture; v tej opredelitvi pomeni takšna strukturna ovira vsako neregulirano, dejansko in trajno oviranje pravičnega delovanja v verigi prevoza tovora;
- (c) „ukrepi za vzpostavitev pomorskih avtocest“ pomenijo kateri koli inovativni ukrep, ki tovor neposredno prenese na kratke ladijske prevoze ali na kombinacijo kratkega ladijskega prevoza z drugimi načini prevoza, pri katerih so cestni prevozi čim krajši; ukrepi te vrste lahko vključujejo spreminjanje ali vzpostavitev pomožne infrastrukture, potrebne za izpeljavo obsežnih, zelo pogostih intermodalnih pomorskih prometnih storitev, ki naj po možnosti vključujejo uporabo okolju najbolj prijaznih oblik prevoza, kot so celinske plovne poti in železnice za notranji tovorni prevoz ter integrirane storitve „od vrat do vrat“; če je mogoče, je treba vključiti vire najbolj oddaljenih regij;
- (d) „ukrep prenosa načina“ pomeni kateri koli ukrep, ki neposredno, izmerljivo, bistveno in takoj prenese tovor s ceste na kratke ladijske prevoze, železnico, celinske plovne poti ali kombinacijo načinov prevoza, pri kateri so cestni prevozi čim krajši, ne da bi pri tem šlo za pospeševalni ukrep, ki vključuje, kjer je to primerno, ukrepe, kjer je prenos načina mogoč z razvojem že obstoječih storitev; Komisija preuči možnosti za podporo projektom pomožne infrastrukture;
- (e) „ukrep v izogib prometu“ pomeni kateri koli inovativni ukrep, ki prevoze integrira v proizvodno logistiko, da bi se izognili visokemu odstotku prevoza tovora po cestah, ne da bi to škodljivo vplivalo na rezultat proizvodnje ali delovno silo; tovrstni ukrepi lahko vključujejo spreminjanje ali vzpostavitev pomožne infrastrukture in opreme;
- (f) „ukrep skupnega učenja“ pomeni kateri koli ukrep, katerega cilj je izboljšati sodelovanje za strukturno optimiranje delovnih metod in postopkov v verigi prevoza tovora ob upoštevanju zahtev logistike;
- (g) „inovativni ukrep“ pomeni vsak ukrep, ki ima elemente, ki doslej na danem trgu niso obstajali;
- (h) „pomožna infrastruktura“ pomeni nujno in zadostno infrastrukturo za doseg ciljev ukrepov, vključno z objekti, namenjenimi tako potnikom kot tovoru;
- (i) „spremljevalni ukrep“ pomeni kateri koli ukrep, ki poskuša pripraviti ali podpirati sedanje ali bodoče ukrepe, med drugim ukrep razširjanja, spremljanja in vrednotenja projekta ter zbiranja in analize statističnih podatkov; ukrepi, namenjeni komercializaciji izdelkov, postopkov ali storitev, tržne dejavnosti in pospeševanje prodaje niso spremljevalni ukrepi;
- (j) „pripravljalni ukrep“ pomeni vsak ukrep, sprejet v sklopu priprav na pospeševalne ukrepe, ukrepe za vzpostavitev pomorskih avtocest ali ukrepe v izogib prometu, kot na primer študije tehnične, izvedbene ali finančne izvedljivosti in preskuse opreme;

- (k) „podjetje“ pomeni vsak subjekt, ki opravlja ekonomsko dejavnost, ne glede na pravni položaj osebe in na način njene financiranja;
- (l) „konzorcij“ pomeni vsak dogovor, s katerim vsaj dve podjetji skupaj izvajata in delita tveganje v zvezi z nekim ukrepom;
- (m) „tona/km“ pomeni prevoz ene tone tovora ali enakovredne prostornine na razdalji enega kilometra;
- (n) „vozilo/kilometer“ pomeni premik tovornjaka, naloženega ali praznega, na razdalji enega kilometra;
- (o) „bližnja tretja država“ pomeni vsako državo, ki ni članica Evropske unije in ima skupno mejo z Evropsko unijo ali obalo na zaprtem ali polzaprtem morju, ki meji na Evropsko unijo.

Člen 3

Področje uporabe

1. Program pokriva ukrepe:
 - (a) ki vključujejo ozemlje vsaj dveh držav članic;
 - ali
 - (b) ki vključujejo ozemlje vsaj ene države članice in ozemlje bližnje tretje države.
2. Kadar ukrep vključuje ozemlje tretje države, program ne pokriva stroškov, ki nastanejo na ozemlju te države, razen v okoliščinah iz odstavkov 3 in 4.
3. V programu lahko sodelujejo države, ki so kandidatke za pristop k Evropski uniji. Udeležbo urejajo pogoji, predpisani v pridružitvenih sporazumih s temi državami in na osnovi predpisov v sklepu pridružitvenega sveta za vsako zadevno državo.
4. V programu so lahko udeležene tudi države Efte in EGP ter bližnje tretje države na osnovi dodatno odobrenih sredstev v skladu s postopki, o katerih se je treba dogovoriti s temi državami.

POGLAVJE II

UPRAVIČENI VLAGATELJI IN UKREPI

Člen 4

Upravičeni vlagatelji

1. Ukrepe predloži konzorcij dveh ali več podjetij, ki imajo sedež v vsaj dveh različnih državah članicah ali vsaj v eni državi članici in v eni bližnji tretji državi, ali jih v primeru prometne

povezave z bližnjo tretjo državo v izjemnih primerih lahko predloži eno podjetje s sedežem v državi članici.

2. Podjetja s sedežem izven sodelujočih držav iz člena 3(3) in (4) so lahko povezana s projektom, vendar v nobenem primeru ne smejo prejeti finančnih sredstev Skupnosti iz programa.

Člen 5

Upravičeni ukrepi in pogoji financiranja

1. Naslednji ukrepi so upravičeni do financiranja po programu:

- (a) pospeševalni ukrepi; tisti, ki so namenjeni izboljšanju sinergij v železniškem sektorju, sektorju celinskih plovnih poti in sektorju kratkih ladijskih prevozov, vključno s pomorskimi avtocestami, s pomočjo učinkovitejše izrabe obstoječe infrastrukture, še posebej zaslužijo posebno pozornost;
- (b) ukrepi za vzpostavitev pomorskih avtocest; v Evropski uniji ti ukrepi vključujejo vseevropska omrežja, kot so določena v Odločbi št. 1692/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja ⁽¹⁾;
- (c) ukrepi prenosa načina;
- (d) ukrepi v izogib prometu;
- (e) ukrepi skupnega učenja.

2. Posebni pogoji financiranja in ostale zahteve za različne ukrepe so določeni v Prilogi I. Pogoji financiranja pomožne infrastrukture v smislu člena 2(h) so določeni v Prilogi II.

3. Finančna pomoč Skupnosti temelji na pogodbah, ki jih s pogajanjem dosežeta Komisija in upravičenec. Določila in pogoji teh pogodb nalagajo, kolikor je mogoče, kar najmanjšo finančno in upravno obremenitev, tako da na primer omogočajo poslom prijazne bančne garancije, kakor jih predvidevajo veljavni predpisi in uredbe, zlasti Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾, da bi tako dosegli največjo upravno učinkovitost in prožnost.

⁽¹⁾ UL L 228, 9.9.1996, str. 1. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo št. 884/2004/ES (UL L 167, 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

4. Brez poseganja v splošne cilje politike iz člena 1 se določijo letne prednostne naloge v razpisu glede pospeševalnih ukrepov in ukrepov skupnega učenja, ki jih Komisija po potrebi ponovno prouči, ob pomoči odbora iz člena 10 in v skladu s postopkom, določenim v členu 10(2).

Člen 6

Podrobna pravila

Podrobna pravila glede postopka predložitve in izbire ukrepov v okviru programa se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 10(2).

Člen 7

Državna pomoč

Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe iz programa ne preprečuje, da bi bila tem ukrepom dodeljena državna pomoč na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, če je ta pomoč združljiva z ureditvami o državni pomoči iz Pogodbe in v okviru kumulativnih omejitev, določenih za vsako vrsto ukrepov iz Priloge I. Skupna pomoč, dodeljena v obliki državne pomoči in finančne pomoči Skupnosti v zvezi s pomožno infrastrukturo, ne sme presegati 50 % upravičenih stroškov.

POGLAVJE III

PREDLOŽITEV IN IZBIRA UKREPOV

Člen 8

Predložitev ukrepov

Ukrepi se predložijo Komisiji v skladu s podrobnimi pravili, določenimi po členu 6. Predložitve vsebujejo vse podatke, ki so potrebni, da Komisija lahko opravi izbor v skladu s členom 9.

Člen 9

Izbira ukrepov za finančno pomoč

Predložene ukrepe oceni Komisija. Ob izbiri ukrepov, ki naj bi prejeli finančno pomoč iz programa, Komisija upošteva naslednje:

(a) cilje, navedene v členu 1;

(b) pogoje, določene v prilogah I in II, kot je ustrezno;

(c) prispevek ukrepov k manjši obremenjenosti cest;

(d) relativne okoljske koristi ukrepov, vključno z njihovim prispevkom k zmanjševanju negativnih učinkov na okolje zaradi kratkih ladijskih prevozov, železniških prevozov in prevozov po celinskih plovni poteh. Posebna pozornost bo posvečena projektom, ki presegajo pravno zavezujoče okoljske zahteve;

(e) splošno trajnost ukrepov.

Odločitev o dodelitvi finančne pomoči se sprejme v skladu s postopkom, določenim v členu 10(2).

Komisija o svoji odločitvi obvesti upravičence.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 10

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 11

Proračun

Finančna sredstva za izvedbo programa Marco Polo II v obdobju od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013 so 400 000 000 EUR ⁽¹⁾.

Letna dodeljena sredstva odobri proračunski organ v mejah finančnega okvira.

Člen 12

Rezerva za spremljevalne ukrepe in vrednotenje programa

Do 5 % proračuna, predvidenega v tej uredbi, se prihrani za spremljevalne ukrepe in neodvisno vrednotenje izvajanja člena 5.

⁽¹⁾ Ta znesek temelji na podatkih za leto 2004. Potrebno je izvesti tehnične prilagoditve zaradi upoštevanja inflacije.

Člen 13

Zaščita finančnih interesov Evropskih skupnosti

1. Ob izvajanju ukrepov, financiranih na podlagi te uredbe, Komisija zagotovi, da so finančni interesi Evropskih skupnosti zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in ostalim nezakonitim dejavnostim, z učinkovitimi pregledi ter z izterjavo vseh neupravičeno plačanih zneskov ter, če so krite nepravilnosti, z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽¹⁾, Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ⁽²⁾, in Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽³⁾.

2. Za ukrepe, financirane na podlagi te uredbe, pomeni pojem nepravilnosti iz člena 1 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 kakršno koli kršitev določbe zakonodaje Skupnosti ali kakršno koli kršitev pogodbene obveznosti, ki je posledica delovanja ali opustitve dejanja gospodarskega subjekta, ki zaradi neupravičene postavke odhodkov škoduje ali bi lahko škodovalo splošnemu proračunu Evropske unije ali proračunom, s katerimi upravlja.

3. Pogodbe in sporazumi kot tudi sporazumi s sodelujočimi tretjimi državami, ki izhajajo iz te uredbe, predvidevajo zlasti spremljanje in finančni nadzor s strani Komisije (ali katerega koli predstavnika, ki ga Komisija pooblasti) ter revizije s strani Računskega sodišča, po potrebi na kraju samem.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 24. oktobra 2006

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORELL FONTELLES

Člen 14

Vrednotenje

1. Komisija vsaj dvakrat letno obvesti odbor o finančnem izvajanju programa in preskrbi najnovejše podatke o stanju vseh ukrepov, ki jih financira program.

Komisija opravi vmesno in končno vrednotenje programa, da se ocenita njegov prispevek k ciljem prometne politike Skupnosti ter učinkovita poraba sredstev.

2. Do 30. junija 2007 Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter Odboru regij predloži poročilo o vrednotenju rezultatov programa Marco Polo za obdobje 2003–2006. Če poročilo pokaže, da je treba program Marco Polo II prilagoditi, Komisija v skladu s tem predloži predloge.

Člen 15

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1382/2003 se razveljavi z učinkom od 14. decembra 2006.

Pogodbe, povezane z ukrepi v okviru Uredbe (ES) št. 1382/2003, do zaključka njihovega izvajanja in financiranja še naprej urejajo predpisi iz navedene uredbe. Prav tako ureja Uredba (ES) št. 1382/2003 celoten postopek vrednotenja in izbire za leto 2006, četudi se ta postopek konča v letu 2007.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 14. decembra 2006.

⁽¹⁾ UL L 312, 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

PRILOGA I

Pogoji financiranja in zahteve iz člena 5(2)

Vrsta ukrepa	A. Pospeševalni	B. Pomorske avtoceste	C. Prenos načina	D. Izogibanje prometu	E. Skupno učenje
	Člen 5(1)(a)	Člen 5(1)(b)	Člen 5(1)(c)	Člen 5(1)(d)	Člen 5(1)(e)
1. Pogoji financiranja	(a) Pospeševalni ukrep bo dosegel svoje cilje v največ 60 mesecih in preživel tudi po tem času, kot je to napovedano v realističnem poslovnem načrtu;	(a) Ukrep za vzpostavitev pomorskih avtocest bo dosegel svoje cilje v največ 60 mesecih in preživel tudi po tem času, kot je napovedano v realističnem poslovnem načrtu;	(a) Ukrep prenosa načina bo dosegel svoje cilje v največ 36 mesecih in preživel tudi po tem času, kot je napovedano v realističnem poslovnem načrtu;	(a) Ukrep v izogib prometu bo dosegel svoje cilje v največ 60 mesecih in preživel tudi po tem času, kot je napovedano v realističnem poslovnem načrtu;	(a) Ukrep skupnega učenja bo privedel do izboljšanja trgovskih storitev na trgu, zlasti pospeševanja in/ali lajšanja izogibanja cestnemu prometu ali prenosa načina prevoza s ceste na kratke ladijske prevoze, železnico in celinske plovne poti, s pomočjo izboljšanja sodelovanja in z izmenjavo izkušenj in bo trajal največ 24 mesecev;
	(b) pospeševalni ukrep je na evropski ravni inovativen glede logistike, tehnologije, metod, opreme, izdelkov, infrastrukture ali storitev, ki jih nudi;	(b) ukrep za vzpostavitev pomorskih avtocest je na evropski ravni inovativen glede logistike, tehnologije, metod, opreme, izdelkov, infrastrukture ali storitev, ki jih nudi; pozornost bo namenjena tudi visoki kakovosti storitev, poenostavljenim postopkom in nadzoru, izpolnjevanju varnostnih in varstvenih standardov, nemotenemu dostopu do pristanišč, učinkovitim povezavam z notranjostjo ter prilagodljivim in učinkovitim pristaniškim storitvam;	(b) ukrep prenosa načina ne sme voditi do izkrivljanja konkurence na ustreznih trgih, zlasti med načini prometa, ki zamenjujejo cestni promet, ali v okviru vsakega načina do mere, ki bi škodovala skupnim interesom;	(b) ukrep v izogib prometu je na evropski ravni inovativen, glede vključevanja proizvodne logistike v transportno logistiko;	(b) ukrep je na evropski ravni inovativen;

Vrsta ukrepa	A. Pospeševalni	B. Pomorske avtoceste	C. Prenos načina	D. Izogibanje prometu	E. Skupno učenje
	Člen 5(1)(a)	Člen 5(1)(b)	Člen 5(1)(c)	Člen 5(1)(d)	Člen 5(1)(e)
	(c) od pospeševalnega ukrepa se pričakuje, da bo privedel do dejanskega, izmerljivega in trajnega prenosa načina prevoza s cest na kratke ladijske prevoze, železnico in celinske plovne poti;	(c) cilj ukrepa za vzpostavitev pomorskih avtocest je spodbujanje obsežnih in visokofrekvenčnih intermodalnih storitev za tovorni promet, s kratkimi ladijskimi prevozi, ki vključuje kombinirane tovarne in potniške storitve, kakor je primerno, ali kombinacijo kratkih ladijskih prevozov in drugih oblik prevoza, pri katerih so cestni prevozi čim krajši; ukrep naj bi raje vključeval celostne notranje tovarne prevozne storitve, ki bi potekale preko železnice in/ali celinskih plovnih poti;	(c) ukrep prenosa načina predlaga realističen načrt, ki določa posamezne stopnje, s katerimi poskuša doseči cilje;	(c) cilj ukrepa v izogib prometu je spodbujanje večje učinkovitosti mednarodnega tovarnega prometa na evropskih trgih, ne da bi pri tem ovirali gospodarsko rast zaradi osredotočenosti na spreminjanje proizvodnje in/ali distribucijskih postopkov, s tem, da bi dosegli višji obremenitveni faktor, manj praznih voženj, zmanjšanje toka odpadkov, zmanjšanje obsega in/ali teže ali kateri koli drug učinek, ki bi vodil do občutnega zmanjšanja obsega cestnega tovarnega prometa, vendar to ne sme škodljivo vplivati na rezultat proizvodnje ali delovno silo v proizvodnji;	(c) ukrep ne sme voditi do izkrivljanja konkurence na ustreznih trgih, zlasti med načini prometa, ki zamenjujejo cestni promet, ali v okviru vsakega načina do mere, ki bi škodovala skupnim interesom;
	(d) pospeševalni ukrep predlaga realističen načrt, ki določa posamezne stopnje, s katerimi poskuša doseči cilje, in opredeljuje potrebo po usmerjevalni pomoči Komisije;	(d) od ukrepa za vzpostavitev pomorskih avtocest se pričakuje, da bo privedel do dejanskega, izmerljivega in trajnega prenosa načina prevoza, ki naj bi bil večji od predvidene stopnje rasti cestnega tovarnega prometa, s cest na kratke ladijske prevoze, železnico ter celinske plovne poti in/ali železnico;	(d) kadar ukrep zahteva zanašanje na storitve, ki jih nudijo tretje stranke, ki niso v konzorciju, vlagatelj predloži dokaz o transparentnem, objektivnem in nediskriminacijskem postopku za izbiro ustreznih storitev.	(d) od ukrepa v izogib prometu se pričakuje, da bo privedel do dejanskega, izmerljivega in trajnega izogibanja cestnemu prometu, v višini vsaj 10 odstotkov obsega tovora, merjenega v tonah/km ali vozilu/km;	(d) ukrep skupnega učenja predlaga realističen načrt, ki določa posamezne stopnje, s katerimi poskuša doseči cilje, in opredeljuje potrebo po usmerjevalni pomoči Komisije.
	(e) pospeševalni ukrep ne sme voditi do izkrivljanja konkurence na ustreznih trgih, zlasti med načini prometa, ki zamenjujejo cestni promet, ali v okviru vsakega načina do mere, ki bi škodovala skupnim interesom;	(e) ukrep za vzpostavitev pomorskih avtocest predlaga realističen načrt, ki določa posamezne stopnje, s katerimi poskuša doseči cilje, in opredeljuje potrebo po usmerjevalni pomoči Komisije;		(e) ukrep v izogib prometu predlaga realističen načrt, ki določa posamezne stopnje, s katerimi poskuša doseči cilje, in opredeljuje potrebo po usmerjevalni pomoči Komisije;	

Vrsta ukrepa	A. Pospeševalni	B. Pomorske avtoceste	C. Prenos načina	D. Izogibanje prometu	E. Skupno učenje
	Člen 5(1)(a)	Člen 5(1)(b)	Člen 5(1)(c)	Člen 5(1)(d)	Člen 5(1)(e)
	(f) kadar ukrep zahteva zanašanje na storitve, ki jih nudijo tretje stranke, ki niso v konzorciju, vlagatelj predloži dokaz o transparentnem, objektivnem in nediskriminatornem postopku za izbiro ustreznih storitev.	(f) ukrep za vzpostavitev pomorskih avtocest ne sme voditi do izkrivljanja konkurence na ustreznih trgih, zlasti med načini prometa, ki zamenjujejo cestni promet, ali v okviru vsakega načina do mere, ki bi škodovala skupnim interesom;		(f) ukrep v izogib prometu ne sme voditi do izkrivljanja konkurence na ustreznih trgih, zlasti glede načinov prometa, ki zamenjujejo cestni promet, ali v okviru vsakega načina do mere, ki bi škodovala skupnim interesom;	
		(g) kadar ukrep za vzpostavitev pomorskih avtocest zahteva zanašanje na storitve, ki jih nudijo tretje stranke, ki niso v konzorciju, vlagatelj predloži dokaz o transparentnem, objektivnem in nediskriminatornem postopku za izbiro ustreznih storitev.		(g) kadar ukrep v izogib prometu zahteva zanašanje na storitve, ki jih nudijo tretje stranke, ki niso v konzorciju, vlagatelj predloži dokaz o transparentnem, objektivnem in nediskriminatornem postopku za izbiro ustreznih storitev.	
2. Intenzivnost financiranja in področje uporabe	(a) Finančna pomoč Skupnosti za pospeševalne ukrepe je omejena na največ 35 % skupnih odhodkov, potrebnih za doseg ciljev ukrepov in ki nastanejo kot rezultat ukrepov, vključno s pripravljalnimi ukrepi in pomožno infrastrukturo. Taki odhodki so primerni za finančno pomoč Skupnosti v obsegu, v katerem so neposredno povezani z izvajanjem ukrepov.	(a) Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe za vzpostavitev pomorskih avtocest je omejena na največ 35 % skupnih odhodkov, potrebnih za doseg ciljev ukrepov in ki nastanejo kot rezultat ukrepov, vključno s pripravljalnimi ukrepi in pomožno infrastrukturo. Taki odhodki so primerni za finančno pomoč Skupnosti v obsegu, v katerem so neposredno povezani z izvajanjem ukrepa.	(a) Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe prenosa načina je omejena na največ 35 % skupnih odhodkov, potrebnih za doseg ciljev ukrepov in ki nastanejo kot rezultat ukrepov. Taki odhodki so primerni za finančno pomoč Skupnosti v obsegu, v katerem so neposredno povezani z izvajanjem ukrepov.	(a) Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe v izogib prometu je omejena na največ 35 % skupnih odhodkov, potrebnih za doseg ciljev ukrepov in ki nastanejo kot rezultat ukrepov, vključno s pripravljalnimi ukrepi in pomožno infrastrukturo in opremo. Taki odhodki so primerni za finančno pomoč Skupnosti v obsegu, v katerem so neposredno povezani z izvajanjem ukrepov.	(a) Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe skupnega učenja je omejena na največ 50 % skupnih odhodkov, potrebnih za doseg ciljev ukrepov in ki nastanejo kot rezultat ukrepov. Taki odhodki so primerni za finančno pomoč Skupnosti v obsegu, v katerem so neposredno povezani z izvajanjem ukrepov.

Vrsta ukrepa	A. Pospeševalni	B. Pomorske avtoceste	C. Prenos načina	D. Izogibanje prometu	E. Skupno učenje
	Člen 5(1)(a)	Člen 5(1)(b)	Člen 5(1)(c)	Člen 5(1)(d)	Člen 5(1)(e)
	Odhodki, ki nastanejo na dan ali po dnevu oddaje vloge po postopku izbire, so primerni za finančno pomoč Skupnosti pod pogojem, da se odobrijo finančna sredstva Skupnosti. Prispevek za stroške premičnin je pogojen z obvezno uporabo takih sredstev v času trajanja pomoči, predvsem za ukrep, kakor je opredeljen v subvencijski pogodbi;	Odhodki, ki nastanejo na dan ali po dnevu oddaje vloge po postopku izbire, so primerni za finančno pomoč Skupnosti pod pogojem, da se odobrijo finančna sredstva Skupnosti. Prispevek za stroške premičnin je pogojen z obvezno uporabo takih sredstev v času trajanja pomoči, predvsem za ukrep, kakor je opredeljen v subvencijski pogodbi;	Odhodki, ki nastanejo na dan ali po dnevu oddaje vloge po postopku izbire, so primerni za finančno pomoč Skupnosti pod pogojem, da se odobrijo finančna sredstva Skupnosti. Prispevek za stroške premičnin je pogojen z obvezno uporabo takih sredstev v času trajanja pomoči, predvsem za ukrep, kakor je opredeljen v subvencijski pogodbi;	Odhodki, ki nastanejo na dan ali po dnevu oddaje vloge po postopku izbire, so primerni za finančno pomoč Skupnosti pod pogojem, da se odobrijo finančna sredstva Skupnosti. Prispevek za stroške premičnin je pogojen z obvezno uporabo takih sredstev v času trajanja pomoči, predvsem za ukrep, kakor je opredeljen v subvencijski pogodbi;	Odhodki, ki nastanejo na dan ali po dnevu oddaje vloge po postopku izbire, so primerni za finančno pomoč Skupnosti pod pogojem, da se odobrijo finančna sredstva Skupnosti;
				(b) finančna pomoč Skupnosti za ukrepe v izogib prometu se ne sme uporabljati v podporo poslovnih ali proizvodnih dejavnosti, ki niso neposredno povezane s prevozom ali distribucijo;	
(b) pogoji financiranja pomožne infrastrukture so določeni v Prilogi II.	(b) finančna pomoč Skupnosti, razen za pripravljalne ukrepe in pomožno infrastrukturo, ki jo Komisija določi na osnovi ton/km, prenesenih s ceste na kratke ladijske prevoze, železnico in celinske plovne poti, se na začetku določi v višini 1 EUR za prenos vsakih 500 ton/km cestnega tovora. Ta okvirni znesek je mogoče prilagoditi zlasti v zvezi s kakovostjo projekta ali dejansko pridobljenimi koristmi za okolje;	(b) finančna pomoč Skupnosti, razen za pripravljalne ukrepe in pomožno infrastrukturo, ki jo Komisija določi na osnovi ton/km, prenesenih s ceste na kratke ladijske prevoze, železnico in celinske plovne poti, se na začetku določi v višini 1 EUR za prenos vsakih 500 ton/km cestnega tovora. Ta okvirni znesek je mogoče prilagoditi zlasti v zvezi s kakovostjo projekta ali dejansko pridobljenimi koristmi za okolje;	(b) finančna pomoč Skupnosti, razen za pomožno infrastrukturo, ki jo Komisija določi na osnovi ton/km, prenesenih s ceste na kratke ladijske prevoze, železnico in celinske plovne poti, se na začetku določi v višini 1 EUR za prenos vsakih 500 ton/km cestnega tovora. Ta okvirni znesek je mogoče prilagoditi zlasti v zvezi s kakovostjo projekta ali dejansko pridobljenimi koristmi za okolje;	(c) finančna pomoč Skupnosti, razen za pripravljalne ukrepe, pomožno infrastrukturo in opremo, se na začetku določi v višini 1 EUR za vsak izogib 500 ton/km ali 25 vozil/km cestnega tovora. Ta okvirni znesek je mogoče prilagoditi zlasti v zvezi s kakovostjo projekta ali dejansko pridobljenimi koristmi za okolje;	(b) pogoji financiranja pomožne infrastrukture: se ne uporablja.

Vrsta ukrepa	A. Pospeševalni	B. Pomorske avtoceste	C. Prenos načina	D. Izogibanje prometu	E. Skupno učenje
	Člen 5(1)(a)	Člen 5(1)(b)	Člen 5(1)(c)	Člen 5(1)(d)	Člen 5(1)(e)
		(c) v skladu s postopkom iz člena 10(2) lahko Komisija občasno po potrebi ponovi pregled razvoja postavk, na katerih temelji ta izračun, in po potrebi v skladu s tem prilagodi znesek finančne pomoči Skupnosti;	(c) v skladu s postopkom iz člena 10(2) lahko Komisija občasno po potrebi ponovi pregled razvoja postavk, na katerih temelji ta izračun, in po potrebi v skladu s tem prilagodi znesek finančne pomoči Skupnosti;	(d) v skladu s postopkom iz člena 10(2) lahko Komisija občasno po potrebi ponovi pregled razvoja postavk, na katerih temelji ta izračun, in po potrebi v skladu s tem prilagodi znesek finančne pomoči Skupnosti;	
		(d) pogoji financiranja pomožne infrastrukture so določeni v Prilogi II.	(d) pogoji financiranja pomožne infrastrukture so v primeru njihove uporabe določeni v Prilogi II.	(e) pogoji financiranja pomožne infrastrukture so določeni v Prilogi II.	
3. Oblika in trajanje subvencijske pogodbe	Finančna pomoč Skupnosti za pospeševalne ukrepe se odobri na osnovi subvencijskih pogodb z ustreznimi določbami za usmerjanje in spremljanje. Praviloma je trajanje teh pogodb največ 62 mesecev.	Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe za vzpostavitev pomorskih avtocest se odobri na osnovi subvencijskih pogodb z ustreznimi določbami za usmerjanje in spremljanje. Praviloma je trajanje teh pogodb največ 62 mesecev.	Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe prenosa načina se odobri na osnovi subvencijskih pogodb. Praviloma je trajanje teh pogodb največ 38 mesecev.	Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe v izogib prometu se odobri na osnovi subvencijskih pogodb z ustreznimi določbami za usmerjanje in spremljanje. Praviloma je trajanje teh pogodb največ 62 mesecev.	Finančna pomoč Skupnosti za ukrepe skupnega učenja se odobri na osnovi subvencijskih pogodb z ustreznimi določbami za usmerjanje in spremljanje. Praviloma je trajanje teh pogodb največ 26 mesecev.
	Finančne pomoči Skupnosti ni mogoče odobriti prek predvidenega obdobja največ 62 mesecev.	Finančne pomoči Skupnosti ni mogoče odobriti prek predvidenega obdobja največ 62 mesecev.	Finančne pomoči Skupnosti ni mogoče odobriti prek predvidenega obdobja največ 38 mesecev.	Finančne pomoči Skupnosti ni mogoče odobriti prek predvidenega obdobja največ 62 mesecev.	Finančne pomoči Skupnosti ni mogoče odobriti prek predvidenega obdobja največ 26 mesecev.
4. Zgornja mejna vrednosti pogodbe	Najnižji okvirni subvencijski prag pri pospeševalnem ukrepu je 2 000 000 EUR.	Najnižji okvirni subvencijski prag pri dejavnosti za vzpostavitev pomorskih avtocest je 1,25 milijarde ton/km ali temu enakovredna prostornina prenosa načina ali, sorazmerno z okvirnim zneskom na en euro finančne pomoči, 2 500 000 EUR.	Najnižji okvirni subvencijski prag pri ukrepih prenosa načina je 250 milijonov ton/km ali temu enakovredna prostornina prenosa načina ali, sorazmerno z okvirnim zneskom na en euro finančne pomoči, 500 000 EUR.	Najnižji okvirni subvencijski prag pri ukrepu v izogib prometu je 500 milijonov ton/km ali 25 milijonov vozil/km tovarnega prometa, ki se mu izogne, ali, sorazmerno z okvirnim zneskom na en euro finančne pomoči, 1 000 000 EUR.	Najnižji okvirni subvencijski prag pri ukrepu skupnega učenja je 250 000 EUR.

Vrsta ukrepa	A. Pospeševalni	B. Pomorske avtoceste	C. Prenos načina	D. Izogibanje prometu	E. Skupno učenje
	Člen 5(1)(a)	Člen 5(1)(b)	Člen 5(1)(c)	Člen 5(1)(d)	Člen 5(1)(e)
5. Razširjanje	Rezultate in metode pospeševalnih ukrepov je treba razširjati in spodbujati izmenjavo najboljših praks, kakor je določeno v načrtu za razširjanje, da bi pripomogli k doseganju ciljev te uredbe.	Rezultate in metode ukrepov za vzpostavitev pomorskih avtocest je treba razširjati in spodbujati izmenjavo najboljših praks, kot je določeno v načrtu za razširjanje, da bi pripomogli k doseganju ciljev te uredbe.	Za ukrepe prenosa načina posebne dejavnosti za razširjanje niso predvidene.	Rezultate in metode ukrepa v izogib prometu je treba razširjati in spodbujati izmenjavo najboljših praks, kot je določeno v načrtu za razširjanje, da bi pripomogli k doseganju ciljev te uredbe.	Rezultate in metode ukrepa skupnega učenja je treba razširjati in spodbujati izmenjavo najboljših praks, kot je določeno v načrtu za razširjanje, da bi pripomogli k doseganju ciljev te uredbe.

PRILOGA II

POGOJI FINANCIRANJA POMOŽNE INFRASTRUKTURE, V SKLADU S ČLENOMA 2(H) IN 5(2) UREDBE

1. Pomožna infrastruktura je upravičena do financiranja po programu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) ukrep zahteva infrastrukturna dela za pravočasen začetek izvajanja transportnih storitev, ki tovorni promet prenesejo s ceste ali se izogibajo tovrstnemu prometu na cesti;
 - (b) infrastrukturna dela se zaključijo v 24 mesecih po začetku ukrepa;
 - (c) transportne storitve ali dejavnosti v izogib prometu se začnejo izvajati 3 mesece po zaključku infrastrukturnih del; poleg tega je za ukrep v izogib prometu dogovor o skupnem obsegu izogibanja dosežen med časom trajanja subvencijske pogodbe;
 - (d) spoštovanje veljavne zakonodaje Skupnosti, zlasti v zvezi z varstvom okolja.
 2. Najdaljša veljavnost pogodbe, sklenjene za vsako vrsto ukrepa iz člena 5, se lahko podaljša za toliko časa, kolikor je potrebno za dokončanje infrastrukturnih del, vendar v nobenem primeru ne sme trajati več kakor skupno 74 mesecev.
 3. Kadar je bilo zahtevano financiranje infrastrukture iz tega programa, je financiranje istih elementov infrastrukture iz drugih programov Skupnosti, zlasti financiranje iz Odločbe št. 1692/96/ES, izključeno.
-

DIREKTIVA SVETA 2006/88/ES**z dne 24. oktobra 2006****o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Živali in proizvodi iz ribogojstva spadajo v področje uporabe Priloge I k Pogodbi kot žive živali, ribe, mehkužci in raki. Razmnoževanje, gojenje in dajanje na trg živali ter proizvodov iz ribogojstva predstavlja pomemben vir dohodka za osebe, zaposlene v tem sektorju.
- (2) V okviru notranjega trga so bili določeni posebni predpisi v zvezi z zdravjem živali, ki urejajo dajanje na trg, in vnos proizvodov iz tretjih držav, ki jih obravnava Direktiva Sveta 91/67/EGS z dne 28. januarja 1991 o pogojih v zvezi z zdravjem živali, ki urejajo dajanje živali in proizvodov iz ribogojstva na trg ⁽²⁾.
- (3) Izbruh bolezni pri živalih iz ribogojstva bi lahko povzročil velike izgube v zadevni industriji. Minimalni ukrepi, ki se uporabljajo v primeru izbruha najpomembnejših bolezni pri ribah in mehkužcih, so bili določeni v Direktivi Sveta 93/53/EGS z dne 24. junija 1993 o minimalnih ukrepih Skupnosti za nadzor določenih bolezni rib ⁽³⁾ in v Direktivi Sveta 95/70/ES z dne 22. decembra 1995 o uvedbi minimalnih ukrepov Skupnosti za nadzor nekaterih bolezni školjk ⁽⁴⁾.
- (4) Osnutek obstoječe zakonodaje Skupnosti je bil pripravljen zlasti zato, da se začne upoštevati gojenje lososa, postrvi in ostrig. Od sprejetja zakonodaje se je ribogojna industrija Skupnosti zelo razvila. V ribogojstvu se sedaj

uporablja nekaj dodatnih vrst rib, zlasti vrste morskih živali. Novi načini gojenja, ki vključujejo druge vrste rib, prav tako postajajo stalna praksa, zlasti po nedavni širitvi Skupnosti. Razen tega postaja gojenje rakov, dagenj, školjk in morskih ušes vedno bolj pomembno.

- (5) Vsi ukrepi za nadzor bolezni imajo gospodarski vpliv na ribogojstvo. Neustrezen nadzor lahko vodi k širjenju patogenov, kar lahko povzroči velike izgube in ogrozi zdravstveno stanje rib, mehkužcev ter rakov, ki se uporabljajo v ribogojstvu Skupnosti. Vseeno pa bi lahko prestroga ureditev nepotrebno omejila prosto trgovanje.

- (6) Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 19. septembra 2002 določa strategijo za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva. V sporočilu so bili navedeni številni ukrepi za ustvarjanje dolgoročnega zaposlovanja v ribogojnem sektorju, vključno za spodbujanje visokih standardov zdravja in dobrega počutja živali, in okoljski ukrepi za zagotavljanje trdne industrije. Te ukrepe je treba upoštevati.

- (7) Od sprejetja Direktive 91/67/EGS je Skupnost ratificirala Sporazum o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov (Sporazum SPS) Svetovne trgovinske organizacije (STO). Sporazum SPS se sklicuje na standarde Svetovne organizacije za zdravje živali (OIE). Zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali pri dajanju živih živali in proizvodov iz ribogojstva na trg Skupnosti iz Direktive 91/67/EGS so strožje od omenjenih standardov. Ta direktiva mora zato upoštevati Kodeks zdravstvenega varstva vodnih živali in Priročnik diagnostičnih testov za vodne živali OIE.

- (8) Za zagotavljanje razumnega razvoja sektorja ribogojstva in povečanje produktivnosti je treba predpise v zvezi z zdravstvenim stanjem vodnih živali določiti na ravni Skupnosti. Ti predpisi so med drugim potrebni tudi zato, da bodo prispevali k dokončni vzpostavitvi notranjega trga in odpravi širjenja nalezljivih bolezni. Zakonodaja mora biti prilagodljiva, da lahko upošteva nenehen razvoj in raznolikost ribogojnega sektorja ter zdravstveno stanje vodnih živali v Skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 88, 11.4.2006, str. 13.

⁽²⁾ UL L 46, 19.2.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 175, 19.7.1993, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽⁴⁾ UL L 332, 30.12.1995, str. 33. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (9) Direktiva mora zajemati živali iz ribogojstva in okolje, ki lahko vpliva na njihovo zdravstveno stanje. V splošnem morajo določbe te direktive veljati le za prosto živeče vodne živali, kjer lahko okoljski položaj vpliva na zdravstveno stanje živali iz ribogojstva, ali kjer je potrebno, za izpolnjevanje namena druge zakonodaje Skupnosti, kot je Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽¹⁾ ali za varovanje vrst s seznama Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES). Ta direktiva ne sme vplivati na sprejetje strožjih predpisov o vnosu tujerodnih vrst.
- (10) Pristojni organi, ki so ustanovljeni za namene te direktive, morajo svoje naloge in dolžnosti opravljati v skladu s splošnimi načeli iz Uredbe (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi⁽²⁾, in Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali⁽³⁾.
- (11) Za razvoj ribogojstva v Skupnosti je bistvenega pomena boljše zavedanje in večja pripravljenosti pristojnih organov ter nosilcev dejavnosti ribogojne proizvodnje v zvezi s preprečevanjem, nadzorom in izkoreninjenjem boleznih vodnih živali.
- (12) Pristojni organi držav članic morajo imeti dostop do naj-sodobnejših tehnologij in znanja na področju analize tveganja in epidemiologije ter jih tudi uporabljati. To je vedno večjega pomena, ker so sedaj mednarodne obveznosti osredotočene na analizo tveganja v povezavi s sprejetjem sanitarnih ukrepov.
- (13) Na ravni Skupnosti je primerno uvesti sistem pooblastil za dejavnosti ribogojne proizvodnje. Takšno pooblastilo bi pristojnim organom omogočilo popoln pregled nad ribogojno industrijo in pomagalo preprečevati, nadzorovati in izkoreniniti bolezni vodnih živali. Poleg tega pooblastilo omogoča določitev posebnih zahtev, ki jih mora nosilec dejavnosti ribogojne proizvodnje izpolnjevati, če želi svojo dejavnost tudi opravljati. Takšno pooblastilo mora, kjer je mogoče, dopolnjevati režim pooblastil, ki so ga države članice morebiti že uvedle v druge namene, na primer v sklopu okoljske zakonodaje, ali mora biti vanj vključeno. Takšno pooblastilo zato ne bi smelo predstavljati dodatnega bremena za ribogojno industrijo.
- (14) Države članice ne smejo odobriti pooblastila, če bi zadevna dejavnost povzročila nesprejemljivo tveganje za širjenje boleznih na druge živali iz ribogojstva ali prosto živeče vodne živali. Pred zavrnitvijo pooblastila je treba upoštevati ukrepe za ublažitev tveganja ali nadomestno izbiro lokacije zadevne dejavnosti.
- (15) Reja živali iz ribogojstva, ki so namenjene za prehrano ljudi, je v Uredbi (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil⁽⁴⁾ opredeljena kot primarna pridelava. Obveznosti, ki jih posameznim nosilcem dejavnosti ribogojne proizvodnje nalaga ta direktiva, kot je vodenje evidence, in notranji sistemi, ki nosilcem dejavnosti ribogojne proizvodnje omogočajo, da pristojnim organom prikažejo, da se pomembne zahteve te direktive izpolnjujejo, morajo biti, kjer je mogoče, dopolnjene z obveznostmi, določenimi v Uredbi (ES) št. 852/2004.
- (16) Več pozornosti je treba posvetiti preprečevanju pojava boleznih kot njenemu nadzorovanju, ko je že izbruhnila. Zato je primerno, da se določijo minimalni ukrepi za preprečevanje boleznih in ublažitev tveganja, ki jih je treba uporabljati v celotni ribogojni proizvodni verigi, od oploditve in izvalitve jajčec do predelave živali za prehrano ljudi, vključno s prevozom.
- (17) Za izboljšanje splošnega zdravja živali in pomoč pri preprečevanju in nadzoru boleznih živali z izboljšanjem sledljivosti, mora biti premik živali iz ribogojstva evidentiran. Kjer je primerno, morajo biti takšni premiki tudi predmet veterinarskih spričeval.
- (18) Za zagotavljanje pregleda nad stanjem boleznih, omogočanje hitrega odziva v primeru suma boleznih in zaščito ribogojnic ali območij gojenja mehkužcev, ki imajo visok standard zdravja živali, je treba v vseh ribogojnicah in na območjih gojenja mehkužcev uvesti spremljanje zdravja živali, ki temelji na tveganju.
- (19) Treba je zagotoviti, da se glavne bolezni vodnih živali na ravni Skupnosti ne širijo. Usklajene določbe v zvezi z zdravjem živali za dajanje na trg je zato treba določiti s posebnimi določbami, ki se uporabljajo za vrste, ki so dovzetne za te bolezni. Zato je treba sestaviti seznam takšnih boleznih in vrst, ki so dovzetne zanje.

(1) UL L 206, 22.7.1992, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

(2) UL L 139, 30.4.2004, str. 206. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2076/2005 (UL L 338, 22.12.2005, str. 83).

(3) UL L 165, 30.4.2004, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 776/2006 (UL L 136, 24.5.2006, str. 3).

(4) UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

- (20) Tovrstne bolezni vodnih živali v Skupnosti niso razširjene v enaki meri. Zato je treba upoštevati koncept držav članic, ki so razglašene za proste bolezni, pri obravnavanju delov zadevnega ozemlja, koncept območij ali predelov. Treba je določiti splošna merila in postopke za odobritev, ohranjanje, začasni odvzem, ponovno odobritev in odvzem takšnega statusa.
- (21) Brez poseganja v Direktivo Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi⁽¹⁾, je za ohranjanje in izboljšanje splošnega zdravstvenega stanja vodnih živali v Skupnosti države članice, območja ali predele, ki so razglašeni za proste ene ali več bolezni s seznama, treba zaščititi pred vnosom takšne bolezni.
- (22) Če je potrebno, lahko države članice sprejmejo vmesne zaščitne ukrepe v skladu s členom 10 Direktive 90/425/EGS in členom 18 Direktive Sveta 91/496/EGS⁽²⁾ o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav.
- (23) Da se prepreči ustvarjanje nepotrebnih trgovinskih omejitev, je treba dovoliti izmenjavo živali iz ribogojstva med državami članicami, območji ali predeli, kjer je prisotna ena bolezen ali več bolezni, pod pogojem, da se vključno med prevozom izvajajo ustrezni ukrepi za ublažitev tveganja.
- (24) Zakol in predelava živali iz ribogojstva, ki so predmet ukrepov za nadzor bolezni, lahko širita bolezni v predelovalnih obratih, med drugim zaradi odvajanja odpadnih vod, ki vsebujejo patogene. Zato je potrebno državam članicam zagotoviti dostop do predelovalnih obratov, ki imajo dovoljenje za zakol in predelavo, brez ogrožanja zdravstvenega stanja gojenih in prosto živečih vodnih živali, vključno z upoštevanjem odvajanja odpadnih voda.
- (25) Določitev nacionalnih referenčnih laboratorijev in laboratorijev Skupnosti mora prispevati k visoki kakovosti in enotnosti diagnostičnih rezultatov. Ta cilj se lahko doseže z dejavnostmi, kot je uporaba potrjenih diagnostičnih testov, in z organizacijo primerjalnih testov ter usposabljanjem laboratorijskega osebja.
- (26) Laboratoriji, ki so vključeni v preiskavo uradnih vzorcev, morajo delovati v skladu z mednarodno odobrenimi postopki ali merili, ki temeljijo na standardih izvedbe, in uporabljati diagnostične metode, ki so bile potrjene v največji možni meri. Za veliko število dejavnosti, ki so povezane s takšno preiskavo, sta Evropski odbor za standardizacijo (CEN) in Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) izdelala evropske standarde (standardi EN) oziroma mednarodne standarde (standardi ISO), ki so primerni za potrebe te direktive. Takšni standardi veljajo še zlasti za delovanje in ocenjevanje laboratorijev ter delovanje in akreditacijo nadzornih organov.
- (27) Za zagotavljanje zgodnjega odkrivanja kakršnega koli morebitnega izbruha bolezni vodnih živali je treba osebam, ki pridejo v stik z vodnimi živalmi dovzetnih vrst, naložiti obveznost, da pristojne organe obvestijo o kakršnem koli sumljivem primeru bolezni. Države članice morajo opravljati rutinske preglede z namenom zagotavljanja, da so nosilci dejavnosti ribogojne proizvodnje seznanjeni s splošnimi predpisi o nadzoru bolezni in biološki varnosti, ki so določeni v tej direktivi, in jih tudi uporabljajo.
- (28) Širjenje neeksotične, toda nevarne bolezni živali iz ribogojstva je treba preprečiti takoj, ko izbruhne, z natančnim spremljanjem premikanja živih živali in proizvodov iz ribogojstva ter uporabe opreme, ki bi bila lahko okužena. Izбира ukrepov, ki jih uporabi pristojni organ, mora biti odvisna od epidemiološkega stanja v zadevni državi članici.
- (29) Za izboljšanje zdravstvenega stanja živali v Skupnosti je primerno, da države članice za priznavanje na ravni Skupnosti predložijo programe, ki temeljijo na epidemiologiji in so namenjeni nadzoru ter izkoreninjenju nekaterih bolezni.
- (30) Za bolezni, ki niso predmet ukrepov Skupnosti, vendar imajo lokalni pomen, mora ribogojna industrija s pomočjo pristojnih organov držav članic prevzeti večjo odgovornost pri preprečevanju vnosa ali nadzoru takšnih bolezni s samourejanjem in razvojem „kodeksov ravnanja“. Vendar bo morda potrebno, da države članice izvedejo nekatere nacionalne ukrepe. Takšni nacionalni ukrepi bi morali biti upravičeni, nujni in v skladu z zastavljenimi cilji. Poleg tega ne smejo vplivati na trgovino med državami članicami, razen če je to nujno zaradi preprečevanja vnosa ali nadzora bolezni, in jih je treba odobriti ter redno pregledovati na ravni Skupnosti. Do vzpostavitve takšnih ukrepov v skladu s to direktivo bi morala ostati veljavna dodatna jamstva, odobrena v Odločbi Komisije 2004/453/ES z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive Sveta 91/67/EGS v zvezi z ukrepi proti nekaterim boleznim akvakultur⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 315, 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ UL L 268, 24.9.1991, str. 56. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽³⁾ UL L 156, 30.4.2004, str. 5. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2006/272/ES (UL L 99, 7.4. 2006, str. 31).

- (31) Znanje v zvezi z doslej neznanimi boleznimi vodnih živali se nenehno povečuje. Zato morajo države članice v primeru takšnih nastajajočih bolezni uporabljati nadzorne ukrepe. Takšni ukrepi morajo biti hitri in prilagojeni posameznemu primeru, ohranjati pa se jih sme le toliko časa, kot je potrebno za doseg njihovega cilja. Ker lahko takšne nastajajoče bolezni vplivajo tudi na druge države članice, je treba vse države članice in Komisijo obvestiti o obstoju nastajajočih bolezni in kakršnih koli sprejetih nadzornih ukrepih.
- (32) Potrebno in primerno je, da se za doseganje osnovnega cilja ohranjanja in, v primeru izbruha, vračanja k statusu države, proste bolezni, določijo predpisi o ukrepih za povečanje pripravljenosti na bolezen. Nadzorovanje izbruhov mora biti kar se da hitro, če je potrebno, s cepljenjem v izrednih razmerah, z namenom omejiti škodljive učinke pridelave živih živali in proizvodov iz ribogojstva ter njihovega trgovanja.
- (33) Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ⁽¹⁾ in Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila ⁽²⁾, zahtevata, da morajo skoraj vsa zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki so dana na trg Skupnosti, imeti dovoljenje za trženje. Na splošno morajo vsa cepiva, ki se uporabljajo v Skupnosti, imeti dovoljenje za trženje. Vseeno lahko države članice dovolijo uporabo proizvoda brez dovoljenja za trženje v primeru resne epidemije in pod določenimi pogoji, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004. Cepiva za eksotične in nastajajoče bolezni živali iz ribogojstva lahko sodijo na to področje odstopanja.
- (34) Ta direktiva mora predpisati določbe za zagotavljanje potrebne stopnje pripravljenosti za učinkovito ukrepanje v izrednih razmerah, ki so povezane z enim izbruhom ali več izbruhi resne eksotične ali nastajajoče bolezni, ki ogroža ribogojstvo, zlasti z izdelavo načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih za njihovo izkoreninjenje. Takšne načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih je treba redno pregledovati in posodabljeni.
- (35) Kjer je nadzor resnih bolezni vodnih živali predmet usklajenih ukrepov Skupnosti za izkoreninjenje bolezni, je treba državam članicam dovoliti, da uporabljajo finančne prispevke Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo ⁽³⁾. Kakršna koli prošnja za podporo Skupnosti mora biti predmet podrobnega pregleda v zvezi z usklajenostjo z določbami o nadzoru, ki jih določa ta direktiva.
- (36) Žive živali in proizvodi iz ribogojstva, ki se uvažajo iz tretjih držav, ne smejo predstavljati nevarnosti za zdravje vodnih živali v Skupnosti. V ta namen mora ta direktiva določiti ukrepe za preprečevanje vnosa epizootskih bolezni.
- (37) Za zaščito zdravstvenega stanja vodnih živali v Skupnosti je treba dodatno zagotoviti, da pošiljke živih živali iz ribogojstva, ki potujejo po Skupnosti, izpolnjujejo pomembne zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki veljajo za zadevne vrste.
- (38) Dajanje na trg okrasnih vodnih živali vključuje številne vrste, pogosto tropske vrste, ki se uporabljajo izključno v okrasne namene. Te okrasne vodne živali običajno živijo v zasebnih akvarijih ali ribnikih, vrtnarskih centrih ali razstavnih akvarijih in niso neposredno v stiku z vodami Skupnosti. Zato okrasne vodne živali, ki živijo v takšnih pogojih, ne predstavljajo enakega tveganja za druge ribogojne sektorje ali prostoživeče živali Skupnosti. Zato je primerno, da se predvidijo posebne določbe, ki se uporabljajo za dajanje na trg, prevoz in uvoz okrasnih vodnih živali, ki živijo v takšnih pogojih.
- (39) Vseeno bi okrasne vodne živali, ki živijo zunaj zaprtih sistemov ali akvarijev in so v neposrednem stiku z naravnimi vodami Skupnosti, lahko predstavljale tveganje za ribogojstvo ali prostoživeče živali Skupnosti. To še zlasti velja za populacijo krapov (*Cyprinidae*), ker so priljubljene okrasne ribe, kot je koi krap, dovzetne za nekatere bolezni in vplivajo na druge vrste krapa, ki so gojene v Skupnosti ali živijo prosto. V takšnih primerih morajo veljati splošne določbe te direktive.
- (40) Uvedba elektronskih sredstev za izmenjavo podatkov je ključnega pomena pri poenostavitvi in prinaša koristi ribogojni industriji ter pristojnim organom. Za izpolnjevanje te obveznosti je treba uvesti skupna merila.
- (41) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve določb te direktive in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

⁽¹⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/28/ES (UL L 136, 30.4.2004, str. 58).

⁽²⁾ UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

- (42) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki bodo v kar največji meri predstavljale primerjavo med Direktivo in ukrepi prenosa, ter jih objavijo.
- (43) Ker ciljev te direktive, namreč zagotoviti približevanje konceptov, načel in postopkov, ki ustvarjajo skupno podlago za zakonodajo Skupnosti v zvezi z zdravstvenim varstvom vodnih živali, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same in jih je zaradi obsega in učinkov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe, v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev.
- (44) Ukrepe za izvajanje te direktive je potrebno sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (45) Primerno je, da se posodobi zakonodaja Skupnosti v zvezi z zdravstvenim varstvom živali in proizvodov iz ribogojstva. V skladu s tem je treba razveljaviti direktive 91/67/EGS, 93/53/EGS in 95/70/ES in jih nadomestiti s to direktivo –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Vsebina

1. Ta direktiva določa:
 - (a) zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki veljajo pri dajanju na trg, uvozu ter prevozu živali in proizvodov iz ribogojstva;
 - (b) najmanjše preventivne ukrepe, katerih cilj je povečati ozaveščenost in pripravljenost pristojnih organov, nosilcev dejavnosti ribogojne proizvodnje in drugih, povezanih s to industrijo, v zvezi z boleznimi živali iz ribogojstva;

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1, kakor je bilo popravljen v UL C 4, 8.1.2004, str. 7.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom Sveta 2006/512/ES (UL L 200, 22.7. 2006, str. 11).

- (c) najmanjše nadzorne ukrepe, ki veljajo v primeru suma ali pojava izbruha določenih bolezni vodnih živali.

2. Države članice lahko sprejemajo strožje ukrepe na področju, zajetem v poglavju II, člen 13 in poglavju V, če takšni ukrepi ne vplivajo na trgovino z drugimi državami članicami.

Člen 2

Področje uporabe

1. Direktiva se ne uporablja za:
 - (a) okrasne vodne živali, gojene v nekomercialnih akvarijih;
 - (b) prosto živeče vodne živali, zajete ali ulovljene za neposreden vstop v prehransko verigo;
 - (c) vodne živali, ujete za proizvodnjo ribje moke, hrane za ribe, ribjega olja in podobnih proizvodov.
 2. Poglavje II, oddelki 1 do 4 poglavja III ter poglavje VII ne veljajo, če so okrasne vodne živali v trgovinah s hišnimi živalmi, vrtnih centrih, vrtnih ribnikih, komercialnih akvarijih ali pri veletrgovcih:
 - (a) brez kakršnega koli neposrednega stika z naravnimi vodami v Skupnosti;
- ali
- (b) opremljenih s sistemom za čiščenje odpadnih voda, ki zmanjša tveganje za prenos bolezni v naravne vode na sprejemljivo raven.
 3. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe o ohranjanju vrst ali vnosu tujerodnih vrst.

Člen 3

Opredelitve pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „ribogojstvo“ pomeni rejo ali gojenje vodnih organizmov z uporabo metod za povečanje proizvodnje navedenih organizmov prek naravnih zmogljivosti okolja in kjer ostanejo organizmi last ene ali več fizičnih ali pravnih oseb v fazi reje ali gojenja, do zajetja in vključno z njim;

- (b) „žival iz ribogojstva“ pomeni katero koli vodno žival v kateri koli življenjski fazi, vključno z ikrami in spermo/gametami, v gojilnici ali na območju gojenja mehkužcev, vključno s katero koli prosto živečo vodno živaljo, ki je namenjena za gojilnico ali območje gojenja mehkužcev;
- (c) „dejavnost ribogojne proizvodnje“ pomeni vsako dejavnost, pridobitno ali nepridobitno, javno ali zasebno, pri kateri se opravlja kakršna koli dejavnost v zvezi z rejo, posedovanjem ali gojenjem živali iz ribogojstva;
- (d) „nosilec dejavnosti ribogojne proizvodnje“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za to, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev te direktive znotraj ribogojne proizvodnje, ki jo nadzoruje;
- (e) „vodna žival“ pomeni:
- (i) ribe, ki spadajo v nadrazred *Agnatha* (brezčeljustnice) ter razreda *Chondrichytes* (hrustančnice) in *Osteichytes* (kostnice);
- (ii) mehkužce iz debla *Mollusca*;
- (iii) rake iz poddebla *Crustacea*;
- (f) „pooblaščen predelovalni obrat“ pomeni katero koli živilsko dejavnost, odobreno za predelavo živali iz ribogojstva, namenjenih prehrani, v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora ⁽¹⁾ in pooblaščen v skladu s členoma 4 in 5 te direktive;
- (g) „pooblaščen nosilec predelovalnega obrata“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za to, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev te direktive znotraj pooblaščenega predelovalnega obrata, ki ga nadzoruje;
- (h) „ribogojnica“ pomeni vsako površino, zaprto območje ali objekt, ki ga upravlja nosilec dejavnosti ribogojne proizvodnje in v katerem se gojijo živali iz ribogojstva za tržišče, razen tistih, kjer zajete ali ulovljene prosto živeče vodne živali, namenjene prehrani ljudi, brez hranjenja čakajo na zakol;
- (i) „gojenje“ pomeni rejo živali iz ribogojstva v ribogojnici ali na območju gojenja mehkužcev;
- (j) „območje gojenja mehkužcev“ pomeni gojitveno območje ali območje za ponovno nasaditev, na katerem nosilci dejavnosti ribogojne proizvodnje delujejo na podlagi skupnega sistema biološke varnosti;
- (k) „okrasna vodna žival“ pomeni vodno žival, ki je ujeta, gojena ali dana na trg le v okrasne namene;
- (l) „dajanje na trg“ pomeni prodajo, vključno s ponujanjem za prodajo ali kakršno koli drugo obliko prenosa, brezplačnega ali ne, in premika živali iz ribogojstva;
- (m) „gojitveno območje“ pomeni katero koli sladko vodo, morje, delto, celinsko območje ali laguno, ki vsebuje naravne gojilnice mehkužcev ali kraje za gojenje mehkužcev, iz katerih se mehkužci nabirajo;
- (n) „športno komercialne vode“ pomenijo ribnike ali druge namestitve, kjer se populacijo ohranja samo za rekreacijski ribolov z obnovo staleža z živalmi iz ribogojstva;
- (o) „območje za ponovno nasaditev“ pomeni katero koli sladko vodo, morje, delto ali laguno z vidno označenimi mejami, omejenimi z bojami, stebri ali drugimi pritrjenimi sredstvi, ki se uporablja izključno za naravno prečiščevanje živih mehkužcev;
- (p) „prosto živeča vodna žival“ je vodna žival, ki ni žival iz ribogojstva.
2. V tej direktivi se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:
- (a) tehnične opredelitve, določene v Prilogi I;
- (b) po potrebi opredelitve, določene v:
- (i) členih 2 in 3 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽²⁾;
- (ii) členu 2 Uredbe (ES) št. 852/2004;
- (iii) členu 2 Uredbe (ES) št. 853/2004;
- (iv) členu 2 Uredbe (ES) št. 882/2004.

POGLAVJE II

DEJAVNOSTI RIBOGOJNE PROIZVODNJE IN POOBLAŠČENI
PREDELOVALNI OBRATI

Člen 4

Pooblastilo dejavnosti ribogojne proizvodnje in
predelovalnih obratov

1. Države članice zagotovijo, da ima vsaka dejavnost ribogojne proizvodnje ustrezno pooblastilo s strani pristojnega organa v skladu s členom 5.

⁽¹⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

⁽²⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

Kjer je to primerno, lahko takšno pooblastilo pokriva več dejavnosti ribogojne proizvodnje mehkužcev na območju gojenja mehkužcev.

Vseeno so odpremni centri, obrati za prečiščevanje in podobne dejavnosti znotraj območja gojenja mehkužcev pooblašteni posamezno.

2. Države članice zagotovijo, da ima vsak predelovalni obrat za zakol živali iz ribogojstva za namene nadzora bolezni v skladu s členom 33 poglavja V ustrezno pooblastilo s strani pristojnega organa v skladu s členom 5.

3. Države članice zagotovijo, da ima vsaka dejavnost ribogojne proizvodnje in vsak pooblaščen predelovalni obrat enotno številko pooblastila.

4. Z odstopanjem od zahteve po pooblastilu iz odstavka 1 lahko države članice zahtevajo le, da pristojni organ registrira naslednje:

- (a) objekte, ki niso dejavnost ribogojne proizvodnje, kjer vodne živali niso namenjene trgu;
- (b) „športno komercialne vode“;
- (c) dejavnosti ribogojne proizvodnje, ki dajejo živali iz ribogojstva na trg izključno za prehrano ljudi, v skladu s členom 1(3)(c) Uredbe (ES) št. 853/2004.

V teh primerih se smiselno uporabljajo določbe te direktive ob upoštevanju vrste, značilnosti in okoliščin zadevnega objekta, „športno-komercialnih voda“ ali zadevnih dejavnosti in tveganja za širjenje bolezni vodnih živali na druge populacije vodnih živali kot rezultat delovanja.

5. V primeru neizpolnjevanja določb te direktive ravna pristojni organ v skladu s členom 54 Uredbe (ES) št. 882/2004.

Člen 5

Pogoji za pridobitev pooblastila

1. Države članice zagotovijo, da pooblastila, določena v členu 4(1) in (2), pristojni organi odobrijo le, če nosilec dejavnosti ribogojne proizvodnje ali pooblaščen nosilec predelovalnega obrata:

- (a) izpolnjuje ustrezne zahteve iz členov 8, 9 in 10;
- (b) uporablja sistem, ki omogoča, da pristojnemu organu dokaže izpolnjevanje navedenih ustreznih zahtev;

in

- (c) ostaja pod nadzorom pristojnega organa, ki izvaja dolžnosti, določene v členu 54(1).

2. Pooblastilo se ne odobri, če bi zadevna dejavnost povzročila nesprejemljivo tveganje za širjenje bolezni na ribogojnice, območja gojenja mehkužcev ali prosto živeče staleže vodnih živali v bližini ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev.

Vseeno je treba pred zavrnitvijo pooblastila upoštevati ukrepe za ublažitev tveganja, vključno z možno nadomestno izbiro lokacije zadevne dejavnosti.

3. Države članice zagotovijo, da nosilec dejavnosti ribogojne proizvodnje ali pooblaščen nosilec predelovalnega obrata predloži vse ustrezne podatke, s čimer se pristojnemu organu omogoči ocenitev izpolnjevanja pogojev za pridobitev pooblastila, vključno s podatki zahtevanimi v skladu s Prilogo II.

Člen 6

Register

Države članice pripravijo, posodablajo in javno objavijo register dejavnosti ribogojne proizvodnje in pooblaščenih predelovalnih obratov, ki vsebuje vsaj podatke, določene v Prilogi II.

Člen 7

Uradni nadzor

1. V skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 882/2004 uradni nadzor nad dejavnostmi ribogojne proizvodnje in pooblaščenih predelovalnih obratov izvajajo pristojni organi.

2. Uradni nadzor iz odstavka 1 vključuje vsaj redne inšpekcije, preglede, revizije in po potrebi ustrezno vzorčenje za vsako dejavnost ribogojne proizvodnje ob upoštevanju tveganja, ki ga dejavnost ribogojne proizvodnje in pooblaščen predelovalni obrat povzročata v zvezi s prenosom in širjenjem bolezni. Priporočila za pogostnost takšnega nadzora, ki je odvisen od zdravstvenega statusa zadevnega območja ali predela, so določena v delu B Priloge III.

3. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 8

Obveznosti evidentiranja – sledljivost

1. Države članice zagotovijo, da nosilci ribogojne dejavnosti vodijo evidenco:

- (a) vseh premikov živali in proizvodov iz ribogojstva v ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev in iz njih;

- (b) poginov vsake epidemiološke enote kot pomembnega dejavnika za vrsto proizvodnje;

in

- (c) rezultatov sistema nadziranja zdravja živali na podlagi tveganja iz člena 10.

2. Države članice zagotovijo, da pooblaščen nosilci predelovalnih obratov vodijo evidenco vseh premikov živali in proizvodov iz ribogojstva v takšne obrate in iz njih.

3. Države članice zagotovijo, da pri prevozu živali iz ribogojstva prevozniki vodijo evidenco:

- (a) poginov med prevozom, kot je to izvedljivo glede na vrsto prevoza in vrsto živali, ki se prevažajo;
- (b) ribogojnic, območij gojenja mehkužcev in predelovalnih obratov, obiskanih s prevoznim sredstvom;

in

- (c) vsake menjave vode med prevozom, zlasti virov sveže vode in mest izpustov vode.

4. Brez poseganja v posebne določbe o sledljivosti države članice zagotovijo, da so vsi premiki živali, ki jih evidentirajo nosilci dejavnosti ribogojne proizvodnje v skladu z odstavkom 1(a), registrirani na način, ki omogoča izsleditev kraja izvora in namembnega kraja. Države članice lahko zahtevajo, da se takšni premiki evidentirajo v nacionalnem registru in hranijo v računalniški obliki.

Člen 9

Dobra higienska praksa

Države članice zagotovijo, da dejavnosti ribogojne proizvodnje in pooblaščen predelovalni obrati izvajajo dobro higiensko prakso kot pomemben dejavnik zadevne dejavnosti za preprečitev vnosa in širjenja bolezni.

Člen 10

Sistem nadziranja zdravja živali

1. Države članice zagotovijo, da se sistem nadziranja zdravja živali na podlagi tveganja uporablja v vseh ribogojnicah in na vseh območjih gojenja mehkužcev, kot je primerno glede na vrsto proizvodnje.

2. Cilj sistema nadziranja zdravja živali iz odstavka 1 na podlagi tveganja je prepoznavanje:

- (a) kakršnega koli povečanega pogina v vseh ribogojnicah in na vseh območjih gojenja mehkužcev, kot je primerno glede na vrsto proizvodnje;

in

- (b) bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, v ribogojnicah in na območjih gojenja mehkužcev, kjer obstajajo vrste, dovzetne za navedene bolezni.

3. Priporočila za pogostnost takšnih sistemov nadziranja zdravja živali, ki so odvisni od zdravstvenega statusa zadevnega območja ali predela, so določena v delu B Priloge III. To nadziranje se uporablja brez poseganja v vzorčenje in nadziranje, ki se izvaja v skladu s poglavjem V ali členi 49(3), 50(4) in 52.

4. Sistem nadziranja zdravja živali na podlagi tveganja iz odstavka 1 upošteva smernice, ki jih pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 62(2).

5. Glede na izid uradnega nadzora, izvedenega v skladu s členom 7, in izidom nadzora Skupnosti, izvedenega v skladu s členom 58, ter kakršnih koli drugih pomembnih informacij, Komisija Svetu predloži poročilo o splošnem delovanju nadziranja zdravja živali na podlagi tveganja v državah članicah. To poročilo lahko po potrebi spremlja ustrezen predlog v skladu s postopkom iz člena 62(2) o določitvi podrobnih pravil za izvajanje tega člena.

POGLAVJE III

ZAHTEVE V ZVEZI Z ZDRAVSTVENIM VARSTVOM ŽIVALI ZA DAJANJE ŽIVALI IN PROIZVODOV IZ RIBOGOJSTVA NA TRG

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 11

Področje uporabe

1. Če ni določeno drugače, velja to poglavje le za tiste bolezni in zanje dovzetne vrste, ki so našteje v delu II Priloge IV.

2. Države članice lahko dovolijo, da se pod strogim nadzorom pristojnega organa v znanstvene namene dajo na trg živali in proizvodi iz ribogojstva, ki niso v skladu s tem poglavjem.

Pristojni organ zagotavlja, da takšno dajanje na trg ne ogroža zdravstvenega stanja vodnih živali v zvezi z boleznimi, naštetimi v delu II Priloge IV, v namembnem kraju ali pri prevozu.

Vsak takšen premik med državami članicami se zgodi s predhodnim uradnim obvestilom pristojnih organov zadevnih držav članic.

Člen 12

Splošne zahteve za dajanje živali iz ribogojstva na trg za gojenje in obnovo staleža

1. Države članice zagotovijo, da dajanje živali in proizvodov iz ribogojstva na trg ne ogroža zdravstvenega stanja vodnih živali v namembnem kraju glede na bolezn, naštete v delu II Priloge IV.

2. V tem poglavju so določena podrobna pravila o premikih živali iz ribogojstva, zlasti v zvezi s premiki med državami članicami, območji in predeli z različnimi zdravstvenimi statusi, kakor je določeno v delu A Priloge III.

Člen 13

Zahteve za preprečevanje bolezn v zvezi s prevozom

1. Države članice zagotovijo, da:

(a) veljajo med prevozom živali iz ribogojstva potrebni ukrepi za preprečevanje bolezn, da se ne spremeni zdravstveno stanje navedenih živali med prevozom in se zmanjša tveganje za širjenje bolezn;

in

(b) se živali iz ribogojstva prevažajo pod pogoji, ki ne spremenjajo ali ogrožajo njihovega zdravstvenega stanja v namembnem kraju ali, kjer je to primerno, med prevozom.

Ta odstavek se uporablja tudi za tiste bolezn in zanje dovzetne vrste, ki niso naštete v delu II Priloge IV.

2. Države članice zagotovijo, da se kakršna koli menjava vode med prevozom izvede na takšnem mestu in pod takšnimi pogoji, da ni ogroženo zdravstveno stanje:

(a) živali iz ribogojstva, ki se prevažajo;

(b) katere koli vodne živali na mestu menjave vode;

in

(c) vodnih živali v namembnem kraju.

Člen 14

Veterinarsko spričevalo

1. Države članice zagotovijo, da je za dajanje živali iz ribogojstva na trg potrebno bodisi veterinarsko spričevalo, če se živali vnese v državo članico, na območje ali predel, razglašen za prostega bolezn v skladu s členom 49 ali 50, bodisi nadziranje ali program izkoreninjenja v skladu s točkama 1 ali 2 člena 44, za:

(a) gojenje in obnovo staleža;

ali

(b) nadaljnjo predelavo pred prehrano ljudi, razen če:

(i) se ribe pred odpremo zakolje in se jim odstrani drobovje;

(ii) so mehkužci in raki odpremljeni kot nepredelani ali predelani proizvodi.

2. Države članice tudi zagotovijo, da je za dajanje živali iz ribogojstva na trg potrebno veterinarsko spričevalo, če se dovoli, da živali zapustijo območje, za katero veljajo določbe o nadzoru iz oddelkov 3, 4, 5 in 6 poglavja V.

Ta odstavek se uporablja tudi za tiste bolezn in zanje dovzetne vrste, ki niso naštete v delu II Priloge IV.

3. V okviru računalniškega sistema iz člena 20(1) Direktive 90/425/EGS je treba obveščati o naslednjih premikih:

(a) premiki živali iz ribogojstva med državami članicami, kjer se zahteva veterinarsko spričevalo v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena;

in

(b) vsi drugi premiki živih živali iz ribogojstva, namenjenih gojenju ali obnovi staleža, med državami članicami, kjer se veterinarsko spričevalo v okviru te direktive ne zahteva.

4. Države članice se lahko odločijo uporabiti računalniški sistem iz odstavka 3 za sledenje premikov, ki v celoti potekajo znotraj njihovega ozemlja.

ODDELEK 2

Živali iz ribogojstva, namenjene gojenju in obnovi staleža

Člen 15

Splošne zahteve za dajanje živali iz ribogojstva na trg za gojenje in obnovo staleža

1. Brez poseganja v določbe iz poglavja V države članice zagotovijo, da so živali iz ribogojstva, dane na trg za gojenje:

(a) klinično zdrave;

in

(b) ne prihajajo iz ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev s kakršnim koli nepojasnjanim povečanim poginom.

Ta odstavek se uporablja tudi za tiste bolezni in zanje dovzetne vrste, ki niso naštet v delu II Priloge IV.

2. Z odstopanjem od odstavka 1(b) lahko države članice na podlagi ocene tveganja takšno dajanje na trg dovolijo, če živali izvirajo iz dela ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev, ki je neodvisen od epidemiološke enote s povečanim poginom.

3. Države članice zagotovijo, da živali iz ribogojstva, namenjene uničenju ali zakolu v skladu z ukrepi za nadzor bolezni iz poglavja V, niso dane na trg za gojenje in obnovo staleža.

4. Živali iz ribogojstva se lahko izpustijo na prostost za namen obnove staleža ali v „športno komercialne vode“, če:

(a) izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1;

in

(b) prihajajo iz ribogojnic ali z območij gojenja mehkužcev z zdravstvenim statusom iz dela A Priloge III, ki je vsaj enak zdravstvenemu statusu v vodah, v katere se jih izpusti.

Vseeno lahko države članice odločijo, da prihajajo živali iz ribogojstva z območja ali iz predela, razglašene za prostega bolezni v skladu s členom 49 ali 50. Države članice se lahko tudi odločijo uporabiti ta odstavek za programe, ki se jih pripravi iz uporablja v skladu s členom 43.

Člen 16

Vnos vrst živali iz ribogojstva, ki so dovzetne za določene bolezni, na območja prosta bolezni

1. Za vnos vrst živali iz ribogojstva, ki so dovzetne za bolezni, v državo članico, na območje ali v predel, razglašen za prostega določene bolezni, v skladu s členom 49 ali 50, morajo te živali izvirati iz druge države članice, območja ali predela, prav tako razglašene za prostega te bolezni.

2. Kjer se lahko znanstveno utemelji, da vrste, dovzetne za določene bolezni, v določenih življenjskih fazah ne prenašajo te bolezni, se odstavek 1 za te razvojne faze ne uporablja.

Seznam vrst in razvojnih faz, za katere se lahko uporablja prvi pododstavek, se sprejme in po potrebi spremeni, da upošteva znanstveni in tehnološki razvoj v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 17

Vnos živih živali iz ribogojstva, ki so vektorske vrste, na območja, prosta bolezni

1. Kjer znanstveni podatki ali praktične izkušnje utemeljujejo, da so lahko vrste, ki niso naštet v delu II Priloge IV, odgovorne za prenos določene bolezni tako, da delujejo kot vektorske vrste, države članice zagotovijo, da kadar so vnesene za namen gojenja ali obnove staleža v državo članico, na območje ali v predel, razglašen za prostega zadevne bolezni, v skladu s členom 49 ali 50, takšne vektorske vrste:

(a) izvirajo iz druge države članice, območja ali predela, razglašene za prostega te določene bolezni;

ali

(b) ostanejo v karantenskih obratih v vodi brez zadevnega patogena ustrezno dolgo časa, da se glede na znanstvene podatke ali zagotovljene praktične izkušnje dokaže, da se stopnja tveganja za prenos določene bolezni zmanjša na raven, ki je sprejemljiva za preprečitev prenosa zadevne bolezni.

2. Sprejme se seznam vektorskih vrst in življenjskih faz takšnih vrst, za katere velja ta člen, in po potrebi pogoji, pod katerimi lahko te vrste prenašajo bolezni; po potrebi se ta seznam spremeni ob upoštevanju znanstvenega in tehnološkega razvoja v skladu s postopkom iz člena 62(2).

3. Pred morebitno vključitvijo vrste na seznam iz odstavka 2 lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 62(3) sklene državam članicam dovoliti uporabo določb iz odstavka 1.

ODDELEK 3

Živali in proizvodi iz ribogojstva, namenjeni prehrani ljudi

Člen 18

Živali in proizvodi iz ribogojstva, dani na trg za nadaljnjo predelavo za prehrano ljudi

1. Države članice zagotovijo, da se lahko vrste živali iz ribogojstva, ki so dovzetne za eno ali več neeksotičnih bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, in proizvodi iz njih dajo na trg za nadaljnjo predelavo v državi članici, na območju ali v predelu, razglašenem za prostega navedenih bolezni v skladu s členom 49 ali 50, če izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

- (a) živali izvirajo iz druge države članice, območja ali predela, razglašenega za prostega zadevne bolezni;
- (b) njihova predelava v pooblaščenem predelovalnem obratu poteka pod pogoji, ki preprečujejo širjenje bolezni;
- (c) na področju rib: zakol in odstranitev drobovja pred odpremo;
- (d) na področju mehkužcev in rakov: odpremljeni kot nepredelani ali predelani proizvodi.

2. Države članice zagotovijo, da se lahko vrste živih živali iz ribogojstva, ki so dovzetne za eno ali več neeksotičnih bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, in se dajo na trg za nadaljnjo predelavo v državi članici, na območju ali v predelu, razglašenem za prostega navedene bolezni v skladu s členom 49 ali 50, le začasno skladiščijo na kraju predelave, če:

- (a) živali izvirajo iz druge države članice, območja ali predela, razglašenega za prostega zadevne bolezni;

ali

- (b) so začasno nastanjene v odpremnih centrih, obratih za prečiščevanje ali podobnih dejavnostih, ki so opremljene s sistemom za čiščenje odpadnih voda, ki inaktivira zadevni patogen, ali kjer so odpadne vode predmet drugih vrst ravnanja, ki zmanjšujejo tveganje za prenos bolezni v naravne vode na sprejemljivo raven.

Člen 19

Živali in proizvodi iz ribogojstva, dani na trg za prehrano ljudi brez nadaljnje predelave

1. Ta oddelek se ne uporablja, kjer se vrste živali iz ribogojstva, dovzetne za eno ali več bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, ali njihovi proizvodi dajo na trg za prehrano ljudi brez nadaljnje predelave, če so v embalaži za prodajo na drobno, ki je v skladu z določbami za embaliranje in označevanje iz Uredbe (ES) št. 853/2004.

2. Kjer so vrste živih mehkužcev in rakov, dovzetne za eno ali več bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, začasno premeščene v vode Skupnosti ali naseljene v odpremne centre, obrate za prečiščevanje ali podobne dejavnosti, so v skladu s členom 18(2).

ODDELEK 4

Prosto živeče vodne živali

Člen 20

Izpust prosto živečih vodnih živali v državah članicah, na območjih ali v predelih, razglašenih za proste bolezni

1. Vrste prosto živečih vodnih živali, dovzetne za eno ali več bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, in ulete v državi članici, na območju ali v predelu, ki ni bil razglašen za prostega bolezni v skladu s členom 49 ali 50, se namestijo v karanteno v ustrezne objekte pod nadzorom pristojnega organa, dokler ne postane stopnja tveganja za prenos bolezni sprejemljiva, da se jih lahko izpusti v ribogojnico ali območje gojenja mehkužcev v državi članici, na območju ali v predelu, razglašenem za prostega zadevne bolezni v skladu s členom 49 ali 50.

2. Države članice lahko dovolijo tradicionalno dejavnost ekstenzivnega lagunskega ribogojstva brez karantene iz odstavka 1, če se izvede ocena tveganja in ta ni večja od pričakovanega tveganja iz uporabe odstavka 1.

ODDELEK 5

Okrasne vodne živali

Člen 21

Dajanje okrasnih vodnih živali na trg

1. Države članice zagotovijo, da dajanje okrasnih vodnih živali na trg ne ogroža zdravstvenega stanja vodnih živali v zvezi z boleznimi, naštetimi v delu II Priloge IV.

2. Ta člen se uporablja tudi za bolezni, ki niso naštet v delu II Priloge IV.

POGLAVJE IV

VNOS ŽIVALI IN PROIZVODOV IZ RIBOGOJSTVA IZ TRETJIH DRŽAV V SKUPNOST

Člen 22

Splošne zahteve za vnos živali in proizvodov iz ribogojstva iz tretjih držav

Države članice zagotovijo, da so živali in proizvodi iz ribogojstva v Skupnost vnesene le iz tretjih držav ali iz delov tretjih držav s seznama, ki je sestavljen in se posodablja v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 23

Seznam tretjih držav in delov tretjih držav, iz katerih je dovoljen vnos živali in proizvodov iz ribogojstva

1. Tretja država ali del tretje države je na seznamu iz člena 22 le, če Skupnost presodi, da je ta država ali del tretje države dokazal, da pristojni organ zagotavlja ustrezna jamstva glede na skladnost z ustreznimi zahtevami v zvezi z zdravstvenim varstvom živali iz zakonodaje Skupnosti.

2. Komisija lahko odloči, če je za oceno tretje države ali dela tretje države iz odstavka 1 potreben inšpekcijski pregled, kakor je predviden v členu 58(2).

3. Pri sestavljanju ali posodabljanju seznamov iz člena 22 je treba upoštevati zlasti:

- (a) zakonodajo tretje države;
- (b) organizacijo pristojnega organa ter njihovih inšpekcijskih služb v tretji državi, pooblastila teh služb, nadzor nad njimi, in sredstva, ki so jim na voljo, vključno s človeškimi viri za učinkovito uporabo njihove zakonodaje;
- (c) veljavne zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom vodnih živali, ki se uporabljajo za proizvodnjo, ravnanje z njimi, skladiščenje in odpošiljanje živih živali iz ribogojstva, namenjenih v Skupnost;
- (d) zagotovila, ki jih lahko da pristojni organ tretje države glede skladnosti ali enakovrednosti z ustreznim zdravstvenim stanjem vodnih živali;

(e) vse izkušnje pri trženju živih vodnih živali iz tretje države ter rezultate izvedenih uvoznih kontrolnih pregledov;

(f) rezultate presoje Skupnosti, zlasti rezultate presoje pristojnih organov zadevnih tretjih držav ali, če Komisija tako zahteva, poročilo o kakršnem koli izvedenem inšpekcijskem pregledu, ki ga predložijo pristojni organi tretjih držav;

(g) zdravstveno stanje gojenih in prosto živečih vodnih živali v tretji državi, ob upoštevanju zlasti eksotičnih bolezni živali ter vseh vidikov splošnega zdravstvenega stanja vodnih živali v državi, ki bi lahko predstavljale tveganje za zdravstveno stanje vodnih živali v Skupnosti;

(h) pravilnost, hitrost in točnost, s katerimi tretja država pri-skrbi podatke o obstoju nalezljivih ali kužnih bolezni vodnih živali na svojem ozemlju, zlasti bolezni, o katerih se uradno obvešča in so na seznamu Svetovne organizacije za zdravje živali (OIE);

(i) veljavna pravila o preprečevanju in nadzoru bolezni vodnih živali v tretji državi ter njihovo izvajanje, vključno s pravili o uvozu iz drugih držav.

4. Komisija poskrbi, da se vsi sezname sestavljajo ali posodabljajo v skladu s členom 22 in da so na voljo javnosti.

5. Seznam, sestavljen v skladu s členom 22, je lahko združen z drugimi seznamami, sestavljenimi za namene zdravstvenega varstva živali in javno-zdravstvene namene.

Člen 24

Dokumenti

1. K vsem pošiljkam živali in proizvodov iz ribogojstva se ob njihovem prihodu v Skupnost priloži dokument, ki vsebuje veterinarsko spričevalo.

2. Veterinarsko spričevalo potrjuje, da pošiljka izpolnjuje:

(a) zahteve, določene za takšno blago v skladu s to direktivo;

in

(b) katere koli posebne uvozne pogoje, določene v skladu s členom 25(a).

3. Dokument lahko vključuje podrobnosti, zahtevane v skladu z ostalimi določbami zakonodaje Skupnosti v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali.

Člen 25

Podrobna pravila

Po potrebi se lahko določijo podrobna pravila za uporabo tega poglavja v skladu s postopkom iz člena 62(2). Ta pravila lahko zadevajo zlasti:

- (a) posebne uvozne pogoje za vsako tretjo državo, njihove dele ali skupine tretjih držav;
 - (b) merila za uvrščanje tretjih držav in njihovih delov v zvezi z boleznimi vodnih živali;
 - (c) uporabo elektronskih dokumentov;
 - (d) vzorce veterinarskih spričeval in ostale dokumente;
- in
- (e) postopke in izdajanje spričeval za prevoz.

POGLAVJE V

PRIJAVLJANJE IN MINIMALNI UKREPI ZA NADZOR BOLEZNI VODNIH ŽIVALI

ODDELEK 1

Prijavljanje bolezni

Člen 26

Obveščanje na nacionalni ravni

1. Države članice zagotovijo, da:
 - (a) če so razlogi za sum o prisotnosti bolezni iz dela II Priloge IV ali je potrjena prisotnost takšne bolezni pri vodnih živalih, je treba o sumu in/ali potrditvi takoj obvestiti pristojni organ;in
 - (b) če se pri živalih iz ribogojstva poveča pogin, je treba to takoj sporočiti pristojnemu organu ali zasebnemu veterinarju za nadaljnje preiskave.
2. Države članice zagotovijo, da obveznosti za prijavljanje zadev iz odstavka 1 veljajo za:
 - (a) lastnika ali katero koli osebo, ki skrbi za vodne živali;
 - (b) katero koli osebo, ki spremlja živali iz ribogojstva med prevozom;
 - (c) veterinarje in ostale strokovnjake, ki so vključeni v zdravstvene službe za vodne živali;

- (d) uradne veterinarje in višje uslužbence v veterinarskih ali ostalih javnih ali zasebnih laboratorijih;

in

- (e) vse ostale osebe, katerih poklic je povezan z vodnimi živalmi, dovzetnimi za bolezn, ali s proizvodi takšnih živali.

Člen 27

Obveščanje drugih držav članic, Komisije in držav članic EFTA

Države članice obvestijo druge države članice, Komisijo in države članice EFTE v roku 24 ur v primeru potrditve:

- (a) eksotične bolezni iz dela II Priloge IV;
- (b) neeksotične bolezni iz dela II Priloge IV, če je bila zadevna država članica, območje ali predel razglašen za prostega te bolezni.

ODDELEK 2

Sum bolezni s seznama – Epizootiološka preiskava

Člen 28

Začetni nadzorni ukrepi

Države članice zagotovijo, da se v primeru suma eksotične bolezni iz dela II Priloge IV ali v primeru suma neeksotične bolezni iz dela II Priloge IV v državah članicah, na območjih ali v predelih z zdravstvenim statusom kategorije I ali III iz dela A Priloge III, za te bolezni:

- (a) odvzamejo vzorci, ki se pregledajo v laboratorijih, določenih v skladu s členom 57;
- (b) do rezultatov pregleda iz točke (a):
 - (i) v ribogojnici ali na območju gojenja mehkužcev, kjer obstaja sum bolezni, izvajajo uradni nadzor in ustrezni nadzorni ukrepi za preprečitev širjenja bolezni na druge vodne živali;
 - (ii) se ne dovoli, da živali iz ribogojstva zapustijo ali pridejo v okuženo ribogojnico ali območje gojenja mehkužcev, kjer obstaja sum bolezni, če tega ne odobri pristojni organ;
 - (iii) se sproži epizootiološka preiskava iz člena 29.

Člen 29

Epizootiološka preiskava

1. Države članice zagotovijo, da se epizootiološka preiskava, sprožena v skladu s členom 28(b)(iii) izvede, če pregled, določen v členu 28(a), pokaže prisotnost:

- (a) eksotične bolezni iz dela II Priloge IV v kateri koli državi članici;

ali

- (b) neeksotične bolezni iz dela II Priloge IV v državah članicah, na območjih ali v predelih z zdravstvenim statusom kategorije I ali III iz dela A Priloge III za zadevno bolezen.

2. Epizootiološke preiskave, predvidene v odstavku 1, so osredotočene na:

- (a) določanje možnih virov in načinov okužbe;
- (b) preverjanje, ali so živali iz ribogojstva zapustile ribogojnico ali območje gojenja mehkužcev v ustreznem obdobju pred prijavo suma iz člena 26(1);
- (c) preverjanje okuženosti drugih ribogojnic.

3. Če epizootiološka preiskava iz odstavka 1 pokaže, da se je lahko bolezen pojavila v eni ali več ribogojnicah, na območjih gojenja mehkužcev ali v odprtih vodah, zadevne države članice zagotovijo, da se v takšnih ribogojnicah, na območjih gojenja mehkužcev ali v odprtih vodah uporabijo ukrepi iz člena 28.

V primeru obsežnih povodij ali obalnih območij se lahko pristojni organ odloči za omejitve uporabe člena 28 na manjša območja v bližini ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev, za katere sumi, da so okužena, če se zdi, da je takšno manjše območje dovolj veliko za zagotovitev, da se bolezen ne bo širila.

4. Če je potrebno, se o primeru suma bolezni obvesti pristojni organ v sosednji državi članici ali tretji državi.

V tem primeru pristojni organi vpletenih držav članic ustrezno ukrepajo za uporabo ukrepov iz tega člena na svojem ozemlju.

Člen 30

Odprava omejitev

Pristojni organ odpravi omejitve iz člena 28(b), če s pregledom iz točke (a) tega člena ni dokazana prisotnost bolezni.

ODDELEK 3

Minimalni nadzorni ukrepi v primeru potrditve eksotičnih bolezni pri živalih iz ribogojstva

Člen 31

Uvodna določba

Ta oddelek se uporablja v primeru potrditve eksotične bolezni iz dela II Priloge IV pri živalih iz ribogojstva.

Člen 32

Splošni ukrepi

Države članice zagotovijo, da:

- (a) je uradno razglašeno, da je ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev okuženo;
- (b) je vzpostavljen zaprt sistem za zadevno bolezen, vključno z okuženim in ogroženim območjem, v okolici ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev, ki je bilo razglašeno za okuženo;
- (c) se ne obnavlja stalež in se živali iz ribogojstva ne premaknejo v zaprt sistem, iz ali znotraj njega, če tega ne odobri pristojni organ;

in

- (d) se izvaja kakršne koli dodatne ukrepe, ki so potrebni za preprečevanje nadaljnega širjenja bolezni.

Člen 33

Ribolov in nadaljnja predelava

1. Živali iz ribogojstva, ki so dosegle komercialno velikost in ne kažejo kliničnih znakov bolezni, se lahko lovijo pod nadzorom pristojnega organa za prehrano ljudi ali za nadaljnjo predelavo.

2. Ribolov, vnos v odpremne centre ali obrate za prečiščevanje, nadaljnja predelava in katera koli druga dejavnost, ki je vključena v pripravo živali iz ribogojstva za vstop v prehranjevalno verigo, se izvaja pod pogoji, ki preprečujejo širjenje patogena, ki je odgovoren za pojav bolezni.

3. Odpremni centri, obrati za prečiščevanje ali podobna gospodarstva so opremljeni s sistemom za čiščenje odpadnih voda, ki inaktivira patogen, ki je povzročil bolezen, ali pa so odpadne vode predmet drugih vrst ravnanja, ki zmanjšujejo tveganja za prenos bolezni v naravne vode na sprejemljivo raven.

4. Nadaljnja predelava se izvaja v pooblaščenih predelovalnih obratih.

Člen 34

Odstranjevanje

1. Države članice zagotovijo, da so poginjene ribe in raki ter žive ribe in raki, ki kažejo klinične znake bolezni, čim prej odstranjeni pod nadzorom pristojnega organa v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽¹⁾, v skladu z načrtom ukrepov iz člena 47 te direktive.

2. Živali iz ribogojstva, ki niso dosegle komercialne velikosti in ne kažejo kliničnih znakov bolezni so, v ustreznem časovnem obdobju ob upoštevanju vrste proizvodnje in tveganja, ki za takšne živali pomeni nadaljnje širjenje bolezni, odstranjene pod nadzorom pristojnega organa v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 in načrtom ukrepov iz člena 47 te direktive.

Člen 35

Opustitev ribogojstva

Če je mogoče, se v takšni okuženi ribogojnici ali območju gojenja mehkužcev opusti ribogojstvo za ustrezno časovno obdobje po tem, ko je bila ta izpraznjena, očiščena in razkužena.

Za ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev, ki redijo živali iz ribogojstva, ki niso dovzetne za zadevne bolezni, odločitve o opustitvi ribogojstva temeljijo na oceni tveganja.

Člen 36

Zaščita vodnih živali

Države članice storijo vse, kar je potrebno, da preprečijo širjenje bolezni na druge vodne živali.

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 208/2006 (UL L 36, 8.2.2006, str. 25).

Člen 37

Odprava ukrepov

Ukrepi iz tega oddelka se izvajajo dokler:

- (a) se izvajajo ukrepi za izkoreninjenje iz tega oddelka;
- (b) se izvaja za dejavnost ribogojne proizvodnje in za obravnavano bolezen predpisano vzorčenje za nadzor, rezultati preiskav pa so negativni.

ODDELEK 4

Minimalni nadzorni ukrepi v primeru potrditve neeksotičnih bolezni pri živalih iz ribogojstva

Člen 38

Splošne določbe

1. V primeru potrditve neeksotične bolezni iz dela II Priloge IV v državi članici, na območju ali v predelu, ki je razglašeno za prosto te bolezni, zadevna država članica

- (a) uporabi ukrepe iz oddelka 3 za ponovno pridobitev takšnega statusa brez bolezni;

ali

- (b) pripravi program izkoreninjenja v skladu s členom 44(2).

2. Z odstopanjem od člena 34(2), če se država članica odloči uporabiti ukrepe iz oddelka 3, lahko dovoli, da se klinično zdrave živali pred zakolom za prehrano ljudi goji, dokler ne dosežejo tržne velikosti, ali da se jih premakne v drugo okuženo območje ali predel. V takšnih primerih se sprejme ukrepe, s pomočjo katerih se zmanjša in čim bolj prepreči nadaljnja širitev bolezni.

3. Če zadevna država članica ne želi ponovno pridobiti statusa brez bolezni, se uporabi člen 39.

Člen 39

Zadrževalni ukrepi

V primeru potrditve neeksotične bolezni iz dela II Priloge IV v državi članici, na območju ali v predelu, ki ni razglašeno za prosto te bolezni, zadevna država članica sprejme ukrepe za zadrževanje bolezni.

Ti ukrepi vsebujejo vsaj:

- (a) razglasitev, da je ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev okuženo;
- (b) vzpostavitev zaprtega sistema za zadevno bolezen, vključno z okuženim in ogroženim območjem, v okolici ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev, ki je bilo razglašeno za okuženo;
- (c) omejevanje premika živali iz ribogojstva iz zaprtega sistema v smislu, da se takšne živali lahko le:
 - (i) vnesejo v ribogojnice ali na območja gojenja mehkužcev v skladu s členom 12(2);
 - ali
 - (ii) ulovijo in uporabijo za prehrano ljudi v skladu s členom 33(1);
- (d) odstranitev poginjenih rib in rakov pod nadzorom pristojnega organa v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 v ustreznem časovnem obdobju ob upoštevanju vrste proizvodnje in tveganja, ki za takšne živali pomeni nadaljnje širjenje bolezni.

ODDELEK 5

Minimalni nadzorni ukrepi v primeru potrditve bolezni iz dela II Priloge IV pri prosto živečih vodnih živalih

Člen 40

Nadzor bolezni iz dela II Priloge IV pri prosto živečih vodnih živalih

1. Če so prosto živeče vodne živali okužene ali obstaja sum, da so okužene z eksotičnimi boleznimi iz dela II Priloge IV, zadevna država članica spremlja razmere in sprejme ukrepe za zmanjšanje, in – kolikor je mogoče – preprečitev nadaljnjega širjenja bolezni.
2. Če so prosto živeče vodne živali okužene ali obstaja sum, da so okužene z neeksotičnimi boleznimi iz dela II Priloge IV v zadevni državi članici, na območju ali v predelu, razglašenem prostega te bolezni, država članica prav tako spremlja razmere in sprejme ukrepe za zmanjšanje, in – kolikor je mogoče – preprečitev nadaljnjega širjenja bolezni.

3. Država članica obvesti Komisijo in druge države članice v okviru odbora iz člena 62(1) o ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu z odstavkoma 1 in 2.

ODDELEK 6

Nadzorni ukrepi v primeru porajajočih bolezni

Člen 41

Porajajoče bolezni

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za nadzor stanja v primeru porajajoče bolezni in preprečitev širjenja te bolezni, če obstaja možnost, da bi zadevna bolezen lahko ogrozila zdravstveno stanje vodnih živali.
2. V primeru stanja porajajoče bolezni zadevna država članica nemudoma obvesti države članice, Komisijo in države članice EFTE, če imajo rezultati preiskave za drugo državo članico epidemiološki pomen.
3. V roku štirih tednov po obvestitvi drugih držav članic, Komisije in držav članic EFTA, kot je zahtevano v odstavku 2, se zadeva sporoči odboru iz člena 62(1). Ukrepi, ki jih sprejme zadevna država članica v skladu z odstavkom 1 tega člena, se lahko razširijo, spremenijo ali razveljavijo v skladu s postopkom iz člena 62(2).
4. Po potrebi se seznam iz dela II Priloge IV spremeni v skladu s postopkom iz člena 62(2), da bi vključeval zadevno porajajočo bolezen ali nove gostiteljske vrste, dovzetne za bolezen, ki je že navedena v tej prilogi.

ODDELEK 7

Nadomestni ukrepi in nacionalne določbe

Člen 42

Postopek za sprejetje začasnih epidemioloških ukrepov za bolezni iz dela II Priloge IV

Sklep se sprejme v skladu s postopkom iz člena 62(2) za odobritev izvajanja začasnih ukrepov za omejeno časovno obdobje pod pogoji, ki so primerni za epidemiološko stanje, če:

- (a) ukrepi iz tega poglavja ne ustrezajo epidemiološkemu stanju;
- ali
- (b) se zdi, da se bo bolezen razširila kljub ukrepom, sprejetim v skladu s tem poglavjem.

Člen 43

Določbe za omejevanje vpliva bolezni, ki niso navedene v delu II Priloge IV

1. Če bolezen, ki ni navedena v delu II Priloge IV, predstavlja znatno tveganje za zdravstveno stanje živali iz ribogojstva ali prosto živečih vodnih živali v državi članici, zadevna država članica lahko sprejme ukrepe za preprečevanje vnosa ali nadzor te bolezni.

Države članice zagotovijo, da ti ukrepi ne presežejo omejitev, kaj je primerno in potrebno za preprečevanje vnosa ali nadzor bolezni.

2. Države članice obvestijo Komisijo o kakršnih koli ukrepih iz odstavka 1, ki lahko vplivajo na trgovino med državami članicami. Te ukrepe je treba potrditi v skladu s postopkom iz člena 62(2).

3. Potrditev iz odstavka 2 se odobri le, če je za preprečevanje vnosa ali nadzor bolezni potrebna vzpostavitev trgovinskih omejitev znotraj Skupnosti, ob upoštevanju določb iz poglavij II, III, IV in V.

POGLAVJE VI

NADZORNI PROGRAMI IN CEPLJENJE

ODDELEK 1

Programi za nadziranje in izkoreninjenje

Člen 44

Priprava in odobritev programov za nadziranje in izkoreninjenje

1. Če država članica, za katero ni znano, če je okužena, vendar ni razglašena za prosto (kategorija III iz dela A Priloge III) ene ali več neeksotičnih bolezni, navedenih v delu II Priloge IV, pripravi program za nadziranje za doseganje statusa brez ene ali več navedenih bolezni, predloži navedeni program v odobritev v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Takšni programi se lahko tudi spreminjajo ali zaključijo v skladu z navedenim postopkom.

Posebne zahteve za nadziranje, vzorčenje in diagnostiko so tiste iz člena 49(3).

Kjer program iz tega odstavka pokriva posamezne predele ali območja, ki vključujejo manj kot 75 % ozemlja države članice, in območje ali predel sestavlja povodje, ki ni deljeno z nobeno

drugo državo članico ali tretjo državo, velja postopek iz člena 50(2) za kakršno koli odobritev, spremembo ali prenehanje takšnega programa.

2. Če država članica, za katero je znano, da je okužena (kategorija V iz dela A Priloge III) z eno ali več neeksotičnimi boleznimi, navedenimi v delu II Priloge IV, pripravi program za izkoreninjenje ene ali več navedenih bolezni, predloži navedeni program v odobritev v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Takšni programi se lahko tudi spreminjajo ali zaključijo v skladu z navedenim postopkom.

3. Pregled programov, odobrenih v skladu z odstavkom 1 in 2 tega člena, je dostopen na ravni Skupnosti v skladu s postopki iz člena 51.

4. Od datuma odobritve programov iz tega člena veljajo v zvezi z območji, razglašenimi za proste bolezni, za območja, ki jih zajemajo programi, zahteve in ukrepi iz člena 14, oddelkov 2, 3, 4 in 5 poglavja III, oddelka 2 poglavja V in člena 38(1).

Člen 45

Vsebina programov

Programi niso odobreni, če ne vsebujejo vsaj:

- (a) opisa epidemiološkega stanja bolezni pred datumom začetka programa;
- (b) analize ocene stroškov in pričakovanih koristi programa;
- (c) verjetnega trajanja programa in cilja, doseženega do datuma zaključka programa;
- (d) opisa in določitve geografskih in upravnih območij, v katerih se izvaja program.

Člen 46

Obdobje izvajanja programov

1. Programi se izvajajo, dokler:

- (a) so izpolnjene zahteve iz Priloge V in je država članica, območje ali predel razglašen za prostega bolezni;

ali

- (b) programa, če ta ne izpolnjuje več namena, ne preklic pris-
tojni organ zadevne države članice ali Komisija.

2. Če se program prekliče, kot je to določeno v odstavku 1(b), zadevna država članica od datuma preklica uporablja zadrževalne ukrepe iz člena 39.

ODDELEK 2

Načrt ukrepov za porajajoče in eksotične bolezni

Člen 47

Načrt ukrepov za porajajoče in eksotične bolezni

1. Vsaka država članica pripravi načrt ukrepov, ki določa nacionalne ukrepe, potrebne za ohranitev visoke ravni poznavanja bolezni in pripravljenosti ter zagotovitev varstva okolja.

2. Načrt ukrepov:

- (a) pristojnemu organu dodeljuje pristojnost in sredstva za dostop do vseh objektov, opreme, osebja in drugega ustreznega materiala, potrebnega za hitro in učinkovito izkoreninjenje bolezni;
- (b) zagotavlja usklajevanje in združljivost s sosednjimi državami članicami ter spodbuja sodelovanje s sosednjimi tretjimi državami;
- (c) po potrebi vsebuje natančno navedbo zahtev za cepivo in pogojev cepljenja, potrebnih v primeru nujnega cepljenja.

3. Države članice pri pripravi načrtov ukrepov izpolnjujejo merila in zahteve iz Priloge VII.

4. Države članice predložijo načrte ukrepov v odobritev v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Države članice vsakih pet let posodobijo svoj načrt ukrepov in posodobljeni načrt predložijo v odobritev v skladu z navedenim postopkom.

5. Načrt ukrepov se izvaja v primeru izbruha porajajočih in eksotičnih bolezni, naštetih v delu II Priloge IV.

ODDELEK 3

Cepljenje

Člen 48

Cepljenje

1. Države članice zagotovijo prepoved cepljenja proti eksotičnim boleznim, navedenim v delu II Priloge IV, razen če je takšno cepljenje dovoljeno v skladu s členi 41, 42 ali 47.

2. Države članice zagotovijo, da je cepljenje proti neeksotičnim boleznim, naštetim v delu II Priloge IV, na katerem koli delu njihovega ozemlja, razglašeno za prostega zadevnih bolezni, v skladu s členom 49 ali 50 prepovedano ali ga zajema program za nadziranje, odobren v skladu s členom 44(1).

Države članice lahko dovolijo takšno cepljenje na tistih delih njihovega ozemlja, ki niso razglašeni za proste zadevnih bolezni, ali kjer je cepljenje del programa izkoreninjenja, odobrenega v skladu s členom 44(2).

3. Države članice zagotovijo, da so uporabljena cepiva odobrena v skladu z Direktivo 2001/82/ES in Uredbo (ES) št 726/2004.

4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za znanstvene študije za razvoj in testiranje cepiv pod nadzorovanimi pogoji.

Države članice med takšnimi študijami zagotavljajo sprejetje ustreznih ukrepov za zaščito drugih vodnih živali pred kakršnimi koli škodljivimi učinki cepljenja, izvedenega v okviru študij.

POGLAVJE VII

STATUS BREZ BOLEZNI

Člen 49

Država članica, prosta bolezni

1. Država članica je v skladu s postopkom iz člena 62(2) razglašena za prosto ene ali več neeksotičnih bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, če je v skladu z odstavkom 2 tega člena in če:

- (a) na njenem ozemlju ni prisotna nobena od vrst, dovzetnih za bolezni;

ali

- (b) patogen ne more preživeti v državi članici in njenem vodnem viru;

ali

- (c) država članica izpolnjuje pogoje iz dela I Priloge V.

2. Kjer sosednje države članice ali povodja, deljena s sosednjimi državami članicami, niso razglašene za proste bolezni, države članice na svojem ozemlju uvedejo ustrezne varovalne pasove. Razmejitev varovalnih pasov je takšna, da ščiti države članice, proste bolezni, pred pasivnim vnosom bolezni.

3. Posebne zahteve za nadziranje, varovalne pasove, vzorčenje in diagnostične metode, ki jih države članice uporabljajo za razglasitev statusa brez bolezni v skladu s tem členom, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 50

Območje ali predel, prost bolezni

1. Država članica lahko na območju ali v predelu znotraj svojega ozemlja razglasi status brez ene ali več neeksotičnih bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, kjer:

(a) ni na območju ali v predelu ter, kjer je to ustrezno, v njegovem vodnem viru prisotna nobena od vrst, dovzetnih za bolezn;

ali

(b) patogen ne more preživeti na območju ali v predelu ter, kjer je to ustrezno, v njegovem vodnem viru;

ali

(c) je območje ali predel v skladu s pogoji iz dela II Priloge V.

2. Država članica predloži Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali izjavo o razglasu iz odstavka 1 v skladu z naslednjim postopkom:

(a) izjava o razglasu je podprta z dokazi v obliki, ki jo je treba določiti v skladu s postopkom iz člena 62(2), in je Komisiji in državam članicam elektronsko dostopna v skladu z zahtevami iz člena 59;

(b) Komisija doda obvestilo o izjavi o razglasu kot informativno točko na dnevni red naslednje seje Odbora iz člena 62(1). Izjava začne učinkovati 60 dni po datumu seje;

(c) v tem roku lahko Komisija ali države članice od države članice, ki je podala izjavo o razglasu, zahtevajo pojasnilo ali dodatne informacije v zvezi z dokazi;

(d) če vsaj ena država članica ali Komisija v roku iz točke (b) poda pisne pripombe z navedbo bistvenih objektivnih pomislov glede dokazov, Komisija in zadevne države članice skupaj preučijo predložene dokaze z namenom odpraviti pomisleke. V tem primeru se lahko rok iz točke (b) podaljša za 30 dni. Takšne pripombe se predložijo Komisiji in državi članici, ki podaja izjavo o razglasu;

(e) če je arbitražna iz odstavka 2(d) neuspešna, lahko Komisija sklene, da bo v skladu s členom 58 opravila pregled na kraju samem ter tako preverila skladnost predložene izjave z merili iz odstavka 1, razen če država članica, ki je izjavo podala, svojo izjavo umakne;

(f) kjer je glede na dosežene rezultate to potrebno, se v skladu s postopkom iz člena 62(2) sprejme odločitev o začasnem preklicu izjave o statusu brez bolezni na zadevnem območju ali predelu, ki jo je predložila država članica.

3. Kjer območje(-a) ali predel(-i) iz odstavka 1 vključuje(-jo) več kot 75 % ozemlja države članice ali če območje ali predel sestavlja povodje, deljeno z drugo državo članico ali tretjo državo, se postopek iz odstavka 2 nadomesti s postopkom iz člena 62(2).

4. Posebne zahteve za nadziranje, vzorčenje in diagnostične metode, ki jih države članice uporabljajo za pridobitev stanja brez bolezni v skladu s tem členom, se določijo v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 51

Seznam držav članic, območij ali predelov prostih bolezni

1. Vsaka država članica pripravi in vodi posodobljen seznam območij in predelov, razglašanih za proste bolezni v skladu s členom 50(2). Takšni seznamami so javno dostopni.

2. Komisija sestavi in posodablja seznam držav članic, območij ali predelov, razglašanih za proste bolezni v skladu s členom 49 ali 50(3), in seznam objavi.

Člen 52

Ohranjanje statusa brez bolezni

Država članica, razglašena za prosto ene ali več neeksotičnih bolezni, naštetih v delu II Priloge IV v skladu s členom 49, lahko prekine ciljno spremljanje in ohranjanje statusa brez bolezni, če obstajajo pogoji za klinični pojav zadevne bolezni in se izvajajo ustrezne določbe te direktive.

Vseeno se na območjih, prostih bolezni, ali predelih držav članic, ki niso bile razglašene za proste bolezni, in vedno, kadar ni pogojev za klinični pojav zadevne bolezni, ciljno spremljanje ustrezno nadaljuje v skladu z metodami iz člena 49(3) ali 50(4), toda na ravni, sorazmerni s stopnjo tveganja.

Člen 53

Prekinitev in ponovna vzpostavitev statusa brez bolezni

1. Kjer država članica utemeljeno meni, da je bil kršen kateri koli od pogojev za ohranjanje statusa brez bolezni v državi članici, na območju ali v predelu, država članica takoj prekine trgovino z vrstami, dovzetnimi za bolezni, in vektorskimi vrstami z drugimi državami članicami, območji ali predeli, z boljšim zdravstvenim statusom glede zadevne bolezni, kot je določeno v delu A Priloge III, ter uporablja določbe iz oddelkov 2 in 4 poglavja V.

2. Kjer epizootiološka preiskava iz člena 29(1) potrjuje, da se domnevna kršitev ni zgodila, se v državi članici, na območju ali v predelu ponovno vzpostavi status brez bolezni.

3. Kjer epizootiološka preiskava potrjuje veliko verjetnost, da se je pojavila okužba, se v državi članici, na območju ali v predelu status brez bolezni prekliče v skladu s postopkom, na podlagi katerega je bilo razglašen navedeni status. Pred ponovno vzpostavitvijo statusa brez bolezni so izpolnjene zahteve iz Priloge V.

POGLAVJE VIII

PRISTOJNI ORGANI IN LABORATORIJI

Člen 54

Splošne obveznosti

1. Vsaka država članica za namene te direktive imenuje svoje pristojne organe in o tem obvesti Komisijo.

Pristojni organi delujejo in izvajajo svoje naloge v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.

2. Vsaka država članica zagotavlja, da se na podlagi proste izmenjave podatkov med pristojnimi organi, ki jih imenuje za namene te direktive, in katerimi koli drugimi organi, ki urejajo ribogojstvo, vodne živali ter živila in krmo z izvorom iz ribogojstva, vzpostavi stalno in učinkovito sodelovanje, potrebno za izvajanje te direktive.

Izmenjava podatkov poteka, kolikor je to potrebno, tudi med pristojnimi organi različnih držav članic.

3. Vsaka država članica zagotavlja, da imajo pristojni organi dostop do ustreznih laboratorijskih storitev ter najnovejšega znanja in izkušenj na področju analize tveganja in epidemiologije ter da obstaja prosta izmenjava vseh potrebnih podatkov za izvajanje te direktive med pristojnimi organi in laboratoriji.

Člen 55

Referenčni laboratoriji Skupnosti

1. Referenčni laboratoriji Skupnosti za bolezni vodnih živali, pomembnih za to direktivo, se imenujejo v skladu s postopkom iz člena 62(2) za obdobje, določeno v skladu z navedenim postopkom.

2. Referenčni laboratoriji Skupnosti za bolezni vodnih živali izpolnjujejo funkcije in naloge, določene v delu I Priloge VI.

3. Komisija najpozneje do konca obdobja iz odstavka 1 pregleda imenovanje referenčnih laboratorijev Skupnosti glede na njihovo skladnost s funkcijami in nalogami iz odstavka 2.

Člen 56

Nacionalni referenčni laboratoriji

1. Države članice poskrbijo za imenovanje nacionalnega referenčnega laboratorija za vsak referenčni laboratorij Skupnosti iz člena 55.

Države članice lahko imenujejo laboratorij iz druge države članice ali države članice EFTE in en laboratorij je lahko nacionalni referenčni laboratorij več kot ene države članice.

2. Države članice Komisiji, ustreznemu referenčnemu laboratoriju Skupnosti in drugim državam članicam sporočijo naziv in naslov vsakega imenovanega nacionalnega referenčnega laboratorija, vključno z vsemi spremembami.

3. Nacionalni referenčni laboratorij se poveže z ustreznim referenčnim laboratorijem Skupnosti iz člena 55.

4. Za zagotovitev učinkovitih diagnostičnih storitev na celotnem ozemlju države članice v skladu z zahtevami te direktive nacionalni referenčni laboratorij sodeluje s katerim koli laboratorijem, imenovanim v skladu s členom 57, ki je na ozemlju te države članice.

5. Države članice zagotovijo primerno opremljenost vseh nacionalnih referenčnih laboratorijev na njihovem ozemlju in zaposlitev ustreznega števila usposobljenega osebja za izvajanje laboratorijskih preiskav, ki jih zahteva ta direktiva, ter funkcij in nalog iz dela II Priloge VI.

Člen 57

Diagnostične storitve in metode

Države članice zagotovijo, da:

- (a) se laboratorijske preiskave za namene te direktive izvajajo v temu namenjenih laboratorijih, ki jih imenuje pristojni organ;
- (b) se laboratorijske preiskave v primeru suma in za potrditev prisotnosti bolezni, naštetih v delu II Priloge IV, izvajajo z diagnostičnimi metodami, določenimi v skladu s postopkom iz člena 62(2);
- (c) laboratoriji, imenovani za diagnostične storitve v skladu s tem členom, izpolnjujejo funkcije in naloge iz dela III Priloge VI.

POGLAVJE IX

INŠPEKCIJSKI PREGLEDI, ELEKTRONSKO UPRAVLJANJE IN KAZNI

Člen 58

Inšpekcijski pregledi in revizije Skupnosti

1. Strokovnjaki Komisije lahko preglede, vključno z revizijami, izvajajo na kraju samem v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic in v obsegu, ki je potreben za enotno uporabo te direktive.

Države članice, na ozemlju katerih se izvajajo takšni pregledi in revizije, strokovnjakom nudijo vso potrebno pomoč pri izvajanju njihovih nalog.

Komisija obvesti pristojni organ o rezultatih takšnih inšpekcijskih pregledov in revizij.

2. Strokovnjaki Komisije lahko za potrditev skladnosti ali enakovrednosti s pravili Skupnosti o zdravju vodnih živali, preglede, vključno z revizijami, izvajajo tudi v tretjih državah, na kraju samem in v sodelovanju s pristojnimi organi zadevne tretje države.

3. Kjer se med inšpekcijskim pregledom Komisije prepozna resno tveganje za zdravje živali, zadevna država članica nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za zaščito zdravja živali.

Kjer takšni ukrepi niso sprejeti ali ne veljajo za zadostne, se potrebni ukrepi za zaščito zdravja živali sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 62(3) in se o tem obvesti zadevna država članica.

Člen 59

Elektronsko upravljanje

1. Države članice najpozneje do 1. avgusta 2008 zagotovijo vse postopke in formalnosti v zvezi z elektronskim dostopom do podatkov iz člena 6, člena 50(2), člena 51(1) in člena 56(2).

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 62(2) sprejme podrobna pravila za izvajanje odstavka 1, da se olajšata medsebojno delovanje informacijskih sistemov in elektronska uporaba postopkov med državami članicami.

Člen 60

Kazni

Države članice določijo pravila glede kazni, ki se uporabljajo v primeru kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za izvrševanje teh kazni. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo najpozneje do datuma, navedenega v členu 65(1), o navedenih določbah in brez odlašanja tudi o vseh poznejših spremembah, ki se nanje nanašajo.

POGLAVJE X

SPREMEMBE, PODROBNA PRAVILA IN POSTOPEK Z ODBOROM

Člen 61

Spremembe in podrobna pravila

1. Člen 50(2) se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 62(2).

2. Priloge k tej direktivi se lahko spremenijo v skladu s postopkom iz člena 62(2).

3. Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 62(2).

Člen 62

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali (v nadaljnjem besedilu „odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je 15 dni.

4. Odbor sprejme svoj poslovnik.

POGLAVJE XI

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 63

Razveljavitev

1. Direktive 91/67/EGS, 93/53/EGS in 95/70/ES se razveljavijo s 1. avgustom 2008.

2. Sklicevanje na razveljavljene direktive se šteje kot sklicevanje na to direktivo in se razume v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge VIII.

3. Odločba Komisije 2004/453/ES pa se še naprej uporablja za namen te direktive, dokler se ne sprejmejo potrebne določbe v skladu s členom 43 te direktive, ki se sprejmejo najpozneje 3 leta po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 64

Prehodne določbe

Prehodne določbe se lahko sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 62(2) za obdobje štirih let od 14. decembra 2006.

Člen 65

Prenos

1. Države članice najpozneje do 1. maja 2008 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo pred 14. decembrom 2008. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo od 1. avgusta 2008.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 66

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 67

Naslovi

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 24. oktobra 2006

Za Svet

Predsednik

J. KORKEAOJA

PRILOGA I

OPREDELITEV POJMOV

Razen opredelitev pojmov iz odstavka 3 veljajo naslednje tehnične opredelitve pojmov:

- (a) „predel“ pomeni eno ali več ribogojnic s skupnim sistemom biološke varnosti, ki vsebujejo populacijo vodnih živali s posebnim zdravstvenim stanjem glede na določeno bolezen;
- (b) „skupni sistem biološke varnosti“ pomeni uporabo istega sistema nadziranja zdravja živali, preprečevanja bolezni in ukrepov za nadzor bolezni;
- (c) „zaprt sistem“ pomeni območje okrog okužene ribogojnice ali območja gojenja mehkužcev, kjer veljajo ukrepi za nadzor bolezni, katerih cilj je preprečitev širjenja bolezni;
- (d) „bolezen“ je klinična ali neklinična okužba z enim ali več etiološkimi povzročitelji bolezni v vodnih živalih;
- (e) „območja ali predeli, prosti bolezni“ pomenijo območja ali predele, razglašene za proste bolezni v skladu s členom 49 ali 50;
- (f) „porajajoča bolezen“ pomeni novo opredeljeno resno bolezen z že potrjenim ali nepotrjenim vzrokom, ki bi se lahko razširila znotraj populacij in med njimi, na primer preko trgovine z vodnimi živalmi in/ali proizvodov iz njih. Pomeni tudi navedeno bolezen, ugotovljeno v novi gostiteljski vrsti, ki še ni vključena v del II Priloge IV kot dovzetna vrsta;
- (g) „epidemiološka enota“ pomeni skupino vodnih živali s približno enakim tveganjem za izpostavljenost povzročitelju bolezni znotraj določenega območja. Razlog za tveganje je lahko delitev skupnega vodnega okolja ali upravljanje, ki omogoča hitro širitev povzročitelja bolezni iz ene skupine živali v drugo;
- (h) „opustitev ribogojstva“ za namene upravljanja bolezni pomeni operacijo, s katero se iz ribogojnice odstranijo živali iz ribogojstva, dovzetne za zadevno bolezen ali možne prenašalke povzročitelja bolezni, in, kjer je to možno, voda, v kateri so;
- (i) „nadaljnja predelava“ pomeni predelavo živali iz ribogojstva za prehrano ljudi s kakršnimi koli ukrepi in tehnikami, ki posegajo v anatomsko celovitost, kot so izkrvavitev, odstranitev drobovja, odstranitev glave, rezanje in filetiranje, in pri tem proizvajajo odpadke ali stranske proizvode, ki lahko povzročijo tveganje za širjenje bolezni;
- (j) „povečan pogin“ pomeni nepojasnljiv pogin, ki je občutno višji od običajne stopnje, značilne za zadevno ribogojnico ali območje gojenja mehkužcev v prevladujočih razmerah; odločitev o tem, kaj velja za povečan pogin, se mora skleniti v sodelovanju med ribogojcem in pristojnim organom;
- (k) „okužba“ pomeni prisotnost razmnožujočega ali kako drugače razvijajočega se ali prikritega povzročitelja bolezni v ali na gostitelju;
- (l) „okuženo območje ali predel“ pomeni območja ali predele, kjer se je pojavila okužba;
- (m) „karantena“ pomeni skupino vodnih živali v osamitvi brez neposrednega ali posrednega stika z drugimi vodnimi živalmi, ki so določen čas na opazovanju ter, kjer je to primerno, na preskušanju in obravnavi, vključno z ustreznim ravnanjem z odpadnimi vodami;
- (n) „vrsta, dovzetna za bolezen“ pomeni katero koli vrsto, v kateri se je okužba s povzročiteljem bolezni pokazala v naravnih primerih ali s pomočjo poskusne okužbe, ki posnema naravne poti;

- (o) „vektor“ pomeni vrsto, ki ni dovzetna za bolezen, vendar lahko širi okužbo s prenašanjem patogenov z enega gostitelja na drugega;
 - (p) „območje“ pomeni točno določeno geografsko območje s homogenim hidrološkim sistemom, ki vključuje del povodja od izvira(-ov) do naravne ali umetne pregrade, ki preprečuje selitev vodnih živali iz spodnjih delov povodja navzgor, celotno povodje od izvira(-ov) do izliva ali več povodij, vključno z vsemi izlivi, za epidemiološko povezavo med povodji prek izliva.
-

PRILOGA II

Podatki, ki jih zahteva uradni register dejavnosti ribogojne proizvodnje in pooblaščenih predelovalnih obratov**DEL I****Pooblaščen nosilec ribogojne proizvodnje**

1. Register, ki ga vodi pristojni organ, vsebuje v skladu s členom 6 naslednje osnovne podatke o posamezni dejavnosti ribogojne proizvodnje:
 - (a) naziv in naslove dejavnosti ribogojne proizvodnje ter podatke, potrebne za navezavo stikov (telefon, telefaks, elektronski naslov);
 - (b) registracijsko številko in podatke o izdanem pooblastilu (tj. zapadlost posebnih pooblastil, identifikacijske kode ali številke, posebne pogoje proizvodnje, kakršne koli druge podatke, pomembne za pooblastilo(-a));
 - (c) geografsko lego ribogojnice, določeno z ustreznim sistemom koordinat vseh ribogojnic (če je mogoče, z geografskim informacijskim sistemom);
 - (d) namen, vrsto (tj. sistem gojenja ali vrsto objektov in naprav, kot so kopenski objekti, kletke za gojenje na morju, ribniki na kopnem) in največji obseg proizvodnje, kjer je to predpisano;
 - (e) pri ribogojnicah, odpremnih centrih in obratih za prečiščevanje na kopnem: podatke o oskrbi ribogojnic z vodo in njenem odvajanju;
 - (f) vrste živali iz ribogojstva iz reje (pri večvrstnih ribogojnicah ali ribogojnicah z okrasnimi vrstami mora register vsebovati vsaj podatke o tem, ali je katera od vrst dovzetna za bolezni, našteje v delu II Priloge IV, ali znane vektorje teh bolezni);
 - (g) posodobljene podatke o statusu bolezni (tj. ali je ribogojnica (v državi članici, na območju ali v predelu) prosta bolezni, kjer je ribogojnica del programa, katerega cilj je doseči takšen status, ali kjer je ribogojnica razglašena za okuženo z boleznijo iz Priloge IV).
2. Kjer se območju gojenja mehkužcev odobri pooblastilo v skladu z drugim pododstavkom člena 4(1), se zahtevani podatki iz točke 1(a) tega dela zabeležijo za vse dejavnosti ribogojne proizvodnje, ki potekajo znotraj območja gojenja mehkužcev. Zahtevani podatki iz točk 1(b) do 1(g) tega dela se zabeležijo na ravni območja gojenja mehkužcev.

DEL II**Pooblaščen predelovalni obrati**

Register, ki ga vodi pristojni organ, vsebuje v skladu s členom 6 naslednje osnovne podatke o posameznem pooblaščenem predelovalnem obratu:

- (a) naziv in naslove pooblaščenega predelovalnega obrata ter podatke, potrebne za navezavo stikov (telefon, telefaks, elektronski naslov);
 - (b) registracijsko številko in podatke o izdanem pooblastilu (tj. zapadlost posebnih pooblastil, identifikacijske kode ali številke, posebne pogoje proizvodnje, kakršne koli druge podatke, pomembne za pooblastilo(-a));
 - (c) geografsko lego predelovalnega obrata, določeno z ustreznim sistemom koordinat (če je mogoče, z geografskim informacijskim sistemom);
 - (d) podatke o sistemih za čiščenje odpadnih voda pooblaščenega predelovalnega obrata;
 - (e) vrste živali iz ribogojstva v predelavi v pooblaščenem predelovalnem obratu.
-

PRILOGA III

DEL A

Zdravstveni status območij ali predelov ribogojstva, ki jih je treba upoštevati ob uporabi člena 12

Živali iz ribogojstva za gojenje in obnovo staleža

Kategorija	Zdravstveni status	Lahko se vnesejo živali iz	Veterinarsko spričevalo		Živali se lahko odpremi v
			Vnos	Odprema	
I	Brez bolezni (člen 49 ali člen 50)	Le kategorija I	DA	NE, če se odpremi v kategorijo III ali V DA, če se odpremi v kategorije I, II ali IV	Vse kategorije
II	Program za nadziranje (člen 44(1))	Le kategorija I	DA	NE	Kategoriji III in V
III	Nedoločeno (ni znano, ali je okuženo, vendar zanj ne velja program za doseganje statusa brez bolezni)	Kategorije I, II ali III	NE	NE	Kategoriji III in V
IV	Program izkoreninjenja (člen 44(2))	Le kategorija I	DA	DA	Le kategorija V
V	Okužen (člen 39)	Vse kategorije	NE	DA	Le kategorija V

DEL B

Priporočeno nadziranje in inšpekcijski pregledi v ribogojnicah in na območjih gojenja mehkužcev

Prisotne vrste	Zdravstveni status iz dela A	Stopnja tveganja	Nadziranje	Priporočena pogostnost inšpekcijskih pregledov s strani pristojnega organa (člen 7)	Priporočena pogostnost inšpekcijskih pregledov s strani kvalificirane službe za zdravje vodnih živali (člen 10)	Posebne zahteve za inšpekcijske preglede, vzorčenje in nadziranje, potrebne za ohranitev zdravstvenega statusa	Pripombe		
Nobena vrsta, dovzetna za bolezn, naštete v Prilogi IV	Kategorija I Razglašeno za prosto bolezn v skladu s točko (a) ali (b) člena 49(1) ali točko (a) ali (b) člena 50(1).	nizka	pasivno	1 na 4 leta	1 na 4 leta	Posebne zahteve za ohranitev statusa brez bolezn v skladu s členom 52.	Priporočena pogostnost inšpekcijskih pregledov velja brez poseganja v posebne zahteve, navedene za vsak zdravstveni status.		
Vrste, dovzetne za eno ali več bolezn, naštetih v Prilogi IV	Kategorija I Razglašeno za prosto bolezn v skladu s točko (c) člena 49(1) ali točko (c) člena 50(1).	visoka	aktivno, usmerjeno ali pasivno	1 na leto	1 na leto		Posebne zahteve v skladu s členom 44(1).	Vendar kjer je mogoče, naj bi bili takšni inšpekcijski pregledi in vzorčenje združeni z inšpekcijskimi pregledi iz členov 7 in 10.	
		srednja		1 na 2 leti	1 na 2 leti			Namen inšpekcijskih pregledov s strani pristojnega organa je preveriti skladnost z Direktivo in nadzor v skladu s členom 7.	
		nizka		1 na 4 leta	1 na 2 leti				
	Kategorija II Ni razglašeno za prosto bolezn, vendar velja program za nadziranje, odobren v skladu s členom 44(1).	visoka	usmerjeno	1 na leto	1 na leto	Namen inšpekcijskih pregledov s strani kvalificiranih služb za zdravje vodnih živali je preveriti zdravstveno stanje živali, svetovati nosilcu dejavnosti ribogojne proizvodnje glede vprašanj v zvezi z zdravjem vodnih živali in po potrebi sprejeti potrebne veterinarske ukrepe.			
		srednja		1 na 2 leti	1 na 2 leti				
		nizka		1 na 4 leta	1 na 2 leti				
	Kategorija III Ni znano, ali je okuženo, vendar ne velja program za nadziranja za doseganje statusa brez bolezn.	visoka	aktivno	1 na leto	3 na leto				
		srednja		1 na leto	2 na leto				
		nizka		1 na 2 leti	1 na leto				
	Kategorija IV Znano, da je okuženo, vendar velja program izkoreninjenja, odobren v skladu s členom 44(2).	visoka	usmerjeno	1 na leto	1 na leto				Posebne zahteve v skladu s členom 44(2).
		srednja		1 na 2 leti	1 na 2 leti				
		nizka		1 na 4 leta	1 na 2 leti				
	Kategorija V Znano, da je okuženo. Veljajo minimalni ukrepi za nadzor iz poglavja V.	visoka	pasivno	1 na 4 leta	1 na leto				Posebne zahteve v skladu s poglavjem V.
		srednja		1 na 4 leta	1 na 2 leti				
		nizka		1 na 4 leta	1 na 4 leta				

Stopnje tveganja

Ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev z *visokim tveganjem* je ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev:

- (a) kjer obstaja visoko tveganje za širjenje ali prenos bolezni v druge ribogojnice ali na prosto živeče staleže in obratno;
- (b) ki opravlja dejavnost pod pogoji gojenja, ki bi lahko, ob upoštevanju prisotnih vrst, povečali tveganje za izbruh bolezni (visoka koncentracija biomase in slaba kakovost vode);
- (c) ki prodaja žive vodne živali za nadaljnje gojenje ali obnovo staleža.

Ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev s *srednjim tveganjem* je ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev:

- (a) kjer obstaja srednje tveganje za širjenje ali prenos bolezni v druge ribogojnice ali na prosto živeče staleže in obratno;
- (b) ki opravlja dejavnost pod pogoji gojenja, pri katerih se tveganje za izbruh bolezni, ob upoštevanju prisotnih vrst, ne bi nujno povečalo (srednja koncentracija biomase in srednja kakovost vode);
- (c) ki prodaja žive vodne živali predvsem za prehrano ljudi.

Ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev z *nizkim tveganjem* je ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev:

- (a) kjer obstaja nizko tveganje za širjenje ali prenos bolezni v druge ribogojnice ali na prosto živeče staleže in obratno;
- (b) ki opravlja dejavnost pod pogoji gojenja, ki, ob upoštevanju prisotnih vrst, ne bi povečali tveganja za izbruh bolezni (nizka koncentracija biomase, dobra kakovost vode);
- (c) ki prodaja žive vodne živali izključno za prehrano ljudi.

Vrste nadziranja zdravja

Pasivno nadziranje vključuje obvezno takojšnjo obvestitev o pojavu ali sumu pojava določenih bolezni ali kakršnem koli povečanem poginu. V teh primerih se zahteva preiskava v skladu z oddelkom 2 poglavja V.

Aktivno nadziranje vključuje:

- (a) rutinski inšpekcijski pregled, ki ga izvede pristojni organ ali druga kvalificirana zdravstvena služba v imenu pristojnih organov;
- (b) pregled populacije živali iz ribogojstva v ribogojnici ali na območju gojenja mehkužcev za klinične bolezni;
- (c) zbiranje diagnostičnih vzorcev na podlagi suma bolezni s seznama ali opažene povečanega pogina med inšpekcijskim pregledom;
- (d) obvezno takojšnjo obvestitev o pojavu ali sumu pojava določenih bolezni ali kakršnem koli povečanem poginu.

Usmerjeno nadziranje vključuje:

- (a) rutinski inšpekcijski pregled, ki ga izvede pristojni organ ali druga kvalificirana zdravstvena služba v imenu pristojnih organov;
 - (b) odvzem in testiranje predpisanih vzorcev živali iz ribogojstva s posebnimi metodami za določen(-e) patogen(-e);
 - (c) obvezno takojšnjo obvestitev o pojavu ali sumu pojava določenih bolezni ali kakršnem koli povečanem poginu.
-

PRILOGA IV

Seznam bolezni

DEL I

Merila za uvrstitev bolezni na seznam

- A. Eksotične bolezni izpolnjujejo naslednja merila iz točk 1 in bodisi 2 ali 3.
1. Skupnost šteje za eksotično tisto bolezen, ki v ribogojstvu Skupnosti ni običajna in za katero ni bila ugotovljena prisotnost patogenov v vodah Skupnosti.
 2. Če se pojavi v Skupnosti, lahko z izgubami pri ribogojni proizvodnji Skupnosti ali z omejevanjem možnosti za trgovino z živalmi in proizvodi iz ribogojstva znatno vpliva na gospodarstvo.
 3. Če se pojavi v Skupnosti, lahko škodljivo vpliva na okolje in na prosto živeče populacije vrst vodnih živali, ki so vredne zaščite s strani prava Skupnosti ali mednarodnih določb.
- B. Neeksotične bolezni izpolnjujejo naslednja merila iz točk 1, 4, 5, 6, 7 in 2 ali 3.
1. Več držav članic ali regij v več državah članicah je prostih določenih bolezni.
 2. Če se pojavi v državi članici, ki je prosta bolezni, lahko znatno vpliva na gospodarstvo z izgubami pri proizvodnji in letnimi stroški, povezanimi z boleznijo in njenim nadzorom, ki presegajo 5 % vrednosti regionalne proizvodnje vrst živali iz ribogojstva, dovzetnih za bolezen, ali z omejitvijo možnosti za mednarodno trgovino z živalmi in proizvodi iz ribogojstva.
 3. Pokazalo se je, da bolezen ob pojavu v državi članici, prosti bolezni, škodljivo vpliva na okolje in na prosto živeče populacije vrst vodnih živali, ki so vredne zaščite s strani prava Skupnosti ali mednarodnih določb.
 4. Brez strogih nadzornih ukrepov in omejitve trgovine je bolezen težko nadzorovati in obvladovati na ravni ribogojnic ali območja gojenja mehkužcev.
 5. Bolezen se lahko nadzoruje na ravni države članice, pri čemer so izkušnje pokazale, da je možna ustanovitev in vzdrževanje območij ali predelov, prostih bolezni, in da je to vzdrževanje stroškovno ugodno.
 6. Med dajanjem na trg živali iz ribogojstva obstaja tveganje, da se pojavi bolezen na prej neokuženem območju.
 7. Na voljo so zanesljivi in preprosti preskusi okuženosti vodnih živali. Preskusi morajo biti specifični in natančni, preskusna metoda pa usklajena na ravni Skupnosti.

DEL II

Bolezni s seznama

EKSOTIČNE BOLEZNI		
	BOLEZEN	VRSTE, DOVZETNE ZA BOLEZEN
RIBE	epizootska hematopoetska nekroza	šarenka/amerikanka (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) in navadni ostriž (<i>Perca fluviatilis</i>)
	epizootski ulcerativni sindrom	rodovi: <i>Catla</i> , <i>Channa</i> , <i>Labeo</i> , <i>Mastacembelus</i> , <i>Mugil</i> , <i>Puntius</i> in <i>Trichogaster</i>
MEHKUŽCI	okužba z <i>Bonamia exitiosa</i>	ostrige (<i>Ostrea angasi</i> in <i>O. chilensis</i>)
	okužba s <i>Perkinsus marinus</i>	ostrige (<i>Crassostrea gigas</i> in <i>C. virginica</i>)
	okužba z <i>Microcytos mackini</i>	ostrige (<i>Crassostrea gigas</i> , <i>C. virginica</i> , <i>Ostrea conchaphila</i> in <i>O. edulis</i>)
RAKI	sindrom Taura	kozice (<i>Penaeus setiferus</i> , <i>P. stylirostris</i> in <i>P. vannamei</i>)
	bolezen rumene glave	kozice (<i>Penaeus aztecus</i> , <i>P. duorarum</i> , <i>P. japonicus</i> , <i>P. monodon</i> , <i>P. setiferus</i> , <i>P. stylirostris</i> in <i>P. vannamei</i>)
NEKSOTIČNE BOLEZNI		
	BOLEZEN	VRSTE, DOVZETNE ZA BOLEZEN
RIBE	spomladanska viremija pri krapih (SVC)	sivi tolstolobik (<i>Aristichthys nobilis</i>), zlati koreselj/akvarijska zlata ribica (<i>Carassius auratus</i>), navadni koreselj (<i>C. carassius</i>), beli amur (<i>Ctenopharyngodon idellus</i>), navadni krap in koi krap (<i>Cyprinus carpio</i>), srebrni tolstolobik (<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>), som (<i>Silurus glanis</i>) in linj (<i>Tinca tinca</i>)
	virusna hemoragična septikemija (VHS)	sled (<i>Clupea spp.</i>), ozimice (<i>Coregonus sp.</i>), ščuka (<i>Esox lucius</i>), vahnja (<i>Gadus aeglefinus</i>), pacifiška trska (<i>G. macrocephalus</i>), trska (<i>Gadus morhua</i>), lososi (<i>Oncorhynchus spp.</i>), šarenka/amerikanka (<i>O. mykiss</i>), <i>Onos mustelus</i> , morska postrv (<i>Salmo trutta</i>), veliki romb (<i>Scophthalmus maximus</i>), papalina (<i>Sprattus sprattus</i>) in lipan (<i>Thymallus thymallus</i>)
	infekciозна hematopoetska nekroza (IHN)	vrste lososov (<i>Oncorhynchus keta</i> , <i>O. kisutch</i> , <i>O. masou</i> , <i>O. nerka</i> , <i>O. rhodurus</i> in <i>Oncorhynchus tshawytscha</i>), šarenka/amerikanka (<i>O. mykiss</i>) ter atlantski losos (<i>Salmo salar</i>)
	bolezen, ki jo povzroča koi herpes virus (KHV)	navadni krap in koi krap (<i>Cyprinus carpio</i>)
	infekciозна anemija lososov (ISA)	šarenka/amerikanka (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), atlantski losos (<i>Salmo salar</i>) in morska postrv (<i>Salmo trutta</i>)
MEHKUŽCI	okužba z <i>Marteilia refringens</i>	ostrige (<i>O. angasi</i> , <i>O. chilensis</i> , <i>O. edulis</i> , <i>O. puelchana</i>) užitna klapavica (<i>Mytilus edulis</i>) in klapavica (<i>M. galloprovincialis</i>)
	okužba z <i>Bonamia ostreae</i>	ostrige (<i>O. angasi</i> , <i>O. chilensis</i> , <i>O. conchaphila</i> , <i>O. denselammellosa</i> , <i>O. edulis</i> , <i>O. puelchana</i>)
RAKI	bolezen belih pik	vsi raki deseteronožci (red <i>Decapoda</i>)

PRILOGA V

Zahteve za razglasitev države članice, območja ali predela, prostih bolezni**DEL I****Država članica, prosta bolezni****1. Na podlagi preteklosti**

1.1 Država članica, kjer so prisotne dovzetne vrste, vendar pojava bolezni ni bilo zaslediti v obdobju najmanj 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni, ne glede na pogoje za klinični pojav bolezni, se lahko obravnava kot prosta bolezni, če:

- (a) so osnovni pogoji za ukrepe biološke varnosti neprekinjeno veljali najmanj 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni;
- (b) okužba pri prosto živečih populacijah ni znana;
- (c) poteka učinkovito izvajanje trgovinskih in uvoznih pogojev za preprečitev pojava bolezni v državi članici.

Država članica, ki želi uživati ugodnosti statusa države, ki je prosta bolezni, kot je določeno v tej točki, mora vložiti zahtevek v skladu s členom 49 pred 1. novembrom 2008. Po tem datumu se status brez bolezni lahko dodeli le v skladu z delom I.2.

1.2 Osnovni pogoji za ukrepe biološke varnosti iz točke 1.1(a) vključujejo najmanj naslednje:

- (a) o bolezni, vključno s sumom bolezni, je obvezno obvestiti pristojni organ;
- (b) država članica ima na svojem ozemlju sistem zgodnjega odkrivanja, ki pristojnemu organu omogoča učinkovito preiskavo in poročanje o bolezni ter zagotavljanje zlasti:
 - (i) hitrega prepoznavanja kakršnih koli kliničnih znakov, ki odgovarjajo sumu bolezni, porajajoči bolezni ali nepojasnjenem poginu v ribogojnicah ali na območjih gojenja mehkužcev ter v naravi;
 - (ii) hitrega sporočanja pristojnemu organu o pojavu z namenom začetka diagnostične preiskave z najkrajšim možnim odlogom.

1.3 Sistem zgodnjega odkrivanja iz točke 1.2(b) vključuje vsaj:

- (a) široko ozaveščenost o kakršnih koli znakih, ki odgovarjajo prisotnosti bolezni, med osebjem, zaposlenim v dejavnostih ribogojne proizvodnje ali vključenim v predelavo živali iz ribogojstva, in usposabljanje veterinarjev ali strokovnjakov za zdravje vodnih živali za odkrivanje in poročanje o nenavadnih pojavih bolezni;
- (b) usposabljanje veterinarjev ali strokovnjakov za zdravje vodnih živali za odkrivanje in poročanje o sumljivih pojavih bolezni;
- (c) dostop pristojnega organa do laboratorijev z ustreznimi zmogljivostmi za diagnosticiranje bolezni s seznama in porajajočih bolezni ter razlikovanje med njimi.

2. Na podlagi usmerjenega nadziranja

Država članica, kjer se je bolezen nazadnje klinično pojavila v obdobju 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni ali kjer stanje okužbe pred ciljnim nadziranjem ni bilo znano, na primer zaradi odsotnosti pogojev za klinični pojav, se lahko obravnava kot prosta določene bolezni, če:

- (a) država članica izpolnjuje osnovne pogoje za nadzor bolezni iz točke 1.2;

in

- (b) je imela država članica usmerjeno nadziranje v skladu z metodami, sprejetimi na podlagi člena 49(3), vsaj dve leti, in v ribogojnici ali na območjih gojenja mehkužcev, kjer se gojijo vrste, dovzetne za bolezen, povzročitelj bolezni ni bil odkrit.

Kjer so v državi članici deli, v katerih je število ribogojnic ali območij gojenja mehkužcev omejeno in usmerjeno nadziranje posledično ne zagotavlja zadostnih epidemioloških podatkov, vendar so v teh delih prosto živeče populacije katere koli vrste, dovzetne za bolezen, se morajo navedene prosto živeče populacije vključiti v usmerjeno nadziranje.

DEL II

Območje ali predel, prost bolezni

1. Območja

1.1 Območje lahko obsega:

- (a) celotno povodje od izvira do izliva;

ali

- (b) del povodja od izvira(-ov) do naravne ali umetne pregrade, ki preprečuje selitev vodnih živali iz spodnjih delov povodja navzgor;

ali

- (c) več kot eno povodje, vključno z izlivi, zaradi epidemiološke povezave med povodji preko izliva.

Geografska meja območja mora biti jasno označena na zemljevidu.

- 1.2 Kjer se območje razprostira čez več kot eno državo članico, je lahko razglašeno za prosto bolezni le, če se pogoji iz točk 1.3, 1.4 in 1.5 uporabljajo za vse dele tega območja. V tem primeru obe zadevni državi članici zaprosita za odobritev dela območja, ki se nahaja na njunem ozemlju.

- 1.3 Območje, kjer so prisotne vrste, dovzetne za bolezen, vendar pojava bolezni ni bilo zaslediti v obdobju najmanj 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni, ne glede na pogoje za klinični pojav bolezni, se lahko obravnava kot prosta bolezni, če smiselno izpolnjuje zahteve iz dela I.1.

Država članica, ki želi uživati ugodnosti statusa države, ki je prosta bolezni, sporoči svojo namero v skladu s členom 50(2) pred 1. novembrom 2008. Po tem datumu se status brez bolezni lahko dodeli le v skladu z delom I.2.

- 1.4 Območje, kjer se je bolezen nazadnje klinično pojavila v obdobju 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni ali kjer stanje okužbe pred ciljnim spremljanjem ni bilo znano, na primer zaradi odsotnosti pogojev za klinični pojav, se lahko obravnava kot prosta bolezni, če smiselno izpolnjuje zahteve iz dela I.2.

- 1.5 Ustrezno je uvesti varovalni pas, kjer se izvaja program spremljanja. Razmejitev varovalnih pasov je biti takšna, da območja, ki so prosta bolezni, ščiti pred pasivnim vnosom bolezni.

2. Predeli, ki obsegajo eno ali več ribogojnic ali območij gojenja mehkužcev in kjer je stanje zdravja glede na določeno bolezen odvisno od stanja zdravja glede te bolezni okoliških naravnih voda
- 2.1 Predel lahko obsega eno ali več ribogojnic, skupino ali združenja ribogojnic ali območje gojenja mehkužcev, ki se lahko obravnavajo kot ena epidemiološka enota zaradi geografske lege in razdalje od drugih skupin ali združenj ribogojnic ali območij gojenja mehkužcev, če vse ribogojnice, ki sestavljajo predel, delujejo na podlagi skupnega sistema biološke varnosti. Geografska meja predela mora biti jasno označena na zemljevidu.
- 2.2 Predel, kjer so prisotne vrste, ki so dovzetne za bolezen, vendar pojava bolezni ni bilo zaslediti v obdobju najmanj 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni, ne glede na pogoje za klinični pojav bolezni, se lahko obravnava kot prosto bolezen, če smiselno izpolnjuje zahteve iz dela I.1 te priloge.
- Države članice, ki želijo uživati ugodnosti te določbe, sporočijo svojo namero v skladu s členom 50(2) najpozneje do 1. novembra 2008. Po tem datumu se status brez bolezni lahko dodeli le v skladu z delom I.2.
- 2.3 Predel, kjer se je bolezen nazadnje klinično pojavila v obdobju 10 let pred datumom uveljavitve statusa brez bolezni ali kjer status okužbe v predelu ali vodah, ki obkrožajo predel, pred cilnim nadzorovanjem ni bilo znano, na primer zaradi odsotnosti pogojev za klinični pojav, se lahko obravnava kot prosto bolezen, če smiselno izpolnjuje zahteve iz dela I.2.
- 2.4 Vsaka ribogojnica ali območje gojenja mehkužcev v predelu je podvržena dodatnim ukrepom, ki jih uvede pristojni organ, če meni, da je to potrebno za preprečitev vnosa bolezni. Takšni ukrepi lahko vključujejo vzpostavitev varovalnega pasu okoli predela, v katerem se izvaja program spremljanja, in uvedbo dodatnih zaščitnih ukrepov za preprečevanje vdora morebitnih prenašalcev ali vektorjev patogenov.
3. Predeli, ki obsegajo eno ali več posameznih gojišč, in kjer je status zdravja glede na določeno bolezen neodvisen od statusa zdravja glede na določeno bolezen okoliških naravnih voda
- 3.1 Predel lahko obsega:
- (a) posamezno ribogojnico, ki se lahko obravnava kot ena epidemiološka enota, ker nanjo zdravstveno stanje živali v okoliških vodotokih ne vpliva;
- ali
- (b) več kot eno ribogojnico, kjer vsaka ribogojnica v predelu izpolnjuje merila, določena v točkah 3.1(a) in 3.2 do 3.6, zaradi obsežnega premikanja živali med ribogojnicami pa se obravnava kot ena epidemiološka enota, če vse ribogojnice delujejo na podlagi skupnega sistema biološke varnosti.
- 3.2 Predel se oskrbuje z vodo:
- (a) preko čistilne naprave za vodo, ki inaktivira pomemben patogen z namenom zmanjševanja tveganja vnosa bolezni na sprejemljivo raven;
- ali
- (b) neposredno iz vodnjaka, vrtine ali izvira. Kjer se dovod vode nahaja zunaj zemljišča ribogojnice, se voda dovaja neposredno do ribogojnice in usmeri skozi cev.
- 3.3 Predvidijo se naravne ali umetne ovire, ki vodnim živalim onemogočajo vstop v posamezne ribogojnice predela iz okoliških vodotokov.
- 3.4 Predel se, kjer je primerno, zavaruje pred poplavami in pronicanjem vode iz okoliških vodotokov.
- 3.5 Predel smiselno izpolnjuje zahteve, določene v delu I.2.

- 3.6 Predel je podvržen dodatnim ukrepom, ki jih uvede pristojni organ, če meni, da je to potrebno za preprečitev vnosa bolezni. Takšni ukrepi lahko vključujejo uvedbo dodatnih zaščitnih ukrepov za preprečevanje vdora morebitnih prenašalcev ali vektorjev patogenov.
- 3.7 Izvedbeni ukrepi, ki se nanašajo na točko 3.2(a), se določijo v skladu s postopkom iz člena 62(2).
4. Posebne določbe za posamezne ribogojnice, ki začenjajo opravljati svoje dejavnosti ali jih začenjajo ponovno opravljati
- 4.1 Nova ribogojnica, ki izpolnjuje zahteve iz točk 3.1(a) in 3.2 do 3.6, ampak začenja opravljati svoje dejavnosti z živalmi iz ribogojstva v predelu, ki je razglašen za prostega bolezni, je lahko razglašena za prosto bolezni, ne da bi ji bilo treba opraviti vzorčenje, ki se zahteva za odobritev tega statusa.
- 4.2 Ribogojnica, ki začenja po prekinitvi ponovno opravljati svoje dejavnosti z živalmi iz ribogojstva v predelu, ki je razglašen za prostega bolezni in izpolnjuje zahteve iz točk 3.1(a) in 3.2 do 3.6, se lahko razglasi za prosto bolezni, ne da bi ji bilo treba opraviti vzorčenje, ki se zahteva za odobritev tega statusa, če:
- (a) je pristojni organ seznanjen z zdravstvenim statusom ribogojnice v zadnjih štirih letih njenega obratovanja; če zadevna ribogojnica obratuje manj kot štiri leta, se upošteva dejansko obdobje njenega obratovanja;
 - (b) ribogojnica ni bila podvržena ukrepom v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki veljajo za bolezni iz dela II Priloge IV, in v njej pred tem ni bilo nobenih primerov teh bolezni;
 - (c) pred vnosom živali iz ribogojstva, iker ali gamet se ribogojnica očisti in razkuži, potem pa nujno sledi obdobje, ko ribogojnica ostane prazna.
-

PRILOGA VI

Naloge in dolžnosti laboratorijev

DEL I

Referenčni laboratoriji Skupnosti

1. Za imenovanje referenčnega laboratorija Skupnosti v skladu s členom 55 laboratoriji izpolnjujejo naslednje zahteve. Morajo:
 - (a) imeti ustrezno usposobljeno osebje z zadostno izobrazbo o diagnostičnih in analitskih tehnikah, ki se uporabljajo na njihovem področju pristojnosti, vključno z usposobljenim osebjem za ukrepanje v izrednih razmerah v Skupnosti;
 - (b) imeti opremo in izdelke, potrebne za opravljanje dodeljenih nalog;
 - (c) imeti ustrezno upravno infrastrukturo;
 - (d) zagotoviti, da njihovo osebje spoštuje zaupno naravo nekaterih nalog, rezultatov in obvestil;
 - (e) imeti ustrezno znanje o mednarodnih standardih in praksah;
 - (f) imeti na voljo, kot je primerno, posodobljen seznam razpoložljivih referenčnih snovi in reagentov ter proizvajalcev in dobaviteljev takšnih snovi in reagentov;
 - (g) upoštevati raziskovalne dejavnosti na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti.
2. Vseeno lahko Komisija ob upoštevanju meril za različne preskusne metode, določene v tej direktivi, imenuje le laboratorije, ki delujejo in so ocenjeni ter akreditirani v skladu z naslednjimi evropskimi standardi:
 - (a) EN ISO/IEC 17025 o „Splošnih zahtevah za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“;
 - (b) EN 45002 o „Splošnih merilih za ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev“;
 - (c) EN 45003 o „Sistemu akreditacije preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev – splošne zahteve za delovanje in priznavanje“.
3. Akreditacija in ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev iz odstavka 2 sta lahko povezana s posameznimi preskusi ali skupinami preskusov.
4. Za eno ali več bolezni, za katere so odgovorni referenčni laboratoriji Skupnosti, lahko le-ti uporabljajo strokovno znanje in zmogljivosti laboratorijev v drugih državah članicah ali državah članicah EFTA, če zadevni laboratoriji izpolnjujejo zahteve iz točk 1, 2, in 3 zgoraj. Vsak namen uporabe takšnega sodelovanja mora biti vključen v informacije, ki se predložijo za imenovanje v skladu s členom 55(1). Vseeno referenčni laboratorij Skupnosti ostane kontaktna točka za nacionalne referenčne laboratorije v državah članicah in Komisijo.
5. Referenčni laboratorij Skupnosti:
 - (a) po posvetovanju s Komisijo usklajuje metode, ki jih države članice uporabljajo za prepoznavanje zadevne bolezni, še zlasti:
 - (i) z ugotavljanjem vrste, shranjevanjem in, kjer je primerno, dobavljanjem sevov patogena pomembne bolezni za omogočanje diagnostičnih storitev v Skupnosti;
 - (ii) z dobavo standardnih serumov in ostalih referenčnih reagentov nacionalnim referenčnim laboratorijem za namen standardizacije preskusov in reagentov v posamezni državi članici, kjer se zahtevajo serološki testi;

- (iii) z organizacijo rednih primerjalnih preskusov (testi primerljivosti) diagnostičnih postopkov na ravni Skupnosti v nacionalnih referenčnih laboratorijih, ki jih imenujejo države članice, z namenom zagotavljanja podatkov o uporabljenih diagnostičnih metodah in rezultatih preskusov, izvedenih v Skupnosti;
- (iv) z ohranjanjem strokovnega znanja o pomembnih patogenih boleznih in drugih ustreznih patogenih, da se omogoči hitra diferencialna diagnoza;
- (b) z aktivnim sodelovanjem pri prepoznavanju izbruhov pomembnih boleznih v državah članicah s sprejemanjem izolatov patogenov za potrditveno prepoznavanje, razvrščanje in epizootiološke študije;
- (c) z omogočanjem usposabljanja in izpopolnjevanja izvedencev za laboratorijsko diagnozo z namenom uskladitve diagnostičnih tehnik v Skupnosti;
- (d) s sodelovanjem s pristojnimi laboratoriji v tretjih državah v zvezi z metodami prepoznavanja bolezni živali na svojem področju pristojnosti, kjer so te bolezni razširjene;
- (e) s sodelovanjem s pomembnimi referenčnimi laboratoriji OIE v zvezi z eksotičnimi boleznimi, navedenimi v delu II Priloge IV, za katere so odgovorni;
- (f) s primerjanjem in posredovanjem podatkov o eksotičnih in endemičnih boleznih, ki morebiti nastajajo v ribogojstvu Skupnosti.

DEL II

Nacionalni referenčni laboratoriji

1. Nacionalni referenčni laboratoriji, ki so določeni v skladu s členom 56, so odgovorni za usklajevanje diagnostičnih standardov in metod na svojem področju odgovornosti v zadevnih državah članicah. Nacionalni referenčni laboratoriji morajo:
 - (a) sprejeti obvezo, da bodo pristojni organ pravočasno obveščali o sumu kakršne koli bolezni, navedene v Prilogi IV;
 - (b) po posvetovanju z ustreznim referenčnim laboratorijem Skupnosti usklajevati metode, ki jih države članice uporabljajo pri prepoznavanju bolezni pod njihovo odgovornostjo;
 - (c) aktivno sodelovati pri prepoznavanju izbruhov pomembnih boleznih s prejetjem izolatov patogenov za potrditveno prepoznavanje, razvrščanje in epizootiološke študije;
 - (d) omogočiti usposabljanje in izpopolnjevanje izvedencev za laboratorijsko diagnostiko z namenom uskladitve diagnostičnih tehnik v vseh državah članicah;
 - (e) zagotoviti potrditev pozitivnih rezultatov vseh izbruhov eksotičnih boleznih, navedenih v delu II Priloge IV, in prvih izbruhov neeksotičnih boleznih, navedenih v isti prilogi;
 - (f) organizirati redne primerjalne preskuse (testi primerljivosti) diagnostičnih postopkov na nacionalni ravni v laboratorijih, ki jih države članice imenujejo v skladu s členom 57, z namenom zagotavljanja podatkov o uporabljenih diagnostičnih metodah in rezultatih preskusov, izvedenih v državah članicah;
 - (g) sodelovati z referenčnim laboratorijem Skupnosti iz člena 55 in pri primerjalnih preskusih, ki jih organizirajo referenčni laboratoriji Skupnosti;
 - (h) zagotoviti reden in odprt dialog s svojimi nacionalnimi pristojnimi organi;
 - (i) delovati in biti ocenjeni ter akreditirani v skladu z naslednjimi evropskimi standardi, ob upoštevanju meril za različne preskusne metode, določene v tej direktivi:
 - (i) EN ISO/IEC 17025 o „Splošnih zahtevah za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“;
 - (ii) EN 45002 o „Splošnih merilih za ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev“;
 - (iii) EN 45003 o „Sistemu akreditacije preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev – splošne zahteve za delovanje in priznavanje“.

2. Akreditacija in ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev iz odstavka 1(i) sta lahko povezana s posameznimi preskusi ali skupinami preskusov.
3. Države članice lahko imenujejo nacionalne referenčne laboratorije, ki ne izpolnjujejo zahtev iz točke 1(i)(i) tega dela, kjer je delovanje v skladu z EN ISO/IEC 17025 praktično težko in če laboratorij zagotavlja kakovost v skladu s smernicami v ISO 9001.
4. Države članice lahko nacionalnemu referenčnemu laboratoriju, ki se nahaja na njihovem ozemlju, odobrijo uporabo strokovnega znanja in zmogljivosti drugih laboratorijev, imenovanih v skladu s členom 57, za eno ali več bolezni, ki so njihova odgovornost, če ti laboratoriji izpolnjujejo pomembne zahteve tega dela. Nacionalni referenčni laboratorij pa mora vseeno ostati kontaktna točka za osrednje pristojne organe države članice in referenčni laboratorij Skupnosti.

DEL III

Imenovani laboratoriji v državah članicah

1. Pristojni organ države članice imenuje le laboratorije za diagnostične storitve v skladu s členom 57, ki izpolnjujejo naslednje zahteve. Morajo:
 - (a) sprejeti obvezo, da bodo pristojni organ pravočasno obveščali o sumu kakršne koli bolezni, navedene v Prilogi IV;
 - (b) sprejeti obvezo, da bodo sodelovali v primerjalnih preskusih (testi primerljivosti) diagnostičnih postopkov, ki jih organizira nacionalni referenčni laboratorij;
 - (c) delovati in biti ocenjeni ter akreditirani v skladu z naslednjimi evropskimi standardi, ob upoštevanju meril za različne preskusne metode, določene v tej direktivi:
 - (i) EN ISO/IEC 17025 o „Splošnih zahtevah za usposobljenost preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev“;
 - (ii) EN 45002 o „Splošnih merilih za ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev“;
 - (iii) EN 45003 o „Sistemu akreditacije preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev – splošne zahteve za delovanje in priznavanje“.
2. Akreditacija in ocenjevanje preskuševalnih laboratorijev iz odstavka 1(c) sta lahko povezana s posameznimi preskusi ali skupinami preskusov.
3. Države članice lahko imenujejo laboratorije, ki ne izpolnjujejo zahtev iz točke 1(c)(i) tega dela, kjer je delovanje v skladu z EN ISO/IEC 17025 praktično težko in če laboratorij zagotavlja kakovost v skladu s smernicami v ISO 9001.
4. Pristojni organ razveljavi imenovanje, če pogoji iz te priloge niso več izpolnjeni.

PRILOGA VII

MERILA IN ZAHTEVE ZA NAČRTE UKREPOV V PRIMERU POJAVA BOLEZNI

Države članice zagotovijo, da načrti ukrepov v primeru pojava bolezni izpolnjujejo vsaj naslednje zahteve:

1. Treba je sestaviti določbo za zagotavljanje zakonskih pooblastil, ki so potrebna za izvajanje načrtov ukrepov v primeru pojava bolezni in hitrega ter uspešnega ukrepanja za izkoreninjanje bolezni.
2. Treba je sestaviti določbo za zagotavljanje dostopa do sredstev za nujne primere ter proračunskih in finančnih sredstev za pokrivanje vseh vidikov boja proti eksotičnim boleznim, navedenih v delu II Priloge IV.
3. Treba je oblikovati hierarhijo dajanja navodil za zagotavljanje hitrega in učinkovitega postopka sprejemanja odločitev za ravnanje z eksotičnimi boleznimi, navedenimi v Prilogi IV, ali porajajočimi boleznimi. Osrednja enota za sprejemanje odločitev mora biti odgovorna za celovito upravljanje nadzornih strategij.
4. Državam članicam morajo biti na voljo podrobni načrti, da so v primeru izbruha eksotične bolezni, navedene v delu II Priloge IV, ali porajajoče bolezni pripravljene za takojšnjo vzpostavitev lokalnih centrov za nadzor bolezni in izvajanje ukrepov za nadzor bolezni ter varstvo okolja na lokalni ravni.
5. Države članice morajo zagotoviti sodelovanje med pristojnimi organi in pristojnimi okoljskimi organi ter institucijami za zagotavljanje ustreznega usklajevanja ukrepov v zvezi z vprašanji veterinarske in okoljske varnosti.
6. Predvideti je treba zadostna sredstva za zagotavljanje hitrega in učinkovitega ukrepanja, vključno z osebjem, opremo in laboratorijsko zmogljivostjo.
7. Na voljo mora biti posodobljen priročnik o postopkih z natančnim, obsežnim in uporabnim opisom vseh ukrepov, postopkov in nadzornih ukrepov, ki se mora uporabljati pri ravnanju z eksotičnimi boleznimi, navedenimi v delu II Priloge IV, ali porajajočimi boleznimi.
8. Na voljo morajo biti podrobni načrti za cepljenje v izrednih razmerah, kjer je primerno.
9. Osebe se mora redno usposablјati v zvezi s kliničnimi znaki, epidemiološkimi preiskavami in nadzorom epizootskih bolezni, sodelovati v vajah pripravljenosti ter se usposablјati na področju komunikacijskih spretnosti za zagotavljanje nenehnega osveščanja organov, kmetov in veterinarjev v zvezi z boleznimi.
10. Načrti ukrepov v primeru pojava bolezni morajo biti izdelani in upoštevati sredstva, potrebna za nadzorovanje velikega števila izbruhov, ki se pojavijo v kratkem časovnem obdobju.
11. Brez poseganja v veterinarske zahteve iz Uredbe (ES) št. 1774/2002 je treba načrte ukrepov v primeru pojava bolezni izdelati za zagotavljanje, da v primeru izbruha bolezni vsako množično odlaganje trupel in odpadkov vodnih živali poteka brez ogrožanja zdravja živali in ljudi, z uporabo postopkov ali metod, ki preprečujejo nastanek škode za okolje in še zlasti:
 - (i) z najmanjšim tveganjem za zemljo, zrak, površje ali podzemno vodo ter rastlinje in živali;
 - (ii) z najmanjšimi motnjami zaradi hrupa ali vonjev;
 - (iii) z najmanjšimi škodljivimi učinki za naravo ali kraje posebnega interesa.
12. Takšni načrti morajo vključevati določanje primernih območij in podjetij za ravnanje z živalskimi trupli in odpadki ter njihovo odlaganje v primeru izbruha v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002.

PRILOGA VIII

PRIMERJALNA TABELA

Ta direktiva	Razveljavljene direktive		
	91/67/EGS	93/53/EGS	95/70/ES
člen 1(1)(a)	prvi pododstavek člena 1	—	—
člen 1(1)(b)	—	—	—
člen 1(1)(c)	—	člen 1	člen 1
člen 1(2)	—	člen 20(2)	člen 12(2)
člen 2(1)	—	—	—
člen 2(2)	—	—	—
člen 2(3)	drugi pododstavek člena 1	—	—
člen 3	člen 2	člen 2	člen 2
člen 4	—	—	—
člen 5	—	—	—
člen 6	—	—	—
člen 7	—	—	—
člen 8(1)	—	člen 3(2)	člen 3(2)
člen 8(2)	—	—	—
člen 8(3)	—	—	—
člen 8(4)	—	—	—
člen 9	—	—	—
člen 10	—	—	člen 4
člen 11	—	—	—
člen 12	—	—	—
člen 13(1)	prvi odstavek člena 4	—	—
člen 13(2)	drugi odstavek člena 4	—	—
člen 14(1)(a)	člen 7(1)	—	—
	člen 8(1)		
člen 14(1)(b)	—	—	—
člen 14(2)	člen 16(1)	—	—
člen 14(3)	člen 16(1)	—	—
člen 14(4)	—	—	—
člen 15(1)	člen 3(1)(a) in (2)	—	—
člen 15(2)	—	—	—
člen 15(3)	člen 3(1)(b) in (2)	—	—
člen 15(4)	—	—	—

Ta direktiva	Razveljavljene direktive		
	91/67/EGS	93/53/EGS	95/70/ES
člen 16(1)	prvi stavek člena 7(1)(a) člen 7(1)(b) člen 8(1)(a) člen 8(1)(b)	—	—
člen 16(2)	—	—	—
člen 17	—	—	—
člen 18(1)	člen 9	—	—
člen 18(2)	—	—	—
člen 19(1)	—	—	—
člen 19(2)	člen 9(2)	—	—
člen 20	člen 14(3)	—	—
člen 21	—	—	—
člen 22	člen 19(1)	—	—
člen 23(1)	—	—	—
člen 23(2)	člen 22	—	—
člen 23(3)	člen 19(2)	—	—
člen 23(4)	člen 19(3)	—	—
člen 23(5)	—	—	—
člen 24	člen 21	—	—
člen 25(a)	člen 20	—	—
člen 25(b)	—	—	—
člen 25(c)	—	—	—
člen 25(d)	člen 21(2)	—	—
člen 25(e)	—	—	—
člen 26	—	člen 4	člen 5(1)
člen 27	—	—	člen 5(5)
člen 28(a)	—	člen 5(1) člen 10(1)(a)	člen 5(2)(a)
člen 28(b)	—	člen 5(2)(b) člen 10(1)(c)	člen 5(2)(b)
člen 29(1)	—	člen 5(2)(h) sedma alineja člena 6(a) člen 8(1) prvi stavek člena 9(1) člen 10(1)(b)	tretja alineja tretjega pododstavka člena 4(1), prvi in četrti pododstavek člena 5(4)

Ta direktiva	Razveljavljene direktive		
	91/67/EGS	93/53/EGS	95/70/ES
člen 29(2)	—	člen 5(2)(i)	drugi in četrti pododstavek člena 5(4)
člen 29(3)	—	člen 6(b) člen 6(d) člen 8(2) člen 8(3) člen 9(2)	—
člen 29(4)	—	druga alineja člena 5(2)(i)	—
člen 30	—	člen 5(4)	člen 5(3)
člen 31	—	—	—
člen 32	—	člen 5(2), člen 6	druga alineja tretjega pododstavka člena 4(1), člen 5(2)(b), tretji in četrti pododstavek člena 5(4)
člen 33(1)	člen 3(3)	četrti alineja člena 6(a)	—
člen 33(2)	—	četrti alineja člena 6(a)	—
člen 33(3)	—	—	—
člen 33(4)	—	—	—
člen 34(1)	—	člen 5(2)(c) prva in tretja alineja člena 6(a)	—
člen 34(2)	—	četrti alineja člena 6(a)	—
člen 35	—	druga, peta in šesta alineja člena 6(a)	—
člen 36	—	—	—
člen 37(a)	—	—	—
člen 37(b)	—	—	člen 5(3)
člen 38(1)	—	drugi stavek člena 9(1)	—
člen 38(2)	—	člen 9(3)	—
člen 38(3)	—	—	—
člen 39(a)	—	člen 10(1)(c)	prva alineja tretjega odstavka člena 4(1)
člen 39(b)	—	—	—
člen 39(c)	—	člen 10(1)(c)	—
člen 39(d)	—	—	—
člen 40	—	člen 7	—

Ta direktiva	Razveljavljene direktive		
	91/67/EGS	93/53/EGS	95/70/ES
člen 41	—	—	—
člen 42	—	—	—
člen 43	—	—	—
člen 44(1)	člen 10	člen 10(2)	—
člen 44(2)	člen 10	člen 10(2)	—
člen 45	člen 10(1)	—	—
člen 46	—	—	—
člen 47	—	prva alineja člena 6(a) člen 15	—
člen 48(1)	—	člen 14(1)	—
člen 48(2)	—	člen 14(1)	—
člen 48(3)	—	—	—
člen 48(4)	—	—	—
člen 49(1)	člen 5(1)	—	—
člen 49(2)	—	—	—
člen 49(3)	člen 15	—	—
člen 50(1)	člen 5(1) člen 6(1)	—	—
člen 50(2)	—	—	—
člen 50(3)	člen 5(1)	—	—
člen 50(4)	člen 15	—	—
člen 51(1)	—	—	—
člen 51(2)	člen 5(2)	—	—
člen 52	—	—	—
člen 53(1)	—	—	—
člen 53(2)	—	—	—
člen 53(3)	—	drugi stavek člena 9(1)	—
člen 54(1)	—	—	—
člen 54(2)	—	člen 6(d) člen 8(3)	—
člen 54(3)	—	—	—
člen 55(1)	—	člen 13(1)	člen 7(1)
člen 55(2)	—	člen 13(2)	člen 7(2)
člen 55(3)	—	—	—
člen 56(1)	—	člen 12(1) člen 12(4)	člen 6(2) člen 6(3)
člen 56(2)	—	—	—
člen 56(3)	—	člen 12(6)	člen 6(5)
člen 56(4)	—	—	—
člen 56(5)	—	člen 12(1) člen 12(3)	člen 6(2)

Ta direktiva	Razveljavljene direktive		
	91/67/EGS	93/53/EGS	95/70/ES
člen 57(a)	—	člen 11(2)	—
člen 57(b)	—	člen 11(1)	člen 6(1)
člen 57(c)	—	—	—
člen 58(1)	člen 17	člen 16	člen 8
člen 58(2)	člen 22	—	—
člen 58(3)	člen 17	—	—
člen 59	—	—	—
člen 60	—	—	—
člen 61(1)	—	—	—
člen 61(2)	člen 25	člen 18	člen 9
člen 61(3)	člen 9(3) člen 17(2)	člen 18a	člen 4(2) četrti pododstavek člena 5(4), člen 8(4)
člen 62	člen 26 člen 27	člen 19	člen 10
člen 63	—	—	—
člen 64	—	—	—
člen 65	člen 29	člen 20	člen 12
člen 66	—	—	člen 13
člen 67	člen 30	člen 21	člen 14

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

SVET

ODLOČBA SVETA

z dne 24. oktobra 2006

o spremembi Odločbe 90/424/EGS o odhodkih na področju veterine

(2006/782/ES)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Sveta 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o odhodkih na področju veterine ⁽³⁾ predvideva možnost odobritve finančnega prispevka Skupnosti državam članicam za izkoreninjenje nekaterih bolezni živali. Navedena odločba trenutno predvideva tudi možnost odobritve finančnega prispevka Skupnosti za izkoreninjenje infekcijske anemije lososov (ISA) in infekcijske hematopoetske nekroze (IHN), bolezni ki prizadeneta salmonide.
- (2) Ukrepi za nadzor bolezni ISA in IHN so trenutno upravičeni do finančnega prispevka Skupnosti samo po Uredbi (ES) št. 2792/1999 z dne 17. decembra 1999 o določitvi podrobnih pravil in sporazumov glede strukturne pomoči Skupnosti v ribiškem sektorju ⁽⁴⁾.
- (3) V luči sprejetja Direktive Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru

nekaterih bolezni pri vodnih živalih ⁽⁵⁾ je ustrezno spremeniti Odločbo 90/424/EGS, tako da se finančni prispevek Skupnosti ob upoštevanju določb Skupnosti o nadzoru dodeli tudi za ukrepe izkoreninjenja, ki jih države članice izvajajo za zatiranje drugih bolezni pri živalih iz ribogojstva.

- (4) Države članice lahko pridobijo finančne prispevke za podporo njihovem nacionalnemu ribiškemu in ribogojnemu sektorju v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo ⁽⁶⁾. Člen 32 navedene uredbe državam članicam dovoljuje dodelitev sredstev za izkoreninjenje bolezni v ribogojstvu pod pogoji iz Odločbe 90/424/EGS.
- (5) Sredstva za izkoreninjenje bolezni pri živalih iz ribogojstva se morajo dodeliti v okviru operativnih programov, vzpostavljenih z Uredbo (ES) št. 1198/2006 in katerih proračun je določen na začetku obdobja programiranja.
- (6) Pri dodelitvi finančnega prispevka Skupnosti za nadzor bolezni pri živalih iz ribogojstva je treba usklajenost z določbami o nadzoru, določenimi v Direktivi 2006/88/ES, preveriti po enakih postopkih, kot se uporabljajo za preverjanje in nadzor nad nekaterimi boleznimi kopenskih živali.
- (7) Postopke za finančne prispevke, določene v Odločbi 90/424/EGS, je zato primerno uporabiti tudi pri finančnem prispevku za nadzor nad boleznimi pri živalih iz ribogojstva v skladu z Uredbo (ES) št. 1198/2006.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 27. aprila 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 88, 11.4.2006, str. 13. Mnenje podano po neobveznem posvetovanju.

⁽³⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 2006/53/ES (UL L 29, 2.2.2006, str. 37).

⁽⁴⁾ UL L 337, 30.12.1999, str. 10. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 485/2005 (UL L 81, 30.3.2005, str. 1).

⁽⁸⁾ Primerno je, da bi se ta odločba začela uporabljati hkrati z Direktivo 2006/88/ES.

⁽⁵⁾ Glej stran 14 tega Uradnega lista.

⁽⁶⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

- (9) Odločbo 90/424/EGS bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Odločba 90/424/EGS se spremeni:

1. V členu 3(1) se dodajo naslednje alinee:

- „epizootska hematopoetska nekroza rib (EHN),
- epizootski ulcerativni sindrom rib (EUS),
- okužba z *Bonamia exitiosa*,
- okužba s *Perkinsus marinus*,
- okužba z *Microcytos mackini*,
- sindrom Taura pri raki,
- bolezen rumene glave pri raki.“;

2. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 3b

Države članice lahko dodelijo sredstva v okviru operativnih programov, vzpostavljenih v skladu s členom 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo (*), za izkoreninjenje eksotičnih bolezni pri živalih iz ribogojstva iz člena 3(1) te odločbe po postopkih iz člena 3(3), (4) in (5) te odločbe, če so izpolnjeni minimalni ukrepi za nadzor in izkoreninjenje bolezni iz oddelka 3 poglavja V Direktive 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih (**).

(*) UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

(**) UL L 328, 24.11.2006, str. 14.“;

3. Člen 5(2) se nadomesti:

„2. V skladu s postopkom, določenim v členu 41, se lahko seznam iz člena 3(1) glede na razvoj razmer dopolni z boleznimi, ki jih je treba prijaviti v skladu z Direktivo Sveta 82/894/EGS z dne 21. decembra 1982 o prijavljanju živalskih bolezni v Skupnosti (*), in boleznimi, ki se lahko prenašajo na živali iz ribogojstva. Seznam se lahko tudi

spremeni ali skrajša, da se upošteva napredek pri ukrepih, določenih na ravni Skupnosti za nadzor nekaterih bolezni.

(*) UL L 378, 31.12.1982, str. 58. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2004/216/ES (UL L 67, 5.3.2004, str. 27).“;

4. V členu 24 se doda naslednji odstavek:

„13. Države članice lahko dodelijo sredstva v okviru operativnih programov, vzpostavljenih v skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 1198/2006, za izkoreninjenje bolezni pri živalih iz ribogojstva, ki so našteje v Prilogi.

Sredstva se dodelijo v skladu s postopki, določenimi v tem členu, skupaj z naslednjimi prilagoditvami:

- (a) stopnja pomoči ustreza stopnji, določeni v Uredbi (ES) št. 1198/2006;
- (b) odstavka 8 in 9 tega člena se ne uporabljata.

Izkoreninjenje se mora izvesti v skladu s členom 38(1) Direktive 2006/88/ES ali v skladu s programom za izkoreninjenje, vzpostavljenim, odobrenim in izvedenim v skladu s členom 44(2) navedene direktive.“;

5. Skupini 1 v Prilogi se dodajo naslednje alinee:

- „spomladanska viremija krapov (SVC)
- virusna hemoragična septikemija (VHS)
- okužba s koi herpes virusom (KHV)
- okužba z *Bonamia ostreae*
- okužba z *Marteilia refringens*
- bolezen belih pik pri raki.“.

Člen 2

Ta odločba začne veljati 1. avgusta 2008.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 24. oktobra 2006

Za Svet
Predsednik
J. KORKEAOJA

(Akti, sprejeti v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji)

OKVIRNI SKLEP SVETA 2006/783/PNZ

z dne 6. oktobra 2006

o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti členov 31(1)(a) in člena 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Kraljevine Danske ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999 poudaril, da mora načelo vzajemnega priznavanja postati temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah znotraj Unije.

(2) V skladu z odstavkom 51 sklepov Evropskega Sveta v Tampereju je pranje denarja v samem središču organiziranega kriminala in ga je treba izkoreniniti, kjerkoli se pojavi; Evropski Svet je odločen zagotoviti, da se sprejmejo konkretni ukrepi za sledenje, zamrznitev, zaseg in zaplembo premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji. V povezavi s tem Evropski Svet v odstavku 55 sklepov poziva k približevanju kazenske zakonodaje in postopkov o pranju denarja (npr. sledenje, zamrznitev in zaplembo sredstev).

(3) Vse države članice so ratificirale Konvencijo Sveta Evrope z dne 8. novembra 1990 o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji („Konvencija iz leta 1990“). Konvencija podpisnice obvezuje, da priznajo in izvršijo odredbo o zaplembi, ki jo je izdala druga stranka, ali da predložijo njenim pristojnim organom zahtevek za odredbo o zaplembi in jo izvršijo, če je bila odredba izdana. Stranke lahko zavrnejo

zahteve za zaplembo med drugim, če kršitev, na katero se zahtevek nanaša, ne bi bila kršitev po zakonodaji zaprošene pogodbenice, ali če zakonodaja zaprošene pogodbenice ne predvideva zaplembe za vrsto kršitve, na katero se zahtevek nanaša.

(4) Svet je 30. novembra 2000 sprejel program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja odločb v kazenskih zadevah, ki daje prednost (ukrepa 6 in 7) sprejetju instrumenta o uporabi načela vzajemnega priznavanja pri zamrznitvi premoženja in dokazov. Poleg tega je cilj, v skladu z odstavkom 3.3 programa, da se v skladu z načelom vzajemnega priznavanja, v eni državi članici izboljša izvršba odredbe o zaplembi, ki jo je izdala druga država članica, med drugim zaradi povrnitve v prejšnje stanje žrtvi kaznivega dejanja, ob upoštevanju obstoječe Konvencije iz leta 1990. Za doseganje tega cilja ta okvirni sklep na svojem področju uporabe zmanjšuje razloge za zavrnitev izvršbe in med državami članicami preprečuje kakršen koli sistem pretvorbe odredbe o zaplembi v nacionalno odredbo.

(5) Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ ⁽³⁾ predpisuje določbe o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Poleg tega države članice v skladu z okvirnim sklepom ne smejo zahtevati ali ohraniti pridržkov glede člena 2 Konvencije iz leta 1990, če je za to kršitev najvišja zagrožena kazen odvzem prostosti ali nalog za pridržanje več od enega leta.

(6) Na koncu je 22. julija 2003 Svet sprejel Okvirni sklep 2003/577/PNZ o izvršbi odredb o zamrznitvi premoženja ali dokazov v Evropski uniji ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ UL C 184, 2.8.2002, str. 8.

⁽²⁾ Mnenje z dne 20. novembra 2002. (UL C 25E, 29.1.2004, str. 205).

⁽³⁾ UL L 182, 5.7.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

- (7) Glavni motiv organiziranega kriminala je finančni dobiček. Poskus preprečevanja in boja proti takemu kriminalu je lahko učinkovit samo, če je osredotočen na sledenje, zamrzitev, zaseg in zaplembo premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Ne zadostuje zgolj zagotovitev vzajemnega priznavanja znotraj Evropske unije začasnih pravnih ukrepov, kot so zamrzitev in zaseg; učinkovit nadzor gospodarskega kriminala zahteva tudi vzajemno priznavanje odredb o zaplembi premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem.
- (8) Namen tega okvirnega sklepa je olajšati sodelovanje med državami članicami glede vzajemnega priznavanja in izvršbe odredb o zaplembi premoženja in s tem zavezati državo članico, da na svojem območju prizna in izvrši odredbe o zaplembi, ki jih je izdalo sodišče, pristojno za kazenske zadeve druge države članice. Ta okvirni sklep je povezan z Okvirnim sklepom Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjskih koristi pridobljenih s kaznivimi dejanji in premoženja ter pripomočkov za kazniva dejanja⁽¹⁾. Namen Okvirnega sklepa je zagotoviti, da imajo vse države članice učinkovita pravila, ki urejajo zaplembo premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem med drugim glede na dokazno breme glede vira sredstev, ki jih ima oseba, obtožena za kaznivo dejanje, povezano z organiziranim kriminalom.
- (9) Sodelovanje med državami članicami, ki temelji na načelu vzajemnega priznavanja in takojšnji izvršbi sodnih odločb, predpostavlja zaupanje, da se bodo odločitve, ki jih je treba priznati in izvršiti, sprejele v skladu z načeli zakonitosti, subsidiarnosti in sorazmernosti. Predpostavlja se tudi, da bodo ohranjene že zagotovljene pravice oseb ali zainteresiranih tretjih oseb v dobri veri. V tem smislu je treba ustrezno preučiti kako preprečiti, da bi bili nepošteni zahtevki pravnih ali fizičnih oseb uspešni.
- (10) Pravilno praktično delovanje tega okvirnega sklepa predpostavlja tesno povezavo med vključenimi pristojnimi nacionalnimi organi zlasti v primerih istočasne izvršbe odredbe o zaplembi v več državah članicah.
- (11) Pojma „premoženjska korist“ in „pripomočki za kazniva dejanja“, ki se uporabljata v tem okvirnem sklepu, sta dovolj široko opredeljena, da lahko vključujeta predmete kršitev, kadarkoli je to potrebno.
- (12) Če ni jasno kje se nahaja premoženje, ki je predmet odredbe o zaplembi, morajo države članice uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, da ugotovijo, kje se to premoženje nahaja, vključno z uporabo razpoložljivih informacijskih sistemov.
- (13) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in ki jih določa Listina o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti poglavje VI. Ničesar iz tega okvirnega sklepa se ne razlaga kot prepoved zavrnitve zaplembe premoženja, za katerega je bila izdana odredba o zaplembi, kadar obstajajo objektivni razlogi za prepričanje, da je bila odredba o zaplembi izdana z namenom pregona ali kaznovanja osebe zaradi njegovega ali njenega spola, rase, veroizpovedi, narodnosti, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmeritve, ali, da na položaj te osebe lahko vpliva kateri koli od teh razlogov.
- (14) Ta okvirni sklep nobeni državi članici ne preprečuje uporabe njenih ustavnih pravil glede hitrosti postopka, svobode združevanja, svobode tiska in svobode izražanja v drugih medijih.
- (15) Ta okvirni sklep ne zajema povrnitve premoženja zakonitemu lastniku.
- (16) Ta okvirni sklep ne vpliva na namen, za katerega države članice uporabijo zneske, ki so jih pridobile na podlagi njegove uporabe.
- (17) Ta okvirni ukrep ne vpliva na izvrševanje odgovornosti držav članic glede vzdrževanja javnega reda in miru ter varovanja notranje varnosti v skladu s členom 33 Pogodbe o Evropski uniji –

SPREJEL TA OKVIRNI SKLEP:

Člen 1

Cilj

1. Namen tega okvirnega sklepa je določiti pravila, na podlagi katerih država članica na svojem ozemlju priznava in izvršuje odredbe o zaplembi, ki jih je izdalo sodišče druge države članice, pristojno za kazenske zadeve.

2. Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji, in vse obveznosti pravosodnih organov ostanejo nespremenjene.

⁽¹⁾ UL L 68, 15.3.2005, str. 49.

Člen 2

Opredelitve

V tem okvirnem sklepu:

- (a) „država izdajateljica“ pomeni državo članico, v kateri je sodišče izdalo odredbo o zaplembi v okviru kazenskih postopkov;
- (b) „država izvršiteljica“ pomeni državo članico, kateri je bila posredovana odredba o zaplembi v izvršbo;
- (c) „odredba o zaplembi“ pomeni dokončno kazen ali ukrep, ki ga je izreklo sodišče po zaključku postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem ali dejanji, kar vodi k dokončnemu odvzemu premoženja;
- (d) „premoženje“ pomeni vsakršno premoženje, materialno ali nematerialno, premično ali nepremično, ter pravne dokumente in listine, ki izkazujejo pravni naslov ali pravni interes na tem premoženju, o katerem je sodišče države izdajateljice odredilo, da:
 - (i) gre za premoženjsko korist, pridobljeno s kršitvijo, ali ustreza celotni ali delni vrednosti te premoženjske koristi;

ali
 - (ii) predstavlja predmete za izvršitev takšne kršitve;
 - (iii) ga je treba zapleniti zaradi uporabe katere koli razširjene pristojnosti zaplembe v državi izdajateljici po členu 3(1) in (2) okvirnega sklepa 2005/212/PNZ;

ali
 - (iv) ga je treba zapleniti na podlagi katere koli druge določbe o razširjenih pristojnostih zaplembe v skladu z zakonodajo države izdajateljice;
- (e) „premoženjska korist“ pomeni katerokoli gospodarsko korist, pridobljeno s kaznivimi dejanji. Korist lahko predstavlja kakršnokoli obliko premoženja;
- (f) „predmeti za kazniva dejanja“ pomenijo kakršne koli predmete, ki se uporabljajo ali so namenjeni uporabi, na katerikoli način, v celoti ali delno, za storitev kaznivega dejanja ali kaznivih dejanj;
- (g) „kulturni predmeti, ki tvorijo del nacionalne kulturne dediščine“, se opredelijo v skladu s členom 1 Direktive Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ UL L 74, 27.3.1993, str. 74. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 187, 10.7.2001, str. 43).

- (h) Kadar kazenski postopek, ki se zaključi z odredbo o zaplembi, vključuje predhodno kršitev kakor tudi pranje denarja, „kaznivo dejanje“ iz člena 8(2)(f) pomeni predhodno kršitev.

Člen 3

Določitev pristojnih organov

1. Vsaka država članica obvesti generalni sekretariat Sveta, kateri organ ali organi so po njeni zakonodaji pristojni v skladu s tem okvirnim sklepom, kadar je ta država članica:

— država izdajateljica,

ali

— država izvršiteljica.

2. Ne glede na člen 4(1) in (2) lahko vsaka država članica določi, če je to potrebno zaradi organizacije njenega notranjega sistema, enega ali več centralnih organov, odgovornih za upravno posredovanje in sprejemanje odredb o zaplembi in za pomoč pristojnim organom.

3. Generalni sekretariat Sveta državam članicam in Komisiji omogoči dostop do prejetih informacij.

Člen 4

Posredovanje odredb o zaplembi

1. Kadar gre za odredbe o zaplembi denarnega zneska se lahko odredba o zaplembi skupaj s potrdilom iz odstavka 2, za katerega je standardna oblika določena v Prilogi, posreduje pristojnemu organu države članice, kadar pristojni organ države izdajateljice upravičeno domneva, da ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila izdana odredba o zaplembi, premoženje ali dohodek v tej državi članici.

Kadar gre za odredbo o zaplembi določenega premoženja, se lahko odredba o zaplembi in potrdilo posredujeta pristojnemu organu države članice, kadar pristojni organ države izdajateljice upravičeno domneva, da se v tej državi članici nahaja premoženje, ki ga zajema odredba o zaplembi.

Če ne obstajajo utemeljeni razlogi, s pomočjo katerih bi država izdajateljica lahko določila državo članico, kateri se lahko posreduje odredbo o zaplembi, se odredba o zaplembi lahko posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila izdana odredba o zaplembi, običajno prebivališče oziroma statutarni sedež.

2. Odredbo o zaplembi ali overjeno kopijo, skupaj s potrdilom pristojni organ v državi izdajateljici posreduje neposredno organu v državi izvršiteljici, ki je pristojen za izvršbo na kakršenkoli način, ki omogoča pisni zapis pod pogoji, ki državi izvršiteljici omogoča, da dokaže verodostojnost. Izvirnik odredbe o zaplembi ali overjena kopija in izvirnik potrdila se pošljejo državi izvršiteljici, če predloži za to zahtevek. Uradno obveščanje se izvaja neposredno med omenjenimi pristojnimi organi.

3. Pristojni organ države izdajateljice podpiše in kar najnatlačneje potrdi točnost vsebine potrdila.

4. Če organ, pristojen za izvršbo odredbe o zaplembi, ni znan pristojnemu organu v državi izdajateljici, slednji stori vse potrebno, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, da pridobi informacije od države izvršiteljice.

5. Kadar organ v državi izvršiteljici, ki prejme odredbo o zaplembi, ni pristojen za njeno priznavanje in sprejem potrebnih ukrepov za njeno izvršbo, odredbo o zaplembi po uradni dolžnosti posreduje organu, pristojnemu za izvršbo in o tem ustrezno obvesti pristojni organ v državi izdajateljici.

Člen 5

Posredovanje odredb o zaplembi eni ali več državam izvršiteljicam

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 se lahko odredba o zaplembi v skladu s členom 4 posreduje samo eni državi izvršiteljici.

2. Odredba o zaplembi določenega dela premoženja se lahko naenkrat posreduje več kot eni državi izvršiteljici v naslednjih primerih:

- pristojni organ države izdajateljice upravičeno domneva, da se različni deli premoženja iz odredbe o zaplembi, nahajajo v različnih državah izvršiteljicah,
- zaplemba določenega dela premoženja, ki ga zajema odredba o zaplembi, zahteva ukrepe v več kot eni državi izvršiteljici,

ali

- pristojni organ države izdajateljice je na podlagi utemeljenih razlogov prepričan, da se del premoženja iz odredbe o zaplembi, nahaja v eni od dveh ali več določenih držav izvršiteljic.

3. Odredba o zaplembi denarnega zneska se lahko naenkrat posreduje več kot eni državi izvršiteljici, kadar pristojni organ države izdajateljice meni, da je to posebej potrebno, na primer kadar:

- zadevno premoženje ni bilo zamrznjeno po Okvirnem sklepu Sveta 2003/577/PNZ,

ali

- vrednost premoženja, ki se lahko zapleni v državi izdajateljici in v katerikoli državi izvršiteljici, verjetno ni zadostna za izvršbo celotnega zneska iz odredbe o zaplembi.

Člen 6

Kršitve

1. Če dejanja, ki imajo za posledico odredbo o zaplembi, predstavljajo eno ali več od naštetih kršitev, kakor jih opredeljuje zakonodaja države izdajateljice, in je za njih v državi izdajateljici najvišja zagrožena kazen zaporu vsaj tri leta, ima odredba o zaplembi za posledico izvršbo brez preverjanja dvojne kaznivosti teh dejanj:

- udeležba v hudodelski združbi,
- terorizem,
- trgovina z ljudmi,
- spolna zloraba otrok in otroška pornografija,
- nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi,
- nedovoljen promet z orožjem, strelivom in razstrelivi,
- korupcija,
- goljufije, vključno s tistimi, ki škodijo finančnim interesom Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o varovanju finančnih interesov Evropskih skupnosti,
- pranje premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem,
- ponarejanje denarja, vključno z eurom,
- kazniva dejanja, povezana z računalništvom,
- kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljenim prometom z ogroženimi živalskimi vrstami ter z ogroženimi rastlinskimi vrstami in sortami,
- omogočanje nezakonitega vstopa in bivanja,
- umor, huda telesna poškodba,
- nedovoljeno trgovanje s človeškimi organi in tkivi,

- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev,
- rasizem in ksenofobija,
- organiziran ali oborožen rop,
- nedovoljen promet s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,
- goljufija,
- izsiljevanje in oderuštvo,
- ponarejanje in piratstvo,
- ponarejanje uradnih listin in promet z njimi,
- ponarejanje plačilnih sredstev,
- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti,
- nedovoljen promet z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi,
- promet z ukradenimi vozili,
- posilstvo,
- požig,
- kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča,
- protipravna ugrabitev letal/ladij,
- sabotaja.

2. Svet se lahko soglasno po posvetovanju z Evropskim parlamentom pod pogoji iz člena 39(1) PEU kadarkoli odloči, da kršitvam na seznamu iz odstavka 1 doda še druge kategorije kršitev. Na podlagi poročila, ki ga predloži Komisija v skladu s členom 22, Svet preuči, ali je treba seznam razširiti ali spremeniti.

3. Država izvršiteljica lahko za kršitve, razen tistih iz odstavka 1, priznavanje in izvršbo odredbe o zaplembi pogojuje s tem, da dejanja, za katera je bila odredba o zaplembi izdana, predstavljajo kršitev, ki po pravu države izvršiteljice dovoljuje zaplembo, ne glede na njene sestavne elemente ali njen opis po pravu države izdajateljice.

Člen 7

Priznavanje in izvršba

1. Pristojni organi države izvršiteljice brez dodatnih formalnosti priznajo odredbo o zaplembi, posredovano v skladu s členoma 4 in 5 in nemudoma ukrenejo vse potrebno za njeno izvršbo, kolikor se pristojni organi ne odločijo, da se bodo

sklicevali na enega izmed razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršbe iz člena 8, ali na enega izmed razlogov za odlog izvršbe iz člena 10.

2. Če se zahtevki za zaplembo nanašajo na določen del premoženja, se pristojni organi v državi izdajateljici in izvršiteljici lahko dogovorijo, če tako dovoljujeta zakonodaji teh držav, da se zaplemba v državi izvršiteljici opravi v obliki zahteve za plačilo denarnega zneska, ki ustreza višini vrednosti premoženja.

3. Če se odredba o zaplembi nanaša na denarni znesek, lahko pristojni organi države izvršiteljice, če plačilo ni bilo prejeto, izvršijo odredbo o zaplembi v skladu z odstavkom 1, na katerem koli delu premoženja, ki je na voljo za ta namen.

4. Če se odredba o zaplembi nanaša na denarni znesek, lahko pristojni organi države izvršiteljice, če je potrebno, spremenijo znesek za zaplembo v valuto države izvršiteljice po menjalnem tečaju, ki je veljal na dan izdaje odredbe.

5. Vsaka država članica lahko navede v izjavi, deponirani pri Generalnem sekretariatu Sveta, da njeni pristojni organi ne bodo priznali in izvršili odredbe o zaplembi v okoliščinah, kadar je bilo odrejeno, da se premoženje zapleni v skladu z razširjenimi pristojnostmi zaplembe iz člena 2(d)(iv). Vsaka takšna izjava se lahko kadarkoli umakne.

Člen 8

Razlogi za zavrnitev priznanja ali izvršbe

1. Pristojni organ v državi izvršiteljici lahko zavrne priznanje ali izvršbo odredbe o zaplembi, če potrdilo iz člena 4 ni predloženo, je nepopolno ali očitno ne ustreza odredbi.

2. Pristojni pravosodni organi države izvršiteljice, kakor je določen v zakonodaji te države, lahko zavrnejo priznanje ali izvršbo odredbe o zaplembi le, če:

- (a) je izvršba odredbe o zaplembi v nasprotju z načelom ne bis in idem;
- (b) v enem izmed primerov iz člena 6(3) dejanje, na katerem temelji odredba o zaplembi, ne predstavlja kršitve, ki po zakonodaji države izvršiteljice dovoljuje zaplembo; vendar pa se v zvezi z davki, dajatvami, carinami in menjalnimi dejavnostmi, izvršba odredbe o zaplembi ne zavrne zato, ker zakonodaja države izvršiteljice ne predvideva iste vrste davkov ali dajatev ali nima enake pravne ureditve na področju davkov, dajatev, carin in menjalnih dejavnosti kakor zakonodaja države izvršiteljice;

- (c) po zakonodaji države izvršiteljice obstaja imuniteta ali privilegij, ki bi preprečila izvršbo domače odredbe o zaplembi zadevnega premoženja;
- (d) zaradi pravic katere koli zainteresirane stranke, vključno s tretjimi osebami v dobri veri, v skladu z zakonodajo države izvršiteljice ni možno izvršiti odredbe o zaplembi, vključno s primeri, ko je to posledica uporabe pravnih sredstev v skladu s členom 9;
- (e) se v skladu s potrdilom iz člena 4(2) zadevna oseba ne udeleži osebno in je ni zastopal pravni zastopnik v postopku, ki se je zaključil z odredbo o zaplembi, razen če je iz potrdila razvidno, da je bila oseba obveščena osebno ali prek svojega zastopnika v skladu z nacionalno zakonodajo, o postopku in v skladu z zakonodajo države izdajateljice, ali če je oseba navedla, da ne nasprotuje odredbi o zaplembi;
- (f) odredba o zaplembi temelji na kazenskem postopku zaradi kaznivih dejanj, ki
- se po zakonodaji države izvršiteljice obravnavajo kot dejanja, v celoti ali delno storjena na njenem ozemlju ali na kraju, ki je enakovreden njenemu ozemlju,
- ali
- so bila storjena izven ozemlja države izdajateljice odredbe in zakonodaja države izvršiteljice ne dovoljuje pravnih postopkov v zvezi s takšnimi kršitvami, ki so bile storjene zunaj ozemlja te države;
- (g) ti organi menijo, da je bila odredba o zaplembi izdana v okoliščinah, ko je bilo odrejeno, da se premoženje zapleni v skladu z razširjenimi pristojnostmi za zaplembo iz člena 2(d)(iv);
- (h) je izvršba odredbe o zaplembi v državi izvršiteljici onemogočena zaradi zakonitih zastaralnih rokov, pod pogojem, da dejanja spadajo v pristojnost te države po njeni kazenski zakonodaji.

3. Če pristojni organi države izvršiteljice menijo, da:

- je bila izdana odredba o zaplembi v okoliščinah, ko je bilo odrejeno, da se premoženje zapleni v skladu z razširjenimi pristojnostmi o zaplembi iz člena 2(d)(iii),

in

- je odredba o zaplembi izven področja uporabe možnosti, ki jo je sprejela država izvršiteljica po členu 3(2) Okvirnega sklepa 2005/212/PNZ,

izvršijo odredbo o zaplembi vsaj v obsegu, ki je za podobne domače primere predviden po nacionalni zakonodaji.

4. Preden pristojni organi države izvršiteljice zavrnejo priznanje in izvršba odredbe o zaplembi na podlagi odstavka 2, ali omejijo izvršbo na podlagi odstavka 3, se na primeren način posvetujejo s pristojnimi organi države izdajateljice. Posvetovanje je obvezno, kadar je verjetno, da bo odločitev temeljila na:

- odstavku 1,
- odstavku 2(a), (e), (f) ali (g),
- odstavku 2(d) in informacije niso bile dane v skladu s členom 9(3)

ali

- odstavku 3.

5. Kadar odredbe o zaplembi tudi po posvetovanju z državo izdajateljico ni mogoče izvršiti, ker je premoženje, ki je predmet zaplembe, že bilo zaplenjeno, je izginilo, bilo uničeno, ga ni mogoče najti na kraju, navedenem v potrdilu, ali kraj ni bil naveden dovolj natančno, so o tem nemudoma uradno obveščeni pristojni organi države izdajateljice.

Člen 9

Pravna sredstva v državi izvršiteljici zoper priznavanje in izvršbo

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev pravnih sredstev zoper priznavanje in izvršbo odredbe o zaplembi v skladu s členom 7, za zaščito pravic vsake zainteresirane stranke, vključno s tretjimi osebami v dobri veri. Tožba se vloži pri sodišču v državi izvršiteljici v skladu z zakonodajo te države. Tožba lahko ima po zakonodaji države izvršiteljice suspenzivni učinek.

2. Vsebinskih razlogov za izdajo odredbe o zaplembi se ne more izpodbijati na sodišču v državi izvršiteljici.

3. Če je tožba vložena pri sodišču v državi izvršiteljici, je o tem nemudoma obveščen pristojni organ države izdajateljice.

Člen 10

Odlog izvršbe

1. Pristojni organ države izvršiteljice lahko odloži izvršbo odredbe o zaplembi, posredovane v skladu s členoma 4 in 5:

- (a) če v primeru odredbe o zaplembi zneska denarja ti organi ocenijo, da zaradi sočasne izvršbe odredbe o zaplembi v več kot eni državi članici obstaja nevarnost, da bi lahko celotna vrednost, pridobljena na podlagi izvršbe, presegla vrednost, določeno v odredbi o zaplembi;
- (b) v primerih pravnih sredstev iz člena 9;
- (c) kadar bi izvršba odredbe o zaplembi lahko škodovala kazenski preiskavi ali postopku v teku, dokler je to potrebno;
- (d) kadar menijo, da je treba odredbo ali del odredbe prevesti na stroške države izvršiteljice, za toliko časa, kolikor je potrebno za prevod; ali
- (e) kadar je premoženje že predmet postopkov zaplembe v državi izvršiteljici.

2. Pristojni organi države izvršiteljice v obdobju odloga sprejmejo vse ukrepe, ki bi jih sprejele v podobnem domačem primeru za preprečitev odtujitve premoženja, zaradi katere ne bi bilo mogoče izvršiti odredbe o zaplembi.

3. V primeru odloga v skladu z odstavkom 1(a), pristojni organ države izvršiteljice o tem nemudoma obvesti pristojni prgan države izdajateljice na katerikoli način, ki omogoča pisni zapis in pristojni organ države izdajateljice izpolni obveznosti iz člena 14(3).

4. V primerih iz odstavkov 1(b), (c), (d) in (e) poročilo o odlogu, vključno z razlogi za odlog in, če je mogoče, predvideno trajanje odloga, pristojni organ države izvršiteljice nemudoma pošlje pristojnemu organu države izdajateljice, na katerikoli način, ki omogoča pisni zapis.

Takoj ko ni več razlogov za odlog, pristojni organ države izvršiteljice nemudoma stori vse potrebno za izvršbo odredbe o zaplembi in o tem obvesti pristojni organ države izdajateljice na katerikoli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 11

Večkratne odredbe o zaplembi

Če pristojni organi države izvršiteljice obravnavajo:

- dve ali več odredb o zaplembi denarnih zneskov, ki so bile izdane proti isti fizični ali pravni osebi in zadevna oseba

nima zadostnih sredstev v državi izvršiteljici, ki bi omogočili izvršitev vseh odredb,

ali

- dve ali več odredb o zaplembi istega dela premoženja,

odločitev o tem, katera odredba o zaplembi se ali se bo izvršila, sprejme pristojni organ države izvršiteljice v skladu z zakonodajo te države, ob upoštevanju vseh okoliščin, ki lahko vključujejo zamrznjena sredstva, relativno resnost in kraj kršitve, datume posameznih odredb in datume posredovanja posameznih odredb.

Člen 12

Zakonodaja o izvršbi

1. Ne glede na odstavek 3, za izvršbo odredbe velja zakonodaja države izvršiteljice in samo organi te države so pristojni za odločitve o izvršilnem postopku in za določitev vseh drugih ukrepov v tej zvezi.

2. Kadar je zadevna oseba sposobna delno ali v celoti predložiti dokaz o zaplembi v katerikoli državi, se pristojni organ države izvršiteljice na kakršenkoli ustrezen način posvetuje s pristojnimi organi države izdajateljice odredbe. V primeru zaplembe premoženjskih koristi se vsak znesek, ki je izterjan na podlagi odredbe o zaplembi v kateri koli državi, ki ni država izvršiteljica, v celoti odšteje od zneska, ki se bo zaplenil v državi izvršiteljici.

3. Odredba o zaplembi, izdana zoper pravno osebo, se izvrši tudi če država izvršiteljica ne priznava načela kazenske odgovornosti pravnih oseb.

4. Zaradi posredovanja v skladu s členoma 4 in 5 država izvršiteljica ne sme namesto odredbe o zaplembi naložiti drugih ukrepov, vključno z zaporno kaznijo ali drugim ukrepom, ki omejuje svobodo osebe, če se s tem država izdajateljica ne strinja.

Člen 13

Amnestija, pomilostitev, ponovna presoja odredbe o zaplembi

1. Amnestijo in pomilostitev lahko dovoli država izdajateljica in država izvršiteljica.

2. O kakršni koli prošnji za ponovno presojo odredbe o zaplembi lahko odloča samo država izdajateljica.

Člen 14

Posledice posredovanja odredb o zaplembi

1. Posredovanje odredbe o zaplembi eni ali več državam izvršiteljicam v skladu s členoma 4 in 5 državi izdajateljici ne preprečuje, da sama izvrši odredbo o zaplembi.

2. V primeru posredovanja odredbe o zaplembi denarnega zneska eni ali več državam izvršiteljicam, skupna vrednost zneska pridobljenega z izvršbo ne sme presegati najvišjega zneska, določenega v odredbi o zaplembi.

3. Pristojni organ države izdajateljice nemudoma obvesti pristojni organ katere koli zadevne države izvršiteljice na kakršenkoli način, ki omogoča pisni zapis, če:

- (a) meni, da obstaja nevarnost, da lahko pride do izvršbe, ki presega najvišji znesek, na primer na podlagi informacij, o katerih ga je v skladu s členom 10(3) uradno obvestila država izvršiteljica. V primeru uporabe člena 10(1)(a) pristojni organ države izdajateljice takoj, ko je to mogoče, obvesti pristojni organ države izvršiteljice o tem, da je zadevna nevarnost minila;
- (b) je odredba o zaplembi v celoti ali delno izvršena v državi izdajateljici ali drugi državi izvršiteljici. Določi se znesek, za katerega odredba o zaplembi še ni bila izvršena;
- (c) če po posredovanju odredbe o zaplembi v skladu s členoma 4 in 5, organ države izdajateljice od zadevne osebe prejme denarni znesek, ki ga je zadevna oseba na podlagi odredbe o zaplembi prostovoljno plačala. Uporablja se člen 12(2).

Člen 15

Konec izvršbe

Pristojni organ države izdajateljice nemudoma obvesti pristojni organ države izvršiteljice na katerikoli način, ki omogoča pisni zapis, o vsaki odločitvi ali ukrepu zaradi katerega odredba preneha biti izvršljiva ali je iz katerega koli razloga umaknjena iz države izvršiteljice. Država izvršiteljica zaključi izvršbo odredbe takoj, ko prejme informacije pristojnega organa države izdajateljice o takšni odločitvi ali ukrepu.

Člen 16

Razpolaganje z zaplenjenim premoženjem

1. Z denarjem, pridobljenim z izvršbo odredbe o zaplembi, upravlja država izvršiteljica na naslednji način:

- (a) če je znesek, pridobljen z izvršbo odredbe o zaplembi enakovreden ali manjši od 10 000 EUR, pripada državi izvršiteljici;

- (b) v vseh ostalih primerih, država izvršiteljica 50 % zneska, pridobljenega z izvršbo odredbe o zaplembi, nakaže državi izdajateljici.

2. S premoženjem, ki ni denar, pridobljenim z izvršbo odredbe o zaplembi, država izvršiteljica razpolaga po lastni presoji na enega od naslednjih načinov:

- (a) premoženje lahko proda. V tem primeru z iztržkom od prodaje razpolaga v skladu z odstavkom 1;
- (b) premoženje se lahko prenese na državo izdajateljico. Če gre za odredbo o zaplembi denarnega zneska, se lahko premoženje prenese na državo izdajateljico samo v primeru, če ta država s tem soglaša;
- (c) kadar ni mogoče uporabiti (a) ali (b), lahko država izvršiteljica s premoženjem razpolaga na kakršenkoli drug način v skladu z njeno zakonodajo.

3. Ne glede na odstavek 2 od države izvršiteljice ni mogoče zahtevati, da proda ali vrne določene predmete iz odredbe o zaplembi, ki predstavljajo kulturne objekte, ki so del nacionalne dediščine te države.

4. Uporabljajo se odstavki 1, 2 in 3, kolikor se država izdajateljica in država izvršiteljica ne dogovorita drugače.

Člen 17

Informacije o rezultatu izvršbe

Pristojni organ države izvršiteljice nemudoma obvesti pristojni organ države izdajateljice na kakršenkoli način, ki omogoča pisni zapis:

- (a) o posredovanju odredbe o zaplembi pristojnemu organu, v skladu s členom 4(5);
- (b) o vsaki odločitvi o zavrnitvi priznanja odredbe o zaplembi skupaj z razlogi za odločitev;
- (c) o celotni ali delni zavrnitvi izvršbe odredbe o zaplembi zaradi razlogov iz členov 11, 12(1) in (2) ali 13(1);
- (d) nemudoma o zaključku izvršbe odredbe;
- (e) o uporabi nadomestnih ukrepov v skladu s členom 12(4).

Člen 18**Odškodnina**

1. Ne glede na člen 9(2), kadar je država izvršiteljica po svoji zakonodaji odgovorna za škodo, ki jo je z izvršitvijo odredbe o zaplembi, posredovane v skladu s členoma 4 in 5, povzročila eni izmed zainteresiranih strank iz člena 9, država izdajateljica povrne državi izvršiteljici vse izplačane odškodnine na podlagi odgovornosti do navedene stranke, razen če in kolikor je škoda ali katerikoli del škode nastal izključno zaradi ravnanja države izvršiteljice.

2. Odstavek 1 ne posega v zakonodajo držav članic o odškodninskih zahtevkih fizičnih ali pravnih oseb.

Člen 19**Jeziki**

1. Potrdilo se prevede v uradni jezik ali enega izmed uradnih jezikov države izvršiteljice.

2. Vsaka država članica lahko navede ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje v izjavi, deponirani pri Generalnem sekretariatu Sveta, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov Evropskih skupnosti.

Člen 20**Stroški**

1. Ne glede na člen 16, države članice ne morejo med seboj terjati povračila stroškov, nastalih zaradi uporabe tega okvirnega sklepa.

2. Kadar ima država izvršiteljica stroške, za katere meni, da so visoki ali izredno visoki, lahko predlaga državi izdajateljici delitev stroškov. Država izdajateljica upošteva vsak predlog na podlagi podrobnega opisa, ki ga posreduje država izvršiteljica.

Člen 21**Povezava z drugimi sporazumi in dogovori**

Ta okvirni sklep ne vpliva na uporabo dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov med državami članicami, kolikor

ti sporazumi ali dogovori pomagajo pri nadaljnjem poenostavljanju ali omogočajo postopke za izvršbo odredbe o zaplembi.

Člen 22**Izvajanje**

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s tem okvirnim sklepom, do 24. novembra 2008.

2. Države članice pošljejo generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedila vseh predpisov, ki v nacionalno zakonodajo prenašajo obveznosti iz tega okvirnega sklepa. Na podlagi poročila, ki ga na podlagi teh informacij pripravi Komisija, Svet do 24. novembra 2009 oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele ukrepe, potrebne za uskladitev s tem okvirnim sklepom.

3. Generalni sekretariat Sveta uradno obvesti države članice in Komisijo o izjavah na podlagi členov 7(5) in 19(2).

4. Država članica s ponavljajočimi se težavami ali pomanjkanjem dejavnosti druge države članice pri vzajemnem priznavanju in izvršbi odredb o zaplembi, ki niso bile rešene na podlagi dvostranskih posvetovanj, lahko obvesti Svet z namenom, da se ovrednoti izvajanje tega okvirnega sklepa na ravni države članice.

5. Države članice, ki delujejo kot države izvršiteljice, na začetku koledarskega leta obvestijo Svet in Komisijo o številu primerov, pri katerih je bil uporabljen člen 17(b), in o povzetku razlogov za to.

Do 24. novembra 2013 Komisija pripravi na podlagi prejetih informacij poročilo, ki so mu priložene vse pobude, ki jih oceni kot ustrezne.

Člen 23**Začetek veljavnosti**

Ta okvirni sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourg, 6. oktobra 2006.

Za Svet

Predsednik

K. RAJAMÄKI

PRILOGA

POTRDILO

iz člena 4 Okvirnega sklepa Sveta 2006/783/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi

(a) Države izdajateljice in izvršiteljice

Država izdajateljica:

Država izvršiteljica:

(b) Sodišče, ki je izdalo odredbo o zaplembi:

Uradno ime:

Naslov:

.....

Št. primera:

Tel. št. (klicna številka države) (področna koda):

Št. faksa (koda države) (področna koda):

Elektronska pošta (če obstaja):

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati s sodiščem:

.....

Podatki o kontaktni(-h) osebi(-ah), na katero(-e) se je mogoče obrniti v zvezi s pridobitvijo dodatnih informacij za izvršbo odredbe o zaplembi ali, kjer je to potrebno, za usklajitev izvršbe odredbe o zaplembi, poslane dvema ali več državam izvršiteljicam, ali za prenos denarnih sredstev ali premoženja, pridobljenega med izvršbo, v državo izdajateljico (ime, naziv/položaj, tel. št., št. faksa in morebitna elektronska pošta):

.....

.....

.....

- (c) Organ, pristojen za izvršbo odredbe o zaplembi v državi izdajateljici (če je drugačen kot sodišče iz točke (b)):

Uradno ime:

.....

Naslov:

.....

Tel. št. (klicna številka države) (področna koda):

Št. faksa (klicna številka države) (področna koda):

Elektronska pošta (če obstaja):

.....

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati z organom, pristojnim za izvršbo:

.....

.....

Podatki o kontaktni(-h) osebi(-ah) za pridobitev dodatnih informacij za izvršbo odredbe o zaplembi ali, kjer je to potrebno, za uskladitev izvršbe odredbe o zaplembi, poslane dvema ali več državam izvršiteljicam, ali za prenos denarnih sredstev ali premoženja, pridobljenega med izvršbo, v državo izdajateljico (ime, naziv/položaj, tel. št., št. faksa in morebitna elektronska pošta):

.....

.....

- (d) Kadar je za upravno posredovanje in prejemanje odredb o zaplembi v državi izdajateljici odgovoren centralni organ:

Naziv centralnega organa:

.....

.....

Kontaktna oseba, če obstaja (naziv/položaj in ime):

.....

Naslov:

.....

Št. primera:

Tel. št. (klicna številka države) (področna koda):

Št. faksa (klicna številka države) (področna koda):

Elektronska pošta (če obstaja):

(e) Organ ali organi, na katere se je mogoče obrniti (če sta bili izpolnjeni točki (c) in/ali (d)):

- ☐ Na organ, naveden v točki (b)
se je mogoče obrniti glede vprašanj o:
- ☐ Na organ, naveden v točki (c)
se je mogoče obrniti glede vprašanj o:
- ☐ Na organ, naveden v točki (d)
se je mogoče obrniti glede vprašanj o:

(f) Kadar odredba o zaplembi sledi odredbi o zamrznitvi, ki je bila državi izvršiteljici posredovana na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvršbi odredb o zamrznitvi premoženja ali dokazov v Evropski uniji ⁽¹⁾, sporočite ustrezne informacije za identifikacijo odredbe o zamrznitvi (datum izdaje in posredovanja odredbe o zamrznitvi, organ, kateremu je bil posredovan, referenčna številka, če je na voljo):

.....
.....

(g) Kadar je bila odredba o zaplembi posredovana več kot eni državi izvršiteljici, sporočite naslednje podatke:

1. Odredba o zaplembi je bila posredovana naslednji(-m) drugi(-m) državi(-am) izvršiteljici(-am) (država in organ):

.....

2. Odredba o zaplembi je bila posredovana več kot eni državi izvršiteljici iz naslednjega razloga (označite ustrezno okence):

2.1. Kadar odredba o zaplembi zadeva enega ali več določenih delov premoženja:

- ☐ Za določene različne dele premoženja iz odredbe o zaplembi se domneva, da se nahajajo v različnih državah izvršiteljicah.
- ☐ Zaplemba določenega dela premoženja zahteva ukrepanje v več kot eni državi izvršiteljici.
- ☐ Za del premoženja iz odredbe o zaplembi se domneva, da se nahaja v eni izmed navedenih držav izvršiteljic.

2.2. Kadar gre za odredbo o zaplembi denarnega zneska:

- ☐ Zadevno premoženje ni bilo predmet ukrepov za zamrznitev na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvršbi odredb o zamrznitvi premoženja ali dokazov v Evropski uniji.
- ☐ Vrednost premoženja, ki se lahko zaseže v državi izdajateljici in v katerikoli državi izvršiteljici, verjetno ni zadostna za izvršbo celotnega zneska, ki ga zajema odredba o zaplembi.
- ☐ Drug(-i) razlog(-i) (pojasnite):
-
-

⁽¹⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

(h) Podatki o fizični ali pravni osebi proti kateri je bila izdana odredba o zaplembi:

1. **V primeru fizične osebe**

Priimek:

Ime(-na):

Dekliško ime, (če obstaja):

Alias, (če obstaja):

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja (če je mogoče):

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Zadnji znani naslov:

.....

Jezik(-i), ki ga(jih) oseba razume (če so znani):

.....

1.1 Če gre za odredbo o zaplembi denarnega zneska:

Odredba o zaplembi je posredovana državi izvršiteljici, ker (označite ustrezno okence):

- ☐ (a) država izdajateljica upravičeno domneva, da ima oseba, proti kateri je izdana odredba o zaplembi, premoženje ali dohodek v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Razlogi za domnevo, da ima oseba premoženje/dohodek:

.....

Opis premoženja/vira dohodka osebe:

.....

Lokacija premoženja/vira dohodka osebe (če ni znano, zadnja znana lokacija):

.....

- ☐ (b) ni utemeljenih razlogov iz točke (a), na podlagi katerih bi država izdajateljica lahko določila državo članico, kateri lahko posreduje odredbo o zaplembi, medtem ko ima oseba, proti kateri je bila izdana odredba o zaplembi, običajno prebivališče v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Običajno prebivališče v državi izvršiteljici:

.....

.....

1.2 Če gre za odredbo o zaplembi določenega dela premoženja:

Odredba o zaplembi je poslana državi izvršiteljici, ker (označite ustrezno okence):

- ☐ (a) se določen del premoženja nahaja v državi izvršiteljici. Glej točko (i).
- ☐ (b) država izdajateljica upravičeno domneva, da se vse ali del premoženja iz odredbe o zaplembi, nahaja v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Razlogi za domnevo, da se določeni deli premoženja nahajajo v državi izvršiteljici:

.....

- ☐ (c) ni utemeljenih razlogov iz točke (b), na podlagi katerih bi država izdajateljica lahko določila državo članico, kateri lahko posreduje odredbo o zaplembi, medtem ko ima oseba, proti kateri je bila izdana odredba o zaplembi, običajno prebivališče v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Običajno prebivališče v državi izvršiteljici:

.....

.....

2. V primeru pravne osebe:

Ime:

Oblika pravne osebe:

Registrska številka (če je na voljo) ⁽¹⁾:

Sedež registracije (če je na voljo) ⁽¹⁾:

Naslov pravne osebe:

2.1. Če odredba o zaplembi zadeva denarni znesek:

Odredba o zaplembi je poslana državi izvršiteljici, ker (označite ustrezno okence):

- ☐ (a) država izdajateljica upravičeno domneva, da ima pravna oseba, proti kateri je izdana odredba o zaplembi, premoženje ali dohodek v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Razlogi za domnevo, da ima pravna oseba premoženje/dohodek:

.....

Opis premoženja/vira dohodka pravne osebe:

.....

Lokacija premoženja/vira dohodka pravne osebe (če ni znan, zadnji znani kraj):

.....

⁽¹⁾ Če se odredba o zaplembi posreduje državi izvršiteljici zato, ker ima pravna oseba, proti kateri je bila izdana odredba o zaplembi, registrirani sedež v tej državi, je treba vnesti matično številko in statutarni sedež.

- ☐ (b) ni utemeljenih razlogov iz točke (a), na podlagi katerih bi država izdajateljica lahko določila državo članico, kateri lahko pošlje odredbo o zaplembi, medtem, ko ima pravna oseba, proti kateri je bila izdana odredba o zaplembi, statutarni sedež v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Statutarni sedež registracije v državi izvršiteljici:

.....

.....

2.2. Če gre za odredbo o zaplembi dela premoženja:

Odredba o zaplembi je poslana državi izvršiteljici, ker (označite ustrezno okence):

- ☐ (a) se deli premoženja nahajajo v državi izvršiteljici. Glej točko (i).
- ☐ (b) država izdajateljica upravičeno domneva, da se vse ali del premoženja iz odredbe o zaplembi, nahaja v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Razlogi za domnevo, da se del premoženja nahaja v državi izvršiteljici:

.....

.....

- ☐ (c) ni utemeljenih razlogov iz točke (b), na podlagi katerih bi država izdajateljica lahko določila državo članico, kateri lahko posreduje odredbo o zaplembi, medtem, ko ima pravna oseba, proti kateri je bila izdana odredba o zaplembi, statutarni sedež v državi izvršiteljici. Dodajte naslednje podatke:

Statutarni sedež v državi izvršiteljici:

.....

.....

(i) Odredba o zaplembi

Odredba o zaplembi je bila izdana dne (datum):

.....

Odredba o zaplembi je postala dokončna dne (datum):

Referenčna številka odredbe o zaplembi (če obstaja):

1 Podatki o vrsti odredbe o zaplembi

1.1. Označite (odkljukajte ustrezno okence(-a)), ali odredba o zaplembi zadeva

☐ denarni znesek

Znesek, potreben za izvršbo v državi izvršiteljici, z navedbo valute (s številko in besedo):

.....

Skupni znesek, zajet v odredbi o zaplembi, z navedbo valute (s številko in besedo):

.....

☐ Določeni deli premoženja

Opis določenih delov premoženja:

.....

Lokacija določenih delov premoženja (če ni znana, zadnja znana lokacija):

.....

Kadar odredba o zaplembi dela premoženja zahteva ukrepanje v več kot eni državi izvršiteljici, opis ukrepov, ki jih je treba izvesti:

.....

1.2. Sodišče je sklenilo, da je premoženje (označite ustrezno okence (-a)):

☐ (i) pridobljeno s kršitvijo ali ustreza celotni ali delni vrednosti tako pridobljenih premoženjskih koristi;☐ (ii) pripomoček za tako kršitev;☐ (iii) treba zaseči zaradi uporabe razširjenih pristojnosti za zaplembo v državi izdajateljici, kot je podrobno opredeljeno v (a), (b) in (c). Odločitev izhaja iz mnenja sodišča, ki je na podlagi določenih dejstev trdno prepričano, da je bilo zadevno premoženje pridobljeno s:☐ (a) kriminalnimi dejavnostmi obdolžene osebe v obdobju pred obsodbo za zadevno kršitev, ki jo sodišče označuje za primerno glede na okoliščine posameznega primera; ali☐ (b) podobnimi kriminalnimi dejavnostmi obdolžene osebe v obdobju pred obsodbo za zadevno kršitev, ki jo sodišče označuje za primerno glede na okoliščine posameznega primera; ali☐ (c) kriminalno dejavnostjo obsojene osebe in kjer je bilo ugotovljeno, da je vrednost premoženja nesorazmerna z zakonitim dohodkom te osebe.

- ☐ (iv) treba zaseči na podlagi katere koli druge določbe o razširjenih pristojnostih za zaplembo po pravu države izdajateljice;

Če gre za dve ali več kategorij zaplembe opredelite, katero premoženje je zaplenjeno glede na posamezno kategorijo:

.....

2. Podatki o kaznivem(-ih) dejanju(-ih), ki je(so) privedlo(-a) do odredbe o zaplembi

2.1. Povzetek dejstev in opis okoliščin v katerih je(so) bila(-e) storjena(-e) kršitev(-e), ki je(so) privedla(-e) do odredbe o zaplembi, vključno s časom in krajem

.....
.....
.....
.....
.....

2.2. Vrsta in pravna klasifikacija kršitve/kršitev, ki je(so) privedla(-e) do odredbe o zaplembi, in zakonske določbe/zakoni, na osnovi katerih je bila sprejeta odločitev:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.3. Po potrebi označite eno ali več naslednjih okenc, s katerim(-i) je(so) povezana(-e) kršitev(-e), opredeljena(-e) v točki 2, če je za kršitev(-e) v državi izdajateljici najvišja zagrožena kazen zapora vsaj treh let:

- ☐ sodelovanje v hudodelski združbi;
- ☐ terorizem;
- ☐ trgovina z ljudmi;
- ☐ spolna zloraba otrok in otroška pornografija;
- ☐ nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi;
- ☐ nedovoljen promet z orožjem, strelivom in eksplozivom;
- ☐ korupcija;
- ☐ goljufije, vključno s tistimi, ki vplivajo na finančne interese Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o varovanju finančnih interesov Evropskih skupnosti;

- ☐ pranje premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem;
- ☐ ponarejanje denarja, vključno z eurom;
- ☐ kazniva dejanja, povezana z računalništvom;
- ☐ kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljenim prometom z ogroženimi živalskimi vrstami in ogroženimi rastlinskimi vrstami in sortami;
- ☐ omogočanje nezakonitega vstopa in bivanja;
- ☐ umor, huda telesna poškodba;
- ☐ nedovoljeno trgovanje s človeškimi organi in tkivi;
- ☐ ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
- ☐ rasizem in ksenofobija;
- ☐ organiziran ali oborožen rop;
- ☐ nedovoljen promet s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,
- ☐ goljufija;
- ☐ izsiljevanje in oderuštvo;
- ☐ ponarejanje in piratstvo;
- ☐ ponarejanje upravnih listin in trgovanje z njimi;
- ☐ ponarejanje plačilnih sredstev;
- ☐ nedovoljen promet s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti;
- ☐ nedovoljen promet z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi;
- ☐ trgovanje z ukradenimi vozili;
- ☐ posilstvo;
- ☐ požig;
- ☐ kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča;
- ☐ protipravna ugrabitev letal/ladij;
- ☐ sabotaza.

- 2.4 Kolikor kršitev(-e) iz točke 2.2, ki je(so) privedla(-e) do odredbe o zaplembi, ni(so) zajeta(-e) v točki 2.3, podrobno opišite zadevno(-e) kršitev(-e) (opis mora zajemati dejanske kriminalne dejavnosti v tej zvezi (v nasprotju, na primer, s pravnimi klasifikacijami):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- (j) Postopek, ki je privedel do odredbe o zaplembi

Označite naslednje informacije v zvezi s postopkom, ki je privedel do odredbe o zaplembi (odkljukajte ustrezno(-a) okence(-a)):

- ☐ (a) Zadevna oseba se je osebno udeležila postopka.
- ☐ (b) Zadevna oseba se ni osebno udeležila postopka, temveč jo je zastopal pravni zastopnik.
- ☐ (c) Zadevna oseba se ni osebno udeležila postopka in je ni zastopal pravni zastopnik. Potrjuje se:
- ☐ da je bila oseba obveščena, osebno ali preko zastopnika, pristojnega po nacionalnem pravu, o postopku v skladu s pravom države izdajateljice, ali
- ☐ da je oseba navedla, da ne izpodbija odredbe o zaplembi.

- (k) Pretvorba in prenos premoženja

1. Če odredba o zaplembi zadeva določen del premoženja, navedite ali država izdajateljica dovoljuje, da se zaplemba v državi izvršiteljici izvede v obliki izplačila denarne protivrednosti za premoženje.

- ☐ da
- ☐ ne

2. Če odredba o zaplembi zadeva denarni znesek, navedite ali se razen denarja tudi drugo premoženje, pridobljeno z izvršbo odredbe o zaplembi, lahko prenese v državo izdajateljico:

- ☐ da
- ☐ ne

(l) Nadomestni ukrepi, vključno z zapornimi kaznimi

1. Navedite, ali država izdajateljica dovoljuje državi izvršiteljici uporabo nadomestnih ukrepov, kadar ni mogoče niti v celoti niti delno izvršiti odredbe o zaplembi.

☐ da

☐ ne

2. Če da, navedite katere kazni se lahko uporabijo (vrsto in najvišjo kazen):

☐ Zapor (najdaljše obdobje):

☐ Javna (ali enakovredna) dela (najdaljše obdobje):

☐ Druge kazni (opis):

.....

(m) Druge okoliščine v zvezi s primerom (neobvezni podatki):

.....

.....

(n) Odredba o zaplembi je priložena potrdilu.

Podpis organa, ki izdaja potrdilo in/ali njegovega zastopnika, ki potrjuje točnost vsebine potrdila:

.....

Ime in priimek:

Delovno mesto (naziv/položaj):

Dne:

Uradni pečat (če obstaja):